

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

12739

திருநாணு என்று வழங்குகிற

பவாநிகூடற் புராணம்.

இ ஃ து

கோயமுத்தூருக்கடுத்த ஓராட்டுக்குப்பை
செட்டிபாளையம் மஹாவித்துவான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ
சுதேவமுதலியாரவர்கள் மொழிபெயர்த்தது

இதனை

தேவாரப்பதிகம், புராணசாரம், பவாநிப்
படம், இவைகளுடன் கோயமுத்தூர் வித்துவான்
-ந-ஸ்ரீ கந்தசாமிமுதலியாரவர்களாலும், பவானி வித்
துவான், மகா-ந-ஸ்ரீ பாலபாரதி முத்துசாமி
ஐயரவர்களாலும், தில்லியம்பூர்வித்துவான்
ஸ்ரீ. வெங்கடராமஐயங்காரவர்களா
லும், ஆராய்ச்சிசெய்வித்து

கோயமுத்தூர் மகா - ந - ஸ்ரீ

தம்பியண்ண முதலியாரவர்கள் துமாரர்

மகா - ந - ஸ்ரீ

குட்டியண்ண முதலியாரவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

ஸ்டீர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

செந்திரபாது-ஸ்ரீ ஆடி.

விளம்பரம்,

இப்புத்தகம் கோயமுத்தூரில் போரே
ண்டர் ஷாப்பிலும் பவாநி புஸ்தகக்கடையிலு
ரரோடு புஸ்தகக்கடையிலும் என்னிட
லும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கி

சித்திரபாநுரூ, } ப ருட்டியண்ணழதலீயாந்
ஆடிமீ உளவ.

சாவுக்கி

கோயமுத்தூ

சருக்க அட்டவணை

பெயர்.	பக்கம்.	பக்கம்.
ம்	க	௩௭
ரணியசசருக்கம்	கச	௩௭
ரசிவார்ச்சனைசசருக்கம்...	உத	௩௭
சசருக்கம்	சஉ	௩௭
கயவதாரசசருக்கம்	ருரு	௮௨
சுரன்கதிபெற்றசருக்கம்	௭௨	௭௦
நிகழ் பிரதிட்டைவரலாறுரைத்த கம்	அச	௩௭
ரணவிரூடி சரித்திரசசருக்கம் ...	௭௭	௭௭
நமன் கதிபெற்றசருக்கம் ...	க௦௭	௭௭
வித்திரன பிரமவிரூடியானசருக்கம்	க௧௩	௩௭
த்தனன் வரம்பெற்றசருக்கம் ...	க௨௭	௭௩
ந கதிபெற்ற சருக்கம்	க௩௭	௩௭
த்தசசருக்கம்	க௩௨	௩௭
ரி மகிமையுனர்த்தசருக்கம் ...	௭	
ரி மகிமையுனர்த்தசருக்கம் ...	௭	
திருபதேசித்த சருக்கம்	௭	
மோட்சச்சருக்கம்	௭	
னைச்சருக்கம்	௭	
சருக்கம், திரு விருத்தம் ...	௭	

சோதனபத்திரம்.

ரி.	பிழை.	திருத்தல்.
ச	களறத்தேரு	கழறத்தேரு
௦	நாவல்	நாவால்
12	புணரவைககெல்லாம்	அவுணர்க்கெல்லாம்
	தினேசவுனக	திகழ்சவுனக
	கேட்டபொற்	கேட்டபோற்
	பாசினே	பாசிழை
2	னிதள்கடித்	னிதழுகடித்
4	முடிபிழநதன	முடிபிளநதன
6	குறியகா	குறிகால்
8	பெரககிமில்	பெரககமில்
10	ரருடளைத்த	ரருடழைத்த
12	நாரணவெனதிதுதி	நாரணவெனத்துதி
14	ரடையினசே	ரடையினசே
	திழ்பொற்றிரத்த	திகழ்பொற்றிரத்த
	தனக	தமக
18	துயருளநதவனை,	துயருழநதவனை
	பாசினே	பாசிழை
	கோலமாழிகை	கோலமாளிகை
	யழைத்தால்	யழைத்தா
	டிதனொடுஞ்	டிதனொடுஞ்
	தாம்மகவளி	தாம்மகவளி
	றருந்ததுப்பற்றான்	றருந்தவப்பேற்ற
	மலர்கர	மலர்ககர
	இன்னெறி	இந்நெறி
	பொன்னினறுந்	பொன்னிநறுந்

சோதனபத்நிரம்.

பக கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்
கநகூ	கந	தாற்பத	தாராப்பத்
கசு௦	(ந)	வேநதன்னகரின்	வேநதநநகரி,
கசு௦	க	றகமை	றகைமை
கசு (ந)	க௨	மலற	மலர்ப்
கடுகூ	க	கககர	சககர
கசூ௨	௦ ந	பததியோ	சுத்தியோ
கௌ௮	௦ ௨	நித்தநாயசசீவன்	நித்தமாருசீவ
கௌச	க	தமாவத்தீ	தமாதவத்தீ
”	ந	வரருதி	வாருதி
கௌரு	கசூ	களிறறினான்	களிறறினாள்
”	௨௦	சதிரிலை	சதிரிலை
கௌசூ	கசூ	கறநெறி	கறநெறி

சாற்றுக்கவிஞர்.

கோயமுத்தூர் வித்துவான்

கந்தசாமிமுதலியாரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இட்டியண்ண லிட்டமுறுந் திருநண்ண

வண்ணமெலா மியற்பாவல்லோ

கிட்டியண்ணந் திருந்துணர

வாசுதேவக்கவிஞன் கோவாணத்தை

யொட்டியண்ண வமுதெனச்செய்தானதனைத்

தமபியண்ண னுதவுஞ்சேயாங்

குட்டியண்ண னச்சியற்றிக் கரலிகித்

வழுவகற்றிக் குறைநாத்தானே.

குணியமுத்தூர்க்கணக்குக்

கருப்பண்ணபிள்கையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நத்தூருங்காதலத்தான் புழுவதரி

காவனஞ்சூழ் நண்ணவூரின்

புத்தூரும்முத்கதை வாசுதேவக்கவிஞன்

புகன்றானிந்நாட்

கொத்தூரும் பிழைதிருத்திக் கந்தசாமிக்

குரிசில் கொடுப்பக்கோய

முத்தூரு மநநகருமுடையசுட்டி

சா ற் று க் க வி க ள்.

பவானி இயற்றமிழ் வித்தவான்
பாலை பாரதி, ஸ்ரீ. முத்துசாமையாவுர்களியற்றியது
அறுசீர்க்கழிநெடி-லாசிரியம்.

சிட்டரிதயங்குலவு மறைவலவி
பங்கரருள் சேரிலநதை
மட்டிணர் நனாமான்மியம்
வாசுதேவகவிவாணா கோன்றிங்
சட்டியெனவோதிடு புராண
மச்சிட்டனன் கனிவுகூர்ந்து
குட்டியனைவேள் கோயமுததூரா
கொடம்பியணக் குரிசில்சேயே.

பவானியில் தாசில்தாரராயிருந்து இப்பொழுது
கவரன்மென்டில் உபநாரச்சம்பளம் பெற்றுவரும்
ம-ள-ள-ஸ்ரீ ஸ்ரீவிவாசையங்காரவர்கள் மைத்துனர்
இயற்றமிழ்வித்துவான்

ஸ்ரீ. வெங்கடராமையங்காரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடி-லாசிரியம்.
திட்டநண்ணப்பவானிகூடல் மர்ன்மியததைச்
செழுந்தமிழிற் சிறக்கச்செய்தான்
கட்டுபண்ணிற் கரைந்துருகக்
கவிபொழியும் வாசுதேவக் கவிஞரேறு
கட்டமெண்ணி யடைந்தோரை
யாதரிக்குந் தம்பியண்ணன் களிக்கவந்த
குட்டியண்ணன் மற்றதனைக்
கவலையக் கிலக்கியற் றிக்ஞனம்பெ டுந்ருனை.

னை வதைத்தருளினார். அம்மருத்தாசுரன் கதியடையும் பொழுது தன் பெயரைச் சூடியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தபடி இத்தல நாயகருக்கு மருத்துலிங்கம் என்று ஒரு பெயர் வழங்கப்பட்டிவருகிறது.

(சு.) சங்கமேஸ்வரஸ்வாமி சன்னிதிக்கு ஆக்கினேபார்ஸ் வத்தில் ஸ்ரீகாயத்திரிமந்திரமே சிலாவடிவமாய்க்காவேரிமேல்களையிலிருக்கின்றது. அதற்குக் காயத்திரிசிலை யென்றுபேர், அதன் சமீபத்தில் காவேரியில், காயத்திரி தீர்த்தம், சாவித்திரி தீர்த்தம், சரஸ்வதி தீர்த்தம் என்னுந் தீர்த்தங்கள் மூன்று மிருக்கின்றன. இதை இக்காலத்தில் காயத்திரி மடுவென்று வழங்கப்படுகிறது. இது எண்ணிய வரங்களை எல்லாம் எண்ணியபடியே கொடுக்கத்தக்க புண்ணியத்தீர்த்தம். தேவர்களால் செய்யப்பட்ட தேவதீர்த்தமும், விஷ்ணுவினால் செய்யப்பட்ட சக்கிர தீர்த்தமும், சூரியனால் செய்யப்பட்ட சூரிய தீர்த்தமும் சிறந்தவைகள். அன்றியும் காவேரியின் கீழ்க்கரையில் உரோமசரிஷி பூசித்த உரோமசலிங்கமும், உரோமச தீர்த்தமும் இருக்கிறது. காயத்திரிசிலையிலிருந்து காயத்திரிஜபம் செய்தால் எழுத்தொன்றிற்குக் டீகாடிபலனாகப் பலிக்கும். இத்தலத்தில் இராமன் அருச்சுனன் முதலாயினோர் நோற்றுச் சத்துருஜயத்தை யடைந்தார்கள்.

(எ.) மதுகைடவர் என்பவர்கள் வேதத்தையபகரித்துக் கொண்டு பாதலத்தில் ஒளித்துக்கொள்ள அவசரீர்களை மகா

VI

தந்த மீட்டருளியபோது வேதமானது தலையடி தெரியாமல்
சிக்காயிருந்தமையால் பிரமேந்திராதிக்கள் வேண்டுகோ
ளின்படி அம்மகா விஷ்ணுமூர்த்தியே வேதவியாசராயவதார
ஞ்செய்து "இத்தலத்திற்குவந்து பூசித்து அனுககிரகம்பெற்று
இத்தலத்தின் வடக்கிலுள்ள மலையின்மீதிருந்து வேதத்தை
நான்காகப் பகிர்ந்து காண்டம், அனுவாதம், பிரஸ்நம் என்று
வகை தொகைப்படுத்திக் கொடுத்தருள வேதமானது இக்கா
லத்தும் அவ்வாறே நிலைபெற்றிருக்கின்றது. அம்மலையை
அக்காரணம்பற்றி வேதகிரியென்று கூறப்படும். இதுவே
இக்காலத்தில் ஊராச்சிக் கோட்டை மலையென்று வழங்கப்
படுவது.

(அ.) பிரமதேவரானவர் தாமே படைத்த திலோத்தமை
யின்மீது மோகங்கொண்ட காரணத்தால் கிருட்டித்தொழில்
நின்றுவிட இத்தலத்திற்கு வந்து முனிவரால் பஞ்சாஷ்டரமந்தி
ரோபதேசம் பெற்றுப்பூசித்துச் சிவபிரானைத் தரிசிக்கப்பெ
ற்று அவரால் நேரே சிவ பஞ்சாட்சர மூலமந்திரத்தை உப
தேசிக்கப்பெற்றுச் கிருட்டித்தொழிலை வழுவாது நடத்தினார்.

(கூ.) கலிங்கதேயத்தில் இலிங்கி, விருடாகபி, என்றிரண்டு பேர் விழுதி ருத்திராகுதாரிகளாய் வசிப்பவர்கள் ஒரு நாள் நந்தன்வனத்தில் விளையாடிப்போது ஒரு பெண்புரர்வுடன் ஆண்டிராச் சேருவதைப்பார்த்து இலிங்கி யென்பவன் இகழ்ந்ததை அன்றாந விருடாகபி, தன்னை இகழ்ந்ததாக நினைத்து அம்மகனாக இலிங்கியை உழக்குவதற்கு உத்தேசிப்பவனாக

VII

டையிட்டிற்ந்தார்கள். அவர்கள் சிவசின்னந்தரித்த புண்ணியவசத்தாலும் பவானிப்புராணங்கேட்டபுண்ணியவசத்தாலும் அந்தக்கலிங்க தேசத்தரசனுக்கும் மந்திரிக்கும் குமாரர்களாகப்பிறந்து பாராவதன் வலிமுகன் என்று பெயர்ப்புணடி இததலத்தையடைந்து வசித்து முக்திபெற்றார்கள்.

(க0) கலிங்க தேசாதிபதியாகிய சுதர்மனென்பவனதுகுமாரனாகிய விஸ்வதாமன் என்பவன் வேட்டையாடிகுகொண்டிருந்தபோது கிரத்தேகண்ட ஒரு பசுவை மானென்று நினைத்துக் கொன்றுவிட்டான். அது பசுவென்றுணர்ந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் நல்வினையாறகண்ணுவ மகாரிஷி எதிர்ப்பட அவரால் இததல மேன்மையுணர்ந்து காயத்திரிசிலையிலிருந்து பஞ்சாஷ்டர ஜெபம் செய்த புண்ணியவசததால் அககோஹத்தி தோஷம் நீங்கி அனேகம் பணிவிடைபுரிந்து தன் தேயத்திற் சென்றரசாண்டிருந்தான்.

(கக.) அவந்தி தேசத்தில் சங்கோசன் என்னுங்கொடும்புலையன் இத்தலபுராணததைக்கேட்டு இத்தலத்தின்பேரில் விசுவாகியாயிருந்தாலும் புலைக்குலப் பழக்கத்தால் அரசனரண்மனையிற்றிருட, அவனை அரசன் கிரசசேதம் செய்யும்படி விதித்தான். அங்ஙனமே கொலையாளர் கொலைக்களத்தில் அச்சங்கோசனை வெட்டும்பொழுது அவன் பவானிபுரவாசனை? ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதினால் வெட்டப்பட்டகத்தியானது வெட்டாமல் அவன்கழுத்தில் மாலைநாய்விழுந்தது. பின்னர் வவலையான் கிவகடாட்சக்கால் ககியடைந்தான்.

VIII

(கஉ) இங்கரத்தில் வசித்த பீங்கலையென்னும் அழகிய விலைமாது தினம் ஒன்றிற்கு நூறு பொன்றருபவரையே சேர்வதென்னும் பிரதிககினையோடு வாழுங்காலத்தில் சுனந்தனல் என்னும் வணிகன் அவள்பேரில் மோகித்துத் தன்னிடத்தப்போதிருந்த தொண்ணூறு பொன்னுடன் சென்று அவளை வேண்டினபொழுது அவள் குறைந்த பத்துப்பொன்னும் சேர்த்துக் கொடுத்தாலன்றி இணங்கேனென்று மறுக்க அவ்வணிகன் அக்குறைப்பொன்னுக்காக அன்றிரவெல்லாம் வருந்திமுயன்றும் அகப்படா தொழிர்த்தமையால் அவன்விடிந்தவுடன் நினைத்த வரமருளத்தக்கக திரிவேணிசங்கமதீர்த்தத்தில் சென்று மறு ஜன்மத்திலாயினும் அவள் தனக்கு மனைவியாகவரவேண்டுமென்று வீழ்ந்துயிர்விட்டான். அவ்விலைமாதும் அவ்வாறே அத்தீர்த்தத்தில் சென்று மறுஜனனத்தில் அவனுக்குத் தான் தங்கையாக வரவேண்டுமென்று வீழ்ந்துயிர்விட்டாள். இவ்வாறுமாறாக விரும்பிய அவ்விருவ ரெண்ணமும் தப்பாது நிறைவேறும்பொருட்டு அவர்கள் ஒரோதாய் வயிற்றில் புராக் களாகப்பிறந்து அனேகநாள் ஒன்றாகக் கூடிவாழ்ந்திருந்து பின்னர்க் கதியடைந்தார்கள்.

இன்னும் இத்தல மேன்மைகள் அளவிறந்தவைகளிருக்கின்றன. அவற்றைப் புராணமுகத்தானும் பெரியோர் வாக்காறு முணர்க்.

இவ்வாறு சிறப்புற்றோங்கிய இத்தலத்தில் யாவராயினும் கல்ல சத்பிராமணாளுக்கு அன்னதானஞ்செய்தால் அவர்கள்

IX

ஈட அன்னத்தின் அவிழ் ஒன்றுக்கு அனந்தங்காலமாகக் கயிலாயத்தில் வாழ்வார்கள், சுவர்ணதானம், வஸ்திரதானம், பூகானம், கோதானம் முதலான தானங்கள்செய்வோர் வீஷ்ணுப் பிரம்மேந்திராதி பதவிகளைப்பெறுவார்கள்.காசி காஞ்சி அவந்தி முதலிய ஸ்தலங்களில் செய்யும் தானதருமங்களை இத்தலத்தில் செய்தால் அவைகள் ஒன்று அனந்தானந்தமாய் வீர்த்தியாகும். இத்தலத்தில் ஒருநாள் உபவசித்தால் அது சாந்திராயண முதலிய மகாவிரத பலனைத்தரும். இச்சங்க முகத் தீர்த்தக்கரையில் சிரார்த்தாதி பிதிர்கடன்களைச்செய்து திலதர்ப்பணஞ் செய்தால் திலம் ஒன்றுக்கு அனேக யுகங்களாகப் பிதிர்கள் சுவர்க்கததிலிருந்து மகிழ்வார்கள். ஆலயத் திருப்பணிசெய்து திருவிழாவாதிகள் நடத்துவோர் அடையு ம்பலம் ஆதிசேடனாலும் சொல்லத்தரமல்ல, ஆகையால் இச் சிறுவசனத்தில் சுருக்கி எழுதப்பட்டதென்றுணர்க.

பவானிகூடற் புராணசாரம்

முற்றிற்று.

உ

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரம்

திருநா - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்டெருதேறி
பந்தாரவணிந்தவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திசுத்தாடவார்பொழிலில்வண்டுபாடச
செந்தேன்மெகிறியொளிரத்தேமாக்கனியுதிர்க்குந்திருநணவே

நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினுன்மற்றொருகைவீணை
பேந்தி, யீட்டுந்துயரறுக்கு மெம்மானிடம்போலு மிலைசூழ்கா
னி, லோட்டந்தருமருவீவீழும்வினசகாட்டமுந்தாழோசைச
சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்திருநணவே. [உ]

நன்றாங்கிசைமொழிந்துநன்னுதலான்பாகமாய்ஞாலமேத்த
மின்றாங்குசெஞ்சடையெய்விகர்தர்க்கிடம்போலும் வினாசுழ்
வெற்பிற், குன்றாங்கிவன்றிரைகண் மோதமயிலா லுஞ்சார
ற்செவ்வி, சென்றாங்கிவானவர்களைத்தியடிபணியுந்திருந்
நணவே. (ந)

கையின்முழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து கரித்தோல்கொண்டு
மெய்யின்முழுதணிந்தவிகர்தர்க்கிடம்போலுமிடைந்துவானே
ரையரவரெம்பெருமானருளென்றென்றாதரிக்கச்
செய்யகமலம்பொழிதேனளித்திபலுந்திருநணவே. (ச)

முத்தேர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்வெண்ணூல்பூண்டு
தொத்தேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்போலுஞ்சோலைகுழந்த
வத்தேனளியுண்களியாலிசைமுரலவாலத்தும்பி
தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்திருநணவே. ()

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணுகவேடங்கொண்டு
புல்லார்புரமூன்றெரித்தார்க்கிடம்போலும்புலியுமானு
மல்லாதசாதிகளுமங்கழன்மேற்கைகூப்பவடியார்கூடிச்
செல்லாவருநெறிக்கேசெல்லவருன்புரியுந்திருநணவே. (க)

காணார்களிறுரிவை மேன்முடியாடரவொன்றரைமேற்சரத்தி
பூணீர்தலையோட்டிலுணுகந்தான்ருணுகந்தகோயிலெங்கு
நாணுவித்தால்விருதிகண்ணாமமேயெத்திவாழ்த்தத்
தேனார்மலர்கொண்டடியாரடிவணங்குந்திருநணவே. (எ)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலையவீரலாலுன்றி
மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலையவீரலாலுன்றி

மந்நீர்மைகுன்றியழலால்வலிகுறையவழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக் குந்திருநனுவே. (அ)

மையார்மணியிடற்றன்மங்கையோர்பங்குடையான்மனைக
டோறுங், கையாற்பலியேற்றகள்வனிடம் போலுங்கழல்கணை
டிப், பொய்யாமறையானும்பூமியனந்தானும்போற்றமன்னிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்திருநனுவே. (க)

ஆடையொழித்தங்கமணைதிரிந்துண்பாரல்லல்பேசி
மூடுருவமுகந்தாருரையகற்றுமூர்த்திகோயி
லொடுநதிசேருநித்திலமுமொய்த்தகிலுங்கனாயிற்சாரச்
சேடாசிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்திருநனுவே. (ஈ)
கல்வித்தகத்தாற்றிறாகுழ்கடற்காழிக்கவுணிகோர்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞானசம்பந்தனன்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநனுவேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்மண்ணின்மேலே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-சங்கமேச்சார்-தேவியார்-

வேதாம்பிகையம்மை.

இது - பவாரியென்னும்நதி காவிரிநதியுடன் சேருமிட
மாநலால், பவரிகூடலெனப் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.

2

பவாரிகூடற்புராணம்.

தடித்துநோமருங்குன்மலைக கொடியுவகைபூப்பவொளி

தழைக்கமனறு

ணடித்துவேதாந்தமுடிக் கெட்டாதபரஞ்சுடனா

நாடல்செய்வாரம்.

(ந)

சந்தமேசர்துதி.

பண்ணாருமறையோனும் பாலாழிதுயினோனும்

படிவம்வேறாய

விண்ணாடிமணனிடைநதுங் காண்பரியகேடரொளியாய்

மெய்யனபுளனா

ருண்ணாடும்பூரணமாய்ப் புவனசராசரவுயிருக

சூயிராடனானக

கண்ணாகநண்ணவில் வீற்றிருந்தசிவக கொழுந்தைக்

கருத்துள்வைப்பாரம்.

(ச)

அழலானவிழியின்மதன் புரம்பொடித்து

முப்புரடதுளாககுழூரற்

தழலானையானிசைச் செவிமடுபடவினனிசைக

டயக்குஞ்செவ்வேயங்

குழலானக்கொடியாகக கொண்டானைக்கூற்றினுயிர்

குடித்தசெம்பொற்

கழலானக்கணியிலந்தை நிழலானப்பிறவியறக்

காங்கிவாம்வாரம்.

(ரு)

வேறு.

பொங்குபொன்னிபவானிசூழ் புகழ்நனுவமர்த்த
மங்கைநாயகிமகிழ்ந்துநா லெட்டறம்வளர்த்த
செங்கைநாயகிவேதநாயகி சிவமுணர்ந்தோர்
தங்கனாயகிபங்கனு சங்கமலிங்கம்.

(சு)

வேதநாயகி ௮௩.

பண் பெற்றமறைக்கிழவன் கையாறக்கடுங்கால
படர்காலாற

வெண்பந்துநான்குநா றாயிரந்தா யருஞ்சமக்கா
திழைப்பிங்காறத்

தண்பெற்றபெருங்கருணை யதுகொழிக்குங்கடைக்கணருள்
தந்தாட்கொண்டென்

புண்பெற்றபவந்நடைத்த வேதநாயகிமலர்த்தாள்
போற்றல்செய்வாம்.

(எ)

விராயசர் ௮௪.

எல்லவைநீடி மல்கத் தீயவைநலிய நாயேன்

சொல்லவை நல்லோர்சூழல் அலங்கிடத் திருநண்ணுவாழ்
வல்லபையிடத்துவைத்த வாரணமுகவன் நெய்வப்

பல்லவமருட்டிம் பைம்பொற் பதயுகம்பணிதல்செய்வாம்.(அ)

முருகக்கூடவுள் ௮௫.

உருக்கரத்தினயிலாழி யவன்கணுநான் முகன்சிரமு

முயர்வான்செல்வத்

பவாநிகூடற்புராணம்.

தருக்கரத்தினிராகனும்வேய்ந் தவனுதற்கணுதித்து

நிசாசரர்கனாய

செருக்கரத்தி எனகங்கலங்க வுலகமெலாமகிழ்ந் துகளி

சிறப்பச்செய்ய

திருக்கரத்தினொருதனிவேற் படைவாங்கு

முருகன்மலர்த்திருத்தா ள்போற்றி.

(க)

சுரகண்டேசர் ஆதி.

எரிகண்டதிரணமென வல்வினையும்பல்பிணிகளெனத்தும்நீற
வரிகண்டசுதைநுகரும் மரசெனப்பேரழகுமுயரறிவுமோங்கப்
புரிகண்டமுன லூலுமணிமார்புநீருவடிவும்பொலிந்துவைகுந்
திரிகண்டசுரகண்டமாதேவன் றிருத்தாளெஞ் சிரத்தின்வைப்
[பாம்.

வயிரவக்கடவுள் ஆதி.

பொருதலையுளும்வேணிப் புனிதனே பரமென்றுள்ளங்

கருதலையயநீயென்னக் குடிலையங் களறத்தேற

வொருதலையுகிராற்கிள்ளி யும்பர்மாலுதிரம் வாங்கும்

விரிதலைச்சூலசசெங்கை வீமலனை வணக்கஞ்செய்வாம். (கக)

தகநிணாமூர்த்தி ஆதி.

நிறைமதிமுகமு முக்கணுமூரல் நிலவுசெவ்

வாயுமீரண்டு

நிறைமலர்க்கரமுஞ் சிவமணிவடமும் ஞானமுத்தியாயுமாய்

நால்வர்க்

கறநெறியுணர்ந்தி யருள்செய்துகல்லா லணிநிழலினிது

வீற்றிருந்த

மறைமுதல்நடுவீ றறியொணாஞான வடிவினைக்கருத்தினில்

வைப்பாம்.

(கஉ)

திருநந்திசர் துதி.

பணியுந்திங்கனும் பகையறப்புனைசிவபரஞ்சுடர்த்திருமுன்றிற்

றணியுநஞ்சராய்த் தாழ்ந்திடும்வானவர் தடநெடுமுடிமோலி

மணியுங்கற்பக மாலையுஞ்சிந்திட வந்துதாக்கிய செங்கை

யணியும்வேத்திரப்படையுளநதியெம்மடிகள்சேவடிபொற்றி.

சண்டேசர் துதி.

வெள்ளியங்கடவுளோதிமந்தேட மிளிர்முடிக்காட்டிடைநாகப்

பள்ளியன்காத்த பசுக்குலங்கறந்த பாற்கலசங்களைத்தாளாற்

றள்ளியதாதைவெய்யதாளிணையைத்தடிந்தொருமடந்தைபங்காள

ரொள்ளியகமலத்திருவடிநீழலொன்றினோடிபணிந்துய்வாம்

சூரியமூர்த்தி துதி.

மாயிருஞாலங்கோத்த வல்விருட்படலம் வாங்கி

யாயிரங்கரத்தாற்றைவந் தனைத்துயிர்க் கறிவீரதல் பாற்

சேயிருவிசம்புபொற்றுந்திருநணுவுடையான செல்வக்

கோயில்வாழிரீவிப்புத்தேள் குரைகழல் வணக்கஞ்செய்வாம்.

ஆதிகேசவப்பெருமாள் துதி.

அஞ்சிறைவண்டினங்குழுமி யலம்பமுகையுடைந்துமட்

லவீழ்ந்தசெம்பொற்

கூ

பவாநிகூடற்புராணம் .

கஞ்சமகளினி துறையு மணிமார்பும்வனமாலே

கமழ்துண்டோளும்

பஞ்சவிதப்படைகசரமு மணிமுடியும்பார்முழுது

மளந்தபைமன்பாற

செஞ்சரணவிணை மலரும் நினைந்தாதிகேசவனைத்

தியானஞ்செய்வாம்.

(கசு)

நுநாவுககாசநாயனாநுதி.

அடலயிற்கூலப் பொருபடைத்திருக்கை யமலன தருளிநாற்

கொடிய

விடலையிற்றிய வஞ்சகவமணர் யீகஞ்சற்றாநாடு

மிட்ட

கடலையும்பிறவி கடலையும்பஞ்சாக் காவருட்பாதையிற்

சுடந்து

நடலேவாழ்வொழி ததுமுத்திவாழ்வடைந் தகாவினக்கணாயர்த்

டொழுவாம்.

(கசு)

நுநாவுககாசநாயனாநுதி.

பொய்கைவாயத்திருத்தோணி புரததமந்தாரோடுஞ்சயிலப்

புனிதப்பாவை

கைகளாற்றிருமுலைப்பால் சுறா தூட்ட வழுதுண்டு

கடல்சூழ்வைய

முய்யவான்சைவநெறி தழைத்தோங்க வமணிநுள்போ

யொழியச்சேர்சால்

வையநாட்டேற வருள்பொழியுங் கவுணியர்கோன்

மலர்த்தாள்போற்றி.

(கசு)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்அதி.

தடத்தலர்கமல முகிண்முலைக்கனிவாய்த் தண்ணைகைக்

கரியமென்கூடாதல்

வடத்தளிருதரமரசுதப்பசுந்தோண் மதரரிவிழிமலை

மடந்தை

யிடத்திறைபவளை யிருபதஞ்சிவப்ப விரவினிற்

பரவைபாற்றாது

நடத்தியவாருர்ச் சுந்தரப்பெருமா ணைகமலர்ச்சேவடி

தொழுவாம்.

(௧௧)

மாணியுகவாசகர்அதி.

பெருகியுவுட் டெழுச்சொரியுந் திருமுடிமுங்கரநான்கும்

பிறையூர்கற்றை

விரிகிளர்வேணியுங்குனித்த திருத்தாளும் பேருணர் வின்

விளைந்தவன்பாற்

பருகியருளானந்தக கண்ணீருமஞ்சலியும்

பரிவுமாகி

யுருகியடி நிழல்சேர்ந்த வாதவூரடிகன்பத

முளத்துள்வைப்பாம்.

(௨௦)

அனுபத்துழுவர்அதி.

பத்தியினற்பாவணையாற் பரியவயிராககியத்தாற்

பரிவாலுண்மைச்

சித்தநிலையொருமையினற் றிருப்பணிகள் செய்வதினற்

சேர்ந்தசித்த

அ

பவாநிசூடற்புராணம்.

சுத்தியிலைத்துவித சுகானந்தவடிவுடைய

துணைத்தாணிமுன்

முத்திபெறு மறுபத்துமூவரடி யார்க்கடிமை

முயன்றுவாழ்வாம்.

(௨௧)

குருவணக்கம்.

சுந்தனையமலர்க்கொன்றை வேணியுமான் மழுவுதுதற்

கண்ணுங்கோடி

யிந்தனையதிருக்கயிலை யிருகையுர்த் தெழுந்தருளி

யிரங்கவணடார்

கொந்தலர்சூழாவதிதண் மிறைமேவிக்கருணையலை

கொழிககுநோக்கந

தந்தெனையாட் கொளுந்திருச்சிற் றம்பலதேசிகளை

யகத்தவிசின்வைப்பாம்.

(௨௨)

தலவடியராதுதி.

மங்கலஞ்சேர் திருநாணுவுடையானே யுயர்வேத

மடந்தைபாகச்

சங்கமநாயகனையிர வும்பகலும் வழிபாடுதணவா

தாற்றிச்

செங்கைமலர் குவித்திறைஞ்சிச சினகரத்தைவலஞ்சூழ்ந்து

திருத்தொண்டேத்தும்

பொங்குபுகழ் வேதியர்கள்முதலாய சைவர்களைப்

பேரற்றல்செய்வாம்.

(௨௩)

மருவலருந்திருவதரி வனத்துறையுந் தனிமுதலின்

வடிவங்காட்டு

முருவலர்பொற் கண்டுகையும் வெண்ணீறுஞ்சாதனமு

முவந்தவேடப்

புரவலரைப் பகலிரவும் வேதநாயகிபாகன்

பொன்னங்கோயிற்

றிருவலகுப் பணிமுதலார் திருப் பணிகள்புரிபவரைச்

சிந்தைசெய்வாம்.

(உச)

அவையடக்கம்.

பைந்தமிழ்தூல் வழியொன்றுந் தெரியாததிறியேனைப்

பவாநீகூட

லெந்தைபிரா னருளீர்ப்பச் சங்கமகேத திரட்புகுந்தே

னெனையங்குள்ள

புந்தியுளோரித்தநகர் வடமொழியைத் தென்மொழிடாற்

புரிநீயென்ன

வந்தவருள் தலைக்கொடியா னுய்வதற்கோ

ருறுதியென வகத்துளெண்ணி.

(உரு)

மாயவனுமலரோனு மண்ணிடந்தும் வான்பரந்தும்

வரம்புகூரணு

நாயகன்வாழ் வதரிவன மகிமையையா யிரநாவல்

நாகர்வேந்தன்

நேயமொடுபகலிரவாய் நிகழ்த்தினுமோயா

வகண்டநிறைவையேமை

க0

பவாநிகூடற்புராணம்.

யாயவென்றன் புன்னா விற்கொலப்படுமோ வெண்ணுமென்
தாசைகளா, (உசு)

வேறு,

மதரநெடுங்கட டிருமக்கொழுநன் மாசுணப்பாயலிற்
றுஞ்சு

மதிரலேத்திருப்பா லாழியைச்சுணங்க னருந்திடப்
புஞ் ததுபோலுங்

கதிர்மதியுரிஞ்சுந் திருமதிற்புறம்பு காவிரிபவாநிசுழ்
கிடந்த

வதரியம்பதிமான் மியஞ்சொல்வா னடியேன் மனத்திடை
நிலைத்ததுமன்றே. (உ௭)

ஒள்ளொளிபரப்பி யுலகெலாம்விளக்கு முவாமதிக்
கடவுளின்முன்னர்

வெள்ளெனச்சமட்டும் வெருளுநீத்தேகி மின்னிடுமின்மினி
போலுந்

தென்னுமுத்தமிழை மாசறயுணர்ந்து திருநா
விமலனுக்குள்ளன்

புள்ளநாவலர்முன் பேதையேன்புன்னா யுரைத்திடும்
புன்றமிழ்மாதோ. (உ௮)

சோதகமகரயாழ்நரம்பொழுக்குந் தும்புரு
நாரதரமுத

கீதமார்விமலன் செவியிடையண்டங் கிழிபடமுழங்கிய
சூடித்தீ

யோதையும்புகல்போன் மொழிந்துளோர் தமிழ்த்தே

ஹண்ணுமவ் வலம்புரிக்குழைதாழ்

காதினுகுகெளியேன் புன்றமிழ்மொழியுங் கருணையிற்

புகுந்திடுமன்றே.

(௨௯)

மன்றுளோருவப்ப வெழிலிமுந்நீரின் மாசுதித்துவல்போல்

யான்சொல்

புன்றமிழ்வதரி புரவனடிகுமை பொருடதலாற்

போதமிககுணரந்த

நன்றியோர்குற்ற முளவெனினீ ககி நலமெனக்கைக்கொள்

வார்கற்றோ

ரொன்றிடுத்துணிவா லிந்நகர்முகுமை யினிதெடுத்தியம்பயா

னமைந்தேன்.

(௩௦)

முத்தனூல்.

பெருமையிற்கிற்த புராணமுவாறுட்

பிரமகைவர்த்தனமென்ஊ

மருமைசால்புராணத் துத்தரகாண்டத்

தெழுபதாமத்தியாயததுட்

குருமணிகொழிக்கும் பொன்னியிற்பவானி

சுடடியசங்கத்துரைப்பண்

மருமலர்வதரி காவனமுகுமை வரன்முறைவிளங்கிய

தன்றே.

(௩௧)

பதிகம்.

தன்னிக்ரில்லா நைமிசாரணியந் தங்கிய

சவுனகாதியருக்

குன்னருஞ்சுதன் வரன்முறைவழுவா துணர்த்து
மான்மியவரலாறும்

பொன்னிறைதருவச் சிவ வணன்வந்து புனிதனைப்
பூசனைபுரிந்து

நன்னகர்கண்டு தன்றிருநாம நாட்டியநன்னலப்
பேறும்.

(௩௨)

பரம்பொருளுணர்ந்த பராசரணமுதம்

பதிதரு சிவக்குறியாககி

வரம்பெறவழிபட் டருத்தவம்புரிந்த வளமும்

மருந்தினைக்கவர்வான்

கரந்தவண்வந்த வவுணரைத்துர்க்கா கன்னியருத்தயிர்
கவர்ந்தப்

புரந்தனினைக்கு திசைக்குநற்காவல் புரிந்திடும்

புண்ணியகதையும்.

(௩௩)

வக்கிரன்பொருதா ருயிர்துறந்தீசன்

வண்பதமன்னியவாறு

மிக்குயாமுத விலிங்கதாபனமும் விதித்திடு முறைமையும்
வினைதீர்

பொக்கமில்மாலு தானமாமுனிவன் புகண்மையும்

தருமசன்மன்றன்

றொக்கவெஞ்சாபந் தொலைத்தருள்பெற்ற தொன்மைசால்
புண்ணியப்பேறும்.

(௩௪)

ஆள்ளியவிசுவா மித்திரன்பிரம

யோகியாநலனுமொள் ளொளிகா

லள்ளிலெடுவேற் றந்துவர்ததனன்பே
 றடைந்ததும் புணரவைக்கெல்லாம்
 வள்ளலாமருததன் காதையுமாயேன்
 சகதரதீர்த தத்தின்வளனு
 முள்ளருங்காயத திரிசிலைமாண்பு
 முததமவேத வெறபியல்பும்.

(௩௫)

மலரயனடைய வரம்பெறுவளதும்
 வாணுதற்பிங்கலை யெனனும
 விலைமகள்பெற்ற மேன்மையுஞ்சூதன்
 விளம்பிடச சவுனகராதி
 யலகின்மாதவததோர் மகிழ்ச்சியான்வதரி
 யடவியை யடைந்துமாமேருச
 சிலையணிகரத்தெம் மடிகளைப் பூசை
 திருத்தியமேன்மையின் சிறப்பும்.

(௩௬)

மதித்தவிவ்வகைய சருக்கமுவாராய்
 வண்கவிதொளாயிரத் தொன்றாய
 முதற்பகர்வடநூல பெயர்ததருந்தமிழான்
 மொழிந்தன்ன வளந்தருபவானிப்
 பதித்திருமகிமை பரமனதருளாற்
 பவுத்திரவரநதி குலத்தி
 லுதித்தவன்வாசு தேவன்முத்தமிழ்கற்
 றுயர்ந்தவர் செவிக்கமுதென்ன.

(௩௭)

பாயிரமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

புராணவரலாறு

மன்னுளோன்றிரு வடிமலாவணங்கி யைம்புலனை
வென்றுளோர் சகமாயையை வேரறவேறிந்து
கொன்றுளோர்சிவக் குறிப்பெனுங் குறைவிலாநிறைவில்
நின்றுளோர்தவ நிலைபெறு நைமிசாரணியம். (க)

மாணவைத்தலால் வன்னியை வளர்த்தலான் மகததால்
வானவெண்பிறை சுமத்தலான் மாரணைத் தெறலாற்
நேனலர்த்த பூங்கொன்றை நீரோந்தலாற் ரெய்வ
ஞானநாயக னொதத்து நைமிசாரணியம். (உ)

வேதமங்கல வேதையும் விழுமியசைவ
போதநூல்பயின் முழக்கமும் புராணவாரமுத
கீதமுந்நீரு வாசுவர்துந்நுமி கிளர்க்கு
நாதமுந்திசை விழுங்கிய நைமிசாரணியம். (ங)

மாவலம்புதண் மலர்ச்சினை மரந்தொறுங்கின்ளை
பூவைநாகலைப் புட்குழாங்கேள்வியின் புணர்ப்பா
லோவிலாகமப் பொருளெடுத்தாத்திடுங் குதலை
நாவழங்கிய தொணியது நைமிசாரணியம். (ச)

அரி நான்மடுத்த தருககவ்வாயத தளிரயின தருககன்

பரியின வெவ்விடாய தண்ணன பரநதுநூதநினைமய

கிரியைமூடிய பனியெனக் கேளகிரா சுவாகக

புரிடைமூடிய மசுததெழுமராகுதிப புனகபால்.

(ரு)

ஏமவணசரி வளை ஆபோ யெறி தலைபு ஞ

நாமநீர்க்கடல வழுக்கொடு நைமிசாரணிய

வேமசாலையைத் தின்மவலம வருதலாலுடனமேற்

றாமசாமமுநீங்கிலை வெணமத்த தோனறல்.

(சு)

இனையவொப்படுங் கடவுண்மாவன்தகிலை யிருப்போர

வினையைவொற வென்றவா வெண்ணலாககுழவி

புனையுமீசனே பொருளலால் வேற்றையெனன

நீனையுநெஞ்சாதம முயிரெனயாவையு நினைப்பார.

(எ)

ஆயநதனுண்பெருநு கேளவியோரறுவகைப் பகையைக

காயநதெ ஞ்சினா கனிவொடு கமண்டலதண்ட

மேநதுசெங்கைய ரிழ்வுறுமுலகியல் பனைத்தம்

வாநதிசெய்திடும் பொருளெனக் கண்டிடு மனத்தார.

(அ)

இப்பெருநதவா குழாததொடு மிருவீனப்பாக

மொப்பநோற்றறுமோற நெளிவிடு முயாசிவஞாண்

வைப்பெனத்திறை சவுனகமாமுனி யிருககைக

கறபுத்ததனிச சூதனாகொருதின மடைநதான்.

(ஈ)

வந்தமாமுனிக் கெழுந்தெதிர் மகிழ்ச்சியான்முகமன்

றந்துவேங்கையி னதம்விரிககிருக்கியட் டயவான்

முந்துபாத்திய வருக்கிய முதலியவதவிக்
கந்தமூல பலாதிகள் கணிவுகூர்ந்தருத்தி. (ச௦)

மற்றுமாங்குள முனிவர்க ளிருடியர்மருங்கு
சுற்றிவேறுவே றிருந்திடத் துகளறுத்துள்ள
முற்றும்வைதிகச் சவுனகர்முதலினோ விடையப்
பற்றகற்றியசூதனைப் பார்த்திவை பகர்வார். (ச௧)

ஞானந்தானுருக கொண் டெனநைமிச மென்னுங்
கானந்தங்கிரோற் றிருந்தயாங் கனிந்தநின்செய்ய
வானனும்புய முகுத்திடுபுராண வாரமுத
பானங்கேள்விவாய்ப் பருகிடநெடுதினந் தகைத்தோம். (ச௨)

கறுத்தவோதியர் தோள்புணர் காழுகர்க்கின்பம்
வெறுத்தவின்றியே மிகமிகவிளைதல்போற் பிறவி
யறுத்தநீயருள் சிவகதையனைத்தையு முணரத்
திறத்துளோமலாற் றெவிட்டிலங் கேட்கவேதிளைத்தேம். (ச௩)

ஆதலாலெம தகததவா வீதெனப்பின்னு
மோதுவார்தவச் சூதநீமுந்தையி லொருநாள்
வேதநாரதன் வரிட்டனாதியர் கதிவிரும்பு
மூதருந்தவர் புரிந்தயாகாதியின் முடிவின். (ச௪)

செம்பொனாற்கதிர் மணிகளாற் கற்பகத்தெய்வ
வம்புலாமலர் மாலையாற் றருப்பைசூழ்ப்புபத்
ம்பபந்தியால் விளங்கிய சாலைவாய்த்தாகி
யம்பொனாசனத் தமர்ந்துமா முனிவர்கூ முவைக்கண். (ச௫)

அருத்திமிக்கபே ரறிவுசா லருந்தவர்கேட்ப
மரித்தவர்க்குவீ டருள்செயுங் காசியின்மகிமை
விரித்துரைத்தநாண் மீட்டுந்தென் னளகையாய்க்காசி
புரத்தின்மிக்கதோர் சிவதலமுளதெனப் புகன்றாய். (௧௬)

ஏற்றமிக்கதா யுயர்தவ வனத்ததாயெவரும்
போற்றுதீர்ந்தமூர்த தங்களின் விசேடமாய்ப்புவிக்கண்
ஞற்றிசைக்குளு மொப்பிலாநலத்ததாய்த் தனத
ஞற்றுமர்ச்சனைக் கினியதாய்ச் செறந்ததென்றறைந்தாய். (௧௭)

அன்னின்றிரு வாக்கருளமுதினை யடியோ
முன்னேநல்வினைப் பலத்தின லுணர்ந்தனமுனிவோர்
யமன்னவந்நகர் மகிமையுந் தீர்த்தத்தின்வளமுங்
கூண்னராதிடன் பூசித்துக் கிடைத்திடும்பேறும். (௧௮)

மூலமூர்ததியின் விசேடமு முபனிடமுடிசேர்
கோலவண்கனி வனத்திருப் பெருமையுங்குணத்தாற்
சாலநங்களுக் குணாததெனச் சவுனகராதி
மேலருந்தவர் வினவவுஞ்சுதனும் விரிப்பான். (௧௯)

பூவனத்துளபுங்கவன் காண்பரும் புனிதன்
பாவனப்பத மலர்பெறுஞ் சத்திரிபாதச்
சீவன்முத்தராய்த் தெளிந்தகீ ருமக்கரிதுலகின்
பாவதியாவையு மங்கையினெல்லியி லுணர்ந்தீர். (௨௦)

என்னவுண்மைசால் நயனுரைநிரப்பிரீர் வினவு
மன்னுமாதலப் பெருமையை யாயிரமுகத்தாற்

பன்னிவேதமே பகர்ந்திடவேண்டும தல்லான்
முன்னியெம்மனோர் மொழிந்திட முடியுமோமுடியா. (உக)

பரந்துநீடிய பிரமகைவர்த்தனப் பரவை
யருந்திமாதவ வியாசமாலனைவரு முய்யச
சொரிந்தகராதையஞ் சுதையினிற் சிறிதியாந்துகடர்ந்
திருந்துளீருமக் கறிந்தவாறியம்புதுங் கேண்மின். (உஉ)

வேறு.

குருவளர்திங்கள்கோடி யோருருக்கொளல்போ லோங்கு
மொருபெருங் கயிலைவெறபுக் குத்தாதிசையின்பாங்க
ரருமணிகுயிற்றித்தெய்வ வாடகத்தகடு வேய்ந்த
திருவளர்மாடகூடஞ் செறிந்தசீ ரளகைமுதூர். (உங).

அதிர்சூரற் பரவைசூழ லகனிலவுலகுண்மேருக்
கதிர்வரைத்தென்பாற் பைம்பொன் கான்றுகுஞ்செம்புத்தீவி
னிதியெனக்கருமேம ரியதிக ணிலைவழாமற்
புதிதெனநோலாரின்ற புண்ணிய பூமிதன்னுள். (உச)

கலையெலா முணர்ந்துவெய்ய கலியிருளொதுக்கிஞால்
வலையமாவேந்தர்போற்ற மன்னுயிர் புரந்துமேருச்
சிலையணிகரத்தானாடற் றிருச்சிலம் பொலிகேட்டுண்ணு
மலையமான் றருமச்செங்கோன்மனுமுறைநடாத்துங்கொங்குள்
குனாதருகடலும்விந்தக் குன்றமுங் குன்றத்தூய
காதலந்துளக்குந்தெய்வக் குறுமுணிகளிப்பாற்றந்த
விரைவினிற் பிறப்பைநீக்கும் விமலமாய்க் குடபாற்சைய
வரையினின்றொழுகும் பொன்னி மாநதிதனக்குமேல்பால்.()

லம்புரி பவரீத்தோங்கு மருந்தவத் தூருவாச
லம்புரி தவத்தால்வேத நரயகியருளேநல்ல
ம்பயி நதியாய்த்தன்பேர் தரித்திருகரையுந்தூய
லம்புரி யினங்கள்வீசி வருதினாப்பவாநிக்கீழ்பால், (௨௭)

முன்னவல்லினதீர் சீவன்முத்தர்க ளிமையமீன்ற
கன்னிராயகன்றாணிழ விரண்டறக்கலத்தல்போலப்
பொன்னியாங் கடவுள்யாற்றிற் பொருதினாப்பவாநிசூடித்
தன்னுருவொன்றாந் தெய்வச்சங்கம வடபாகத்தின். (௨௮)

னகமாங் குடிலைவேரா யெழுதருமறையே மெய்யாய்ச்
ரகையேசினையாயந்தச் சடைகளே தளிர்ப்பூங்கொத்தா
யாகமாதிகள்கரையாங்கு செழுத்தருங் கனிக்கானந்த
போகமேரசமாய்த் தோன்றிப்பொலிந்ததோர் வதரிச்சாகை,
ஆகியுருவுமீறு மில்லதோ ரகண்டாகாரச்
சோதியின்படிவாயந்தச் சுந்தர வதரிப்டாங்கர்
வேதியர்முதலோரேத்த விலிங்கமாய் விளங்கிவேத
முதரும்பொருளாய்ப்பண்டே முனைத்ததோர் சுயம்புலூர்த்தம்.

அத்துவாவடிவாயுண்மை யறிவினுக் கறிவாயாண்மை
தத்துவவதிதானந்தச் சங்கமவிலிங்கந் தன்னை
முத்தருங்கடந்தயோக முனிவரு மும்முகக்கோடி
சித்தரும்புகித்தேத்தச் சிறக்குமத் தெய்வத்தானம். (௨௯)

செக்கர்வான் பருதிப்புத்தேள் செங்கரம்புகுதற்கொண்ணு
தெக்கண்ணுந்தருக்களேவந் திலந்தையம் புறவமாகித்

தொக்கதாற்பரமஞான சொரூபமாய் விளங்குமந்தத்
தெக்கணவளகைமேன்மை தேவர்க்குந் தெரிக்கொணுதால்.

மறைமுதல்வேதானந்த வல்லிபால்வயங்கியங்க
ணுறைதீலா லந்தஞான வுத்தமவனத்து வாழ்ந்
கறையடி சீயந்திய கடும்புலி நிரைகளாதி
நிறைவிலங் கனைத்துமொன்றாய் நீர்குடித் துறவின்வைகும்.()

கல்லெலா மிலிங்கமந்தக் காவிரிபவாநி ஞாங்கர்ப்
புல்லிய தருக்கனெல்லாம் புலவரப் புறவமாக்கள்
சொல்லெலாந் சுருதிசோலைசு சுரும்பெலா மலம்புமோதை
வில்லெலார் திரள்பூணுக விஞ்சையர் வீணுகானம். (௩௪)

சொல்லருந் கதிககோர்மூலத் தோற்றமா யிருக்குமந்த
வெல்லையில் தலத்துமேன்மை யியம்பிடப் புவனமூன்றுள்
வல்லவா யாவொன்ன வழுத்தலுந் சவுனகாதி
தொல்லருந் தவததோர்பினனுந் சூதனை வினாவலுற்றார்.(௩௫)

செவ்விய வனையதானந் சிறந்ததென் னளகையான
தெவ்விய மியக்கர்கோனங் கெய்திய நலம்பா தென்ன
வெவ்விய வகந்தைசெற்றோர் வினாவிட விறும்பு தெய்தி
வெளவிய பவந்தீர்கூத மாமுனி யுடாப்பதானான். (௩௬)

நைமிசாரணியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக - விருத்தம் (௩௬.)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்:

மு ன் று வ து

குபேரன் சிவார்ச்சவராச்சருக்கம்.

வரம்பெறநாண் மலருந்ரு மலையசமுங் கலையுங்கா

மருங்கலோலக

ங்கொடுவந் தினிதேத்திக காவிரியும் பவாநியுஞ்சூழ்

கடவுள்வைப்பிற்

பரம்பொருளாய்த் திருவதரி நிழன்முளைத்த

சிவககொழுந்தைப் டமுத்தவன்பு

நிரம்பமலா கொடுதனதன் வழிபாடுபுரிந்தடைந்த

நிலைனமசொல்வாம்.

(க)

சிந்தைதெளிந் துணர்ந்துளீர் கேண்மினென முனியினிது

தெருட்டுமுன்னர்ப்

பந்தமல விருள்சீக்கும் பாணுவெனுந் கைலைவட

பாலின்ருங்கீர்

ந்தநக வெயில்புடைசூழ ழளகையென வுரைத்திடுமத்

தலத்துமேவுந்

கொந்தலர்தார் படிவைசிர லாவென்போ னவன்புதல்வன்

குபேரனென்பான்.

(உ)

கரமிருநான் குளகமலக் கடவுண்மரபிடையுதித்த

கயவரன்மேலை

வரமலியு முதுக்குறைவால் வளமையினு விளமைமுதன்

மலரின்மேலோன்

சிரமருவு திருக்கரத்தோன் வழிபாடோ ரணுத்துணையுந்

திறம்பானுகிப்

பரமவுணர் வாற்சைவ தூன்முறைபாற் சிவராச்சனைசெய்

பணியினின்றான்.

(ந)

உழுதுவரி யளிபுடைசூழ் நறுந்தார னிவ்வண்ண

மொருநாட்போலப்

பழுதகலும் பேரன்பாற் புரமெரித்த குறுமூர்

பவழக்குன்றைத்

தொழுதுவழி படமகிழ்கூர்ந் தருட்கடைக்க னோக்களிததுத்

தோழனாக

முழுதுமவண் வரங்கேட்பக் கொடுத்துவட திசைக்கிறைமை

முறையினல்கா.

(ச)

அண்டர்பிரா னிவ்வண்ண மருள்செய்யப் பெற்றோளு

யளகையாளி

யெண்டிசைக்கு மேலாயவடதிசைக்கு மிருநிதிக்கு

மிறையோனாகித்

தேண்டிரைசூ முலகனைத்துஞ் சிறந்திடவச் சிரவணனாய்த்

திகழ்ந்துதெய்வத்

குபேரன்சிவரர்ச்சனைச் சருக்கம். ௨௩

தண்டளிர்ப்பூம் புட்பகத்துக் குரியோனாய்ச் சிவபூசா
தரனாய்வாழ்ந்தான். (௫)

மதிக்கதிர்வெண் பிறைவேணி மலைமகள் பாகனைமீள்
வாராழுத்திக்
கதிக்கொருசிந்தாமணியை வரன்முறையா லருமறைநூல்
கரைந்தவாற்றால்
விதிக்கரிதா மாதலததும் வேதநூலெடுத்தெடுத்து
விரிக்குந்தெயவ
நதிக்கரையு மியக்கர்பிரான் பூசித்துமகிழ்ந்துறையு
மாளிலோர்நாள். (சு)

விஞ்சரிசசெங் கதிராமணித்தார் வேய்ந்துநற வுண்டளிபரண்
மிழ்ந்துந தெயவ
மஞ்சரிககொத் தணிவிரைத்த புட்பகமானத்திவாந்து
வடதிக்கேந்தல்
சஞ்சரித்து வான்வழியாப் வரும்பொழுது சாந்துமர
தனமுழுத்துங்
குஞ்சரத்தின் கோடுகளுங் கொழித்துவரும்பொன்னியைக்கண்
குளிரக்கண்டான். (௭)

பூவலயத்துள்ளோரைப் பொன்னுலகத் தோராக்கப்
புகுந்ததேயோ
பாவவிருளிரியவருட் பானுவடிவாயெழுந்து
பரந்ததேயோ

தேவர்தொழுஞ் சிவபெருமான் கருணைமடை திறந்தொழுகிச்
 செல்வதேயோ
 மூவகையில் யாதேயோ வெனவருங்கா வீரித்தரங்க
 முழக்கங்கேட்டான். (அ)

பாற்கடண்மே னெளிந்தலைக டவழ்வதெனப் பகீரதியும்
 பரவும்பொன்னி
 பாற்கவரும் பூந்தரங்கத் திவலைகளா னனைந்துமட
 லவிழ்ந்துசெந்தே
 னாற்கடையு முவட்டெடுக்குஞ் சோலைஞாந்தனமு
 டடலைத்தோற்றந்
 தீர்க்குமருங் கனிவதரித் தருநெருங்கு பெருவனமுஞ்
 சிறக்கப்பார்த்தான். (க)

கடுங்கனல்கால் விழிகொலைசெய் வள்ளுகாக்கா லுணங்கு
 புலால்கமழும்பேழ்வாய்க்
 கொடும்புலியும் புல்வாயுங் குடவிரையும்பனைக்கைமதக்
 கும்பமாவு
 டடுத்தகைய வயப்போத்துமாகுவு நாகமுமொன்று
 யன்புகூர்ந்து
 நெடுத்தகைக்கோர் துறைகுழுமிநீருண்டு விலிபாடி
 நிலைமைகண்டான். (கஉ)

சரதநெறித் தகைதலைக்கொள் தவத்தோரு டருந்திசையாழ்
 தழைக்கத்தாக்குங்

கரதலத்துமுனிவோருங் கின்னரருங்காந்தருவ

கணமுங்காலா

வ் தமுளோனிகல்கடந்த யோகியரும்போகமெலா

மெள்ளிந்த

விரதமறைநூலோரு மனையதிருத்தீரமெலாம்

விளங்கக்கண்டான்.

(கக)

எண்டிசைசூழ் பெரும்புவன மொருமூன்று ளிததலத்துக்

கிணையம்வேறு

கண்டறிந்தோ மிலைநெடுநாட் கௌரிநாயகனமலக

கழல்பூசித்துத்

தொண்டிபடு தவப்பலனோ கண்பெற்றபெரும்பேரோ

தோன்றக்கண்டு

கொண்டதிந்தமாதலத்தை யெனமயிர்க்கூச் செறிந்துகரங்

கூப்பிநின்றான்.

(கங)

ஒப்பிலா ன்கருணையின லுலைமெழுகுபோலுள்ள

முருகியிந்த

வைப்பினிடைமாதொருபா லமாந்தவனைப்பூசிப்பான்

மனத்துஞ்ஞன்

வப்பொழுதங்கவனருளா லிருவிசம்பி னிடையிருந்தோ

ரமுதவாணி

யெப்பயனுமடைந்தநிதிக் கிழவனிருசெவிதுளைப்ப

வெழுந்ததன்றே,

(கஈ)

முன்பயிலுந்தவப்பேற்றும் பிங்கலநீசிவபூசை

முறையினுற்றற்

கன்புசிற்றந்துளரினேந்தா யாதலாலப்படியே

யானைப்பூசித்

தின்புறுதற்கொருதான் மியம்புதுங்கேளெழுந்துகரை

யெறிந்துபாவத்

துன்பமகற்றிடும்பொன்னி நதிக்குடபால் பவானியெனுந்

துறைக்குகழீழ்பால்.

(௧௪)

இன்னவிரூகடவுணதி நடுவணருமறைவடிவா

மில்நதைஞாங்கர்

முன்னைவினைக்கருமருந்தாயச் சோதிமடமாயிலிங்க

மூர்த்தமாகி

மின்னவிர்செங் கோட்டுவரைக் கைநான்குரோசத்தின்

மேல்பால்வையும்

பொன்னுலகும்பூவுலகும் புயங்கலோகமுந்தொழுமப்

புனிதத்தானம்.

(௧௫)

வேறு,

பண்டொர்வைகலிற் பாற்கடற்றெள்ளமு

துண்டதேவர்க ளோங்குடற்றானவர்

தண்டவெஞ்சமர்க் கஞ்சித்தளர்ந்துபூ

மண்டலத்துளிம் மா' த்தெய்தினார்,

(௧௬)

ஐயர்பேரி லவுணர்க்குலந்திடு
மெய்யர்சால வெருக்கொளுஞ்சிந்தையர்
கையர்முப்புரங் காய்ந்தவன்வாழ்ந்திடுஞ்
செய்யசெம்பொற் சினகரநண்ணினார்.

(கௌ)

சலந்தருந்திறற் றுனவர்போர்க்குடைந்
துலந்தநெஞ்சர்கை யுச்சிகுவித்துளார்
மலிந்தபொன்னி பவாநியின்சங்கம
விலந்தைமூலத் திழைவனைவாழ்த்தினார்.

(க-)

அந்தரத்தர் துதிப்ப வருட்கடல்
கந்தநந்தி கணைதிபர் சூழ்தர
முந்தைமூல விலிங்க முகத்திடை
வந்துதேன்றினன் மாலயன்காண்கிலான்.

(க

தூயசுந்தரச் சோதியைக்காண்டலும்
வாயுவிந்திர னுதியனானவர்
மாயைசேர்திதி மைந்தர்களாலுள
மேயதுன்பமும் விட்டிவிளங்கினார்.

(உ.

காமதேனுவின் கீரமுங்கற்பகப்
பூமலர்த்திருத் தாமமும்புட்கர
வாமநீர்த்திரு மஞ்சனமும்விரைத்
தூமதீபசுகந்த பலங்களும்.

(உ

மற்றுமுள்ளன வரன்பொருளுங்கொடு
நெற்றியாரழ னேத்திரமூர்த்தியைப்

பற்றினால்வழி பாடுசெய்யும்பர்க்குக்
கொற்றம்யாவுங் கொடுத்தனன்கோதிலான். (௨௨)

அமரராரணநூன்முறையாற்புனற்
றமாவேணித் தலைவனைப்பூசித்துச்
சமரவாட்கைத் தைத்தியரம்பெருந்
திமிரவாருதியைச் செயித்தேற்றினார். (௨௩)

அன்றுதொட்டந்த வைப்புலகியாலினும்
வென்றிசால்விசையாபுரி வீறெலாந்
துன்றுவீர புரியென்று தொல்பெய
ரென்றுமோங்கிய தீசனருளினால். (௨௪)

சேமமார்வச் சிரவண நீசிவ
பூமியாமிந்தப் புண்ணியத் தானத்தை
நேயமாகி யிலந்தை நிழற்கண்வாழ்
வாமதேவை வழிபடு வாயெனா. (௨௫)

சிலையழுத்துந் திருமுடி மேலொரு
மலரையிட்டி வணங்கினும் வாய்த்திடம்
பலனையார்சொலப் பாலர்முன் னூணுவல்
நிலையிதுண்மை யெனநினை நீயெனா. (௨௬)

மெய்வழங்கி விசம்பினின் றிவ்வணந்
தெய்வவாணி தெருட்டலுஞ் சென்னிமேற்
கையழுந்த முகிழ்த்துக் கதியடைந்
துய்வதாயின வென்றுள் ளுருகினான். (௨௭)

குபேரன்சிவராச்சனைச் சருக்கம். ௨௯

இரங்குநீர்மைய னுகியங் கீரிரு
மருங்கி ரண்டரை நாழிகைமத்தியு
ணெருங்கிலந்தை நிறைபெருங் காவன
வரங்கொள் வைப்பினை யுட்பரின்வாழ்த்தினன். (௨௮)

வேறு.

வஞ்சவல் வீனையைவெயய வடவைமாமுகத்திற்பட்ட
பஞ்செனத் தகிக்கும்பொன்னி பவாநிகுழ் கிடந்தநரப்பண்
விஞ்சிய தலத்தைககாண்பான் விமானம்வீட்டிழிந்துசெங்கை
யஞ்சலிமுகிழ்த்துச சூழ்வந் தடிக்கடிவணங்கிப்புக்கான். (௨௯)

மனிதர்கள்பிறவிநோய்க்கு மாத்திரையனைய செய்ய
கனிதிரள்வதரித்தெய்வக்கானகங்காணப் பெற்றோர்க்
கினியொரு பிறப்புமுண்டோ வெனரினைத் தெய்திக்கண்கள்
பனிவரத் தனதனங்குப் பராசரனிருக்கை கண்டான். (௩௦)

காண்டலு முனிவர்கோனைக் கழலிணையிறைஞ்சி யன்பு
பூண்டின்றுருகுமுள்ளப் புருடவாகனனைப் போத
மாண்டகு தவக்குன்றன்னான் வாழ்த்தருண் மகிழ்ந்துநல்கி
யாண்டொரு தருப்பையாற்செய் யருந்தவிஞருக்கையீந்தான்

பின்னருமிறைஞ்சியந்தப் பெருந்தவிஞருந்த தெய்வக்
கின்னரர்பிரானேநோக்கிக் கிளரருந் தவத்தோன்கூறு
முன்னேநீவருந்தினோற்று முயல்தவப் புலத்தாலிந்த
நன்னதிநடுவட்டோன்று நற்றலங் காணப்பெற்றாய். (௩௧)

அதிர்கடலுலகத்துள்ளோர் யாறெனுமன்புகூர்ந்து
கதிதருமினையதெய்வக் கடவுண்மா தானங்காணில்
வதிவுரிர்கணப்போதேனும் வசித்திடின மலர்வெண்டிந்கள்
பொதிசடை முடியெம்மண்ணல் பூரணவருள்பெற்றுய்வாரா.

இருமையாலிந்தவைப்பி னிதயமும்வாக்கு மெய்யு
மொருமையா லுள்ளன்பூறி யுறையினு முமைகோன்செய்ய
திருமலர்ப்பதங்கள்பூசை திருத்தினுங் கருத்தினுனனுங்
கருமயாதெனினுமுற்றிக் கவலைதீர்போகந்துய்ப்பார். (௩௪)

ஒப்பிலான்கருணகூர்ந்திங் குவகையி னுறைதலாலிவ்
வைப்பிடை மலரேராளுதி வானவர்முனிவ ரானோர்
விப்பிரரமுதகீத விஞ்சையரியககர் சித்த
ரிப்பதிநீங்காரோற்ற மின்னமு முரைத்தங்கேணீ. (௩௫)

அடவியிலுறைந்துரீர்கா லடகிவையயின்று மைமீ
யிடையினினின்றும்பஞ்ச விந்தரியந் தகித்துநோற்றோ
ரடைவுறும் பெரும்பேறிந்த வருட்பெரும் பவாநிகூடற்
கடவுண்மாதானந்தன்னிற் கங்குலாநொழிந்தோ னெய்தும்.

தலமதிண்மேலாமிந்தத் தலத்தியாரெனினுந் தானந்
திலமனவாற்றினுலஞ் சிலம்பதா மிங் குநூலோர்
குலமதிலெருவற்கன்னங் கொடுத்திடிற் கோடிநூலோர்க்
கலகின்மாதலத்திலன்ன மருத்திய பலன்வந்தெய்தும். (௩௬)

பரசுகவிலிங்கநூறு பதிட்டைசெய் தன்புபூண்டு
புரிசைசூழ்காசிதன்னிற் பூசித்துப் பெறும்பேறிந்த

வரசிவபவாநிபொன்னி மருவருட் டானந்தன்னி
லொருசிவ விலிங்கந்தாயித் துஞற்றுபூசனைப் பேறீயும். (௩௮)

ஞானநாயகியானந்த லகரிநான் மறைப்பிராட்டி
யானவனருளேயிந்த வருட்பெரும் பவாநியென்னு
மாநதியிந்தவைப்பின் வாரணத்தொழுகு மந்தப்
பானியமருந்திஞார்கள் பண்டமுதுண்டோரொப்பார். (௩௯)

ஒருபொழுதுண்டுசால வுறுப்பொறுத்தடைந்து கங்கை
வருபிரயாகைமூழ்கி மகம்பலபுரிந்து மென்னுங்
குருநிழன் மணிகால்பொன்னி குடைந்தொருவதரிச்சாகைத்
திருநிழலமர்ந்ததேவ தேவனைத் தெரிசிபார்க்கே. (௪௦)

வேரிநீருட்டச்சூழ்ந்து விரிசினே விளங்குகேரிப்
பாருளசுயம்புத்தானம் பயில்சிவ கோசம்யாவுஞ்
சீருறவிதியாற்பூசை செய்திடும் பலமாமிந்தப்
பூரணவதரிச்சாகைப் புனிதனைப் பூசைசெய்தால். (௪௧)

அருந்தனபதியிவ்வண்ண மாதிரான் மொழியென்றுள்ளங்
தெரிந்துகொள்ளினையதானஞ் சேர்ந்தருந்தவங்கடென்றாத்த
தருந்தனவமுதலிங்க தாபனஞ் செய்தியாயிங்
கருந்தன நித்தானந்த விணையில் பேரின் பம்வேண்டி. (௪௨)

வச்சிரவணநீயிந்த வதரிமா நிழற்கண்வாழு
முச்சிரப்படைக்கைமுக்கண் மூர்த்தியை யிமையமீன்ற
பச்சிளங் கொங்கைவேதப் பாவைநாயகனை யன்டா
லிச்சையிற் பூசையாற்றி யெய்துதி யரும்பேறென்னு. (௪௩)

இனையபேருண்மையிங் னுன் பராசரணியம்பக் கேட்ட
கனைகழலியக்கர்கோமான் கண்கணீர்த் தாரைகால
மனநினைந்துருகிக்காய வரணியுந் தூக்கினோக்கித்
தனையொரு சிறிதுபோது மறந்தனன் தகைக்குமன்பால், ()

நெடிதுபோதிருந்தபின்னர் நிகரறுமுனிவற் போற்றிக்
கடிதெழுந் தமலன்பூசை கடைப்பிடித்துருகு மன்பாற்
குடினனையோ ரிரண்டுங்கூடுங் கோதகல்தானந்தோய்ந்து
முடிவறு கடன்களையாவும் விதிவழிமுடித்த பின்னர், (சுரு)

கண்டிகை யாரஞ்சென்னி கனங்கரம் வினங்கீற்றின்
புண்டரங் துலங்கரோமம் பொடித்திடத் தேவராவின்
தண்டருபயமுங்கங்கா சல்முமைதருவின் போதுங் [கான்,
கொண்டணி யணியாயும்பர் கொணர்த்திடக் கோயில்புக்
அங்கமோராலும்வேத மனைததையு முணர்ந்தசைவ
மங்கலமறையேர்ச்சொன்ன வாகமஸுழித்தாய் வந்து
சங்கமவிலிங்கஞானச் சயம்புனை யபிடேகாதி
தங்கருத்துவப்பேவறு தனிததனி சிறப்பித்தாட்டி, (சுஎ)

பஞ்சகௌவியத்தாலேந்து பரிமளவமுதாற்றெய்வ
மஞ்சனப்புனலாற் பாலான்மதுக்களாற் றதியானெய்யா
லஞ்செழுங்கன்னற்சாற்றா லரும்பலவருக்கச் சூற்றூல்
விஞ்சியபசுங்கற்பூர விமைகமழ் சாந்தச்சேற்றூல், (சுஅ)

அத்தணர்முனிவர்தாயீத் தருமறைசெயித்த செப்பொன்
மந்திரக்கலசரீரால் வானவூர்வடித்த தெய்வச்

சுந்தனக்குழம்பாற்கங்கைச் சகத்திராதாரைநீரார்
சிந்துரபபோர்வையான்றன் றிருமுடிசூளிரவாட்டி. (௪௯)

போற்றருநகிருமெய்யீரம் புலாததியற்புதமா யார்க்குஞ்
சாற்றருந் திருவொற்றாடை தரித்திருட் களங்கமவாங்கத
தோற்றியதபன ரென்னச சுடர்வடு மணியிராசி
யேற்றியகலன்களவெவ்வே றிலங்கிடப் புனைந்துபின்னும். ()

கந்தமுமல நும்பாலச் கதையும்வெ ள் ளறு தஞ் செயப்
பைத்தளர்க் கரந்தைககறறைப் படலையு வ்கடுக்கைத்தாரு
மைந்தரு யலரும்விலவ வலங்குலுலெவ கொள் பைம்பொற்
சுந்தரப் பணிகளயாவும் தனித்தயரி சுடரசசூட்டி. (௫௧)

வாய்மலர்ந்தெழுந்துசாம மறையொலிதழங்க விண்ணோர்
தூய்மலர்மாநிராபபத தூத்துமிழங்கத தூவெண்
சாமரை பிரண்டுபொலுஞ் சாரதிரட்டதெய்வத்
தேமலர்க்குழலாராடற சிலம்பொலி யெழுந்துதேங்க. (௫௨)

முறைதெரிபராசனாதி முனிவரருரைத்த வாற்றா
னிறைதருதூபதீப நிவேதனமுறையாற் செய்து
துறைதிகழ் சடையுளானைச சோடசவுபசாரத்தாற்
குறைவற விதிவழாது பூசித்தான் குழைந்துநின்றான். (௫௩)

தூயவானிமுதின்வெந்த சுவையுறு பதமுமுக்க
னையகற்களவிலாது நிவேதித்தானலஞ்சேர்வைப்பின்
மேயவுட்கீந்துவேத மந்திரவிதிவழாது
கரயனையானப்போற்றித் தனியலஞ்சூழ்ந்து தாழ்ந்தான். ()

தூரந்திருளடுமெண்ணா னகு ஆலாம்பசம் பொண்ணற்செத்து
சுரந்தளிவிடைகடுகலாம்வெண்ட றளவாண்மணிகள் கோத்து
புரிந்ததுபருதிதேசேஷம் பூரணமதியு ராணக [ப்
கரந்தையஞ் சடையாணுள்ள கவித்தகிடககனிவி னிட்டான்.
பின்னரும் தனதுசெய்கை பெரு மணிமுடிமேற்கூப்பித்
தன்னிருகண்ணாண்டத ச தாழைர் பெருந்தேசாரக
கன்னலஞ் சிலையாற்காய்ந்த கடவுளைப் பவாநிகூட
லெண்ணையாளுடையமுகக ணிறைவழைத்தபுகைகலுற்றான். ()
வேறு.

கங்கையாணி றோடையகல தர பவாநி
மங்கையரு ணாமா ற ம — நாத ரணவாள
வெங்கடனிநாயக விலாடைநில வாமுஞ்
சங்கரபுராதன சதாசிவ மகேச. (௫௭)

சேயகனகாசல சிலாதர முத்தாத
சாயகவிரிஞ்சிர தாரண யுணராதேரா
தாயகசௌதர சடாமுட லோக
நாயகபராபர நிராய கீச. (௫௮)

மங்கள கரம்பொலி பவாநித்தி பொன்னி
சங்கம மஞ்சர தயாபர கனிசரிப்
புங்கவ வசண்டபரி பூரணபுங்க
கங்கணம காவதரி காவண மகேச. (௫௯)

போதசரணஞ்சுருதி நாயகிபிராண
நாதசரணஞ்சரண நாகணிசுழைப்பூங்

காதசரணங்கொடிய காலனுயிருண்ட

பாரசுரணஞ்சரண மென்றடிபணிர்தான். (௬௮)

கிறாதுத னையிர்க்குயிர தாயுடையே சசாய

நிறைநதுசுடர் கிளறதுமு வீரின்ரிடைவந்து

பிறிதது சுனாபமெனு மோரமலிபிதைததா

ருறைந்தசடை நாயகனுவு புற கணிர்தான். (௬௯)

இம்முறையெய யன்புட னியாகராப சிமுக்கட்

செய்யலை யருச்சனை செய்குருளை தங்கு

மைபமலர் விழிச்சுருத் மயசையொரு பங்கார்

கைம்மழுவ லானுவகை யிறகவகிறந்தான். (௭௦)

மாலுமலர் மேலவனும் வானகமுமண்ணுங்

கோலவன டாயளவில் கோடியுக்கேச்சு

சாலவும வருதியறி தற்கரிய பெமமாள்

மூலமெ யிலிங்கமுதன மூரத்தியினு தத்தான். (௭௧)

சேணிரவி மட்கவிரி செஞ்சடர்களுற்றும்

வேணிபூடியும் பணிலெ வண்குலையு மூரல்

வாண்முகமும வான்மகளிர் பங்கலகீர்வ

நாணிலசெய கந்தரமு நான்குதிருடோளும். (௭௨)

மல்லல்செறி வெள்ளிய வராகவெண்மருப்போ

டலையுளாமையு மராவணியு லேத

வல்லியொரு பங்கும்வர தாபாடும்வன்னிக்

கொல்லை யின் மனப்படி மொழித்தவிருதாளும். (௭௩)

உத்தரதி சாபதியு ளத்தவகை வெள்ளை
தத்தநிலை யாதலைக டள்ளவ்வி துள்ளப
பத்திசெயு மனபாகள பலககடல குழிக்குளு
சத்தியுள கைப்படைக ஞாத ரிதியங்க. (௬௬)

கந்திமுதலாயகண ராதாபுடை ஞுடக
கந்தருவா கிணனராகள சாடாவிசைநீட
வந்தரரிநங்கமுடி யஞ்சலி பண்டிப
வந்தெளிதி னின்றனன் மனறக்குமினமெட்டான். ()

ஆரணமுடிக்கு மரிதாகய வகண்ட
பூரணன் வெளப்பட விபூதயக ரிகண்டி
தாரண வியக்காபதி தாவிநமுனமவீழ
பேரணி மரத்திநுரு குறறெலிவிழைதான். (௬௮)

தேடினனிந வகண் னெழுதுமுடிச சங்கை
சூடின னெடுத்தர வெனத்தொளி முழக்கப
பாடின னடித்தன் னெம்பர வசத்திற
கூடின னிருங்கருண யங்கடல குளித்தான். (௬௯)

இன்னணம் வழுத்திறையை நோக்கியருளிச
னுன்னரிய பூசையி னாவகை மிககே
நின்னுளம் நினைத்தவரம் யாதெனினு நீதான்
பன்னுதி யளிகுது மெனப்பர னுரைத்தான். (௭௦)

தோழனுமயழந்து சுருதிககொடி மணுளன்
ஞுவினை வணங்கியிரு தாமரை மலர்த்தாட்

காளென விருந்திடு மெனக்கரிதி யாதிவ்
வாளிரவி சூழலகி னென நினம் வழுததும். (௭௧)

வேறு

ஏகநாயக வமடனேற் கன்றுநீ யிதைய
வோகையாற்றரு முததர வளகைபோலிந்தச்
சாகையிப்பதி தனக்குநின் றன கசுமப்பெயரோ
பாகவேண்டுமென வரமிதென் றடிமலர் பணிந்தான். (௭௨)

முக்கணக்கணு முகமலந தடபீன நோகவி
பக்கணத்திலிரங் கயவந கொடுத்தது மகில
திக்கனைத்தினும் தெருகண வளையாயத்திருப்போர்
தொக்கதாலன கேசனாடி சோதியுரு திறந்தான். (௭௩)

தொல்லரும்புக ழ்மையவர் மலர்மலநுநீர்சதா
ரல்லறீர்ந்தமெய யனபாநளவெண் வார்த்தார்
எல்லையில்தவக குபேரவக வவலம் வேத
வல்லிராயகன் வரங்கொடுத்த திவிநசுததுண மறைந்தான். (௭௪)

வெற்றிவெள்வீடை யணணலபால விழுமியவரங்கள்
பெற்றமே ம்படு தவத்தனயப் பிறங்கிய தனதன்
மற்றுமப்பெரு வதரியல் தருமிடை வனததை
முற்றுமாரகர் முறைநெறி விதித்திடவுன்னா. (௭௫)

கனத்தினன்மயன் றனையழைத் தினிதபசரித்திவ்
வனத்தையிண்டுதென் னளகையாய் வளங்கொள்வான்பதிக
ளனைத்தினுக்குமோர் திலதமாயமையெனக் களிகூர்ந்
தினித்திந்தையா னப்பிறை யியற்றுவா னினைத்தான். (௭௬)

பாங்கொங்ஹும் படாசிறை களைந்துவண் பணைக
 னோங்கிராடு னொடு திருக்களை நெறிநுமிசுருநிதார்
 வாங்குபே ராறு வொட்படைத் துமிதழலிப்பிமமறு ததுத
 தேவகுடனபரகங் கொடுத்தே ரற சுயுததீருத்தி. (எ௭)

காப்புறப்பட்டறங் களைநீராறு விரிப் பறவி
 காட்பனாறடை தரு விபு நிமா ரகமபேபாற
 சேபபுறங்கங் தது மடலு தட விப
 பாரபதாபுடைய பவ குழைதய்லடதிததான். (எ௮)

உடுததபேசுல யாடு ருது மருரு
 மடுததவாறீத யாடு ருது மருரு
 கடுதததமபு கடுதததமபு ருது மருரு
 தடுததமேவருங் தடுததமபு வாவா தசபு. (எ௯)

ஆழிகைக்கொடுவோ னுறந் துற கடைலையணிப்பா
 லேழிகைப்பசு புறவொடுவோ பற விட த
 குழிகைசககுலப் பி துயுத சடாவிடு பாட
 மாழிகைசககுலப் பி துயுத சடாவிடு பாட. (அ௦)

கிரமரணி மேடைபுர தெறநிபுமாருடப்
 பகடுமாருடு துற சபுசபும பரிசுத் துவாவேறு
 யிகலிலாசமைத துறவொடுவோ துறவொடுவோ
 மகரதோரண வனமென மறுகலாரிணதததான். (அ௧)

ஆதிநூலு வலதனாசகரலைய பெருபா
 னீதிநூலு வலதனாசகரலைய பெருபா

நீதினமாமதி யனமசசாக டிரண் டினொ ருபாற்
கோதினமாமிதி வசிடா தங்குநா திட பொடபால். (௮௨)

தடங்கொள் காவிநிக கணியதரடச னைவர்மாடனிவர்
டங்கொடொ ரிவ ரொடபுறவகு நமறந லேளரர்க்
கா வயநிவ ரதகாவி நநினை வேலை
விடங்கொளகமாட நகடிமைச ஸமா னனுமேலோன் (௮௩)

கொன்றைதாதகி ருடகுமந குடகமா தார
மன்றனமாசவி டரகிநி சண்டகமலகு ராந
குளனுசநதனங் கூவாரங் கொநகமரோக
நிலை நநதன வனமபல குழவுந்நைததந.

எடவிழநதசெய கு நதரிந தீவாடெ டறபுந
தோடலா தபைங் குவனோ டுந்நாடமுசுடிசுமலங்
காடலாடென வர தந்ந தடங்க நகடிநீ
ரோடையும்புற வணிர தா லோக குற ிபுறி. (௮௪)

உருத்தயங்கிய வுத்தா ளனகரு மேலா த
திருதகுமறறைய புறவாரி புளவொந் செடவப்
புரததின் டொபடு மடகாககாங்குவிடா பொதுவி
னிருத்த னாக குறை யாலி டபபுரி நிரு விததான். (௮௫)

தலங்குமாரணப படிவ மாமிந்நதையைச ளும்கு
வலங்கொள்கா வறட மணிமதிஸனியுற ருததூக்
குலங்கொளடகக் கொடுமுடிசு குறமேமிகர
மிலங்கவாதுநின் நேத்தலபேரற் கோபுரமியற்றி. (௮௬)

பூதநாயகன் வானவர்நாயகன் புனித
வேதநாயகி நாயகனவியப்புற விண்ணோர்
காதல்கூர்மணி மானசே கரசின கருக
ளாதிதூன்முறை வேறுவே நழுகுறவாற்றி. (அஅ)

மற்றுமுள்ளன பணியெலாம்வரணமுறை முன்னால்
சொற்றவாறணுத் தூணியிதூ திறம்பிடாதுயற்றிச்
சுற்றுமுதையி னசரினைச சாரோடுந் சுவணன
தெற்றெனசசிவ மருளிமுற பாவனஞ்செய்தான். (அக)

விருப்பி னுலகை வருணமுமாரசர் வினங்க
நிரப்பிவேண்டிவ நிலபெறவளங் கருதகித்
திருப்பொருதிய தெக்கனவானகயாய்க் கிருடபே.
நிருப்பதாக்கின னநாகாகிருநிதி கிறையோன். (க0)

சிந்தைவாக்குமெய யொன்றே தெளிவளோன் சிறப்பால்
வந்துமாதவப் பராசரனடிமலர் வண்டி
யந்தமாமுனி தன்னெடுமவன்பதித சடைத்த
சந்தவாரமுத விங்கதநன் சாமிசசாராது. (கக)

ஆவியன்னவ வாரமுசலிங்கசகின் கீழ்பாற்
மேவதீர்த்தமொன் மள்ளததீர்த்ததநின் விசியா
லோய்விலன்பினிற் குடைந்தபே ரொளிவிடுமமுத
பாவனப்படி விலிங்கபூசனை பரிதாற்றி. (கஉ)

அங்கணுயக னருள்பெரி தடைந்துமெய்வேத
முங்கைநாயகன் முகிழ்ந்துறை தெக்கனவளகைப்

புங்கு மகர்த் திருத்தெருவலஞ்செய்தப் புரிக்கண்
டங்கு மரர்க் கரும்பொருள் விருப்பறத்தந்து. (க௯)

பணிடி நாள்வாரசடைப் பரனருர்வினடகொடு பராசன்
றுணைகொடாடொழு தகணராசிமேற் சூடி
மணி கொள்வான்முடி வசசிரவணன் மலலங்க
ல்ணிகொள்புட்பகத் தமர்த்தள காபுரியடைந்தான். (க௯)

அலைத்தவெம்பவ மகற்றுவான் வேண்டினோரந்தத
தலத்துவைங்குட வேண்டிமென் றருட்சுதாமறைநா
லொலித்தகாதலால் யானாமசஞ்ஞரப்படுசன் னுங்கோர்
திலததுணைப்பொழு துறையிலும் பிறவிநோயசிதையும் (க௯)

ஞானமிக்கடே ரறிவு நீர்டுறுங்குறி வதரி
கானமன்னது கடிமழைக்கண வளநை
யானதிவ்வண மென்றனருமறைக கொடிக
டானிவர்த்கிடத் தாங்கருட்டரு வண னுருதன். (க௯)

இவைவெயித்தருண் முனிவரையெப்பிடக் கேட்ட
சவுனகாதிமா முனிவர்கடனட பிலா னந்த
வவகையங்கடல் குளித்தனர் களித்தல நுணர்வுட்
சுவையுறுஞ்சிவ சிவவெண்ககண் கணீர் சொரிந்தார். (க௯)

குபேரன்சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம்-ந-க்கு விருத்தம். (க௯௦.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சென்னை.

திருச்செந்தி 1 ம ல்ம்.

நாலாவுது

பாபா சரீசு நிக் கம்.

கரரசலவுரியுனைக கனக டிதித
விராசுநகரமே 3 டி 1954
தராசெனிலை பற சமர்தன் 3 (1) 1
பராசநலவ குசைய 1954 மட நாம. (க)

தனனிகாடேவர் லெச சயிஸ் ரீதி -
 பின்னரும்விவியு ரத பி ருபி டே லென மயோ
 உன்னமொப பராசத ன டதே வியபப
 பொன்னகரப கததய ம து ருபியத தம். (உ)

உள்ளூர்ப்புலவர் கட்டு என்னவாயின
தெள்ளமுதநகரகாசேர சம மரமுரி
வள்ளல்பால வாத மலிமுதலானாததியான்
கொள்ளியோரா விவரலாறு முடிவாகத் துருளுதினே. (ந)

அலை யொழி பாற கட லெதற்பண்ணை யிற்
 றொலவறுமகாருஞ் சுராரும்வாசுகி
 கிலைபெறு வடத்தி லுனிழலெசையாடக
 மலையெனு மத்திடை பதனஞ்செய்யுநாள். (ச)

வருத்திமைய யுணர்வொடும வழிபட்டேராகக்கதிர்

பரிபுகரு - சி மவெபிப பநிதலேபாரகர

நருபு பான குணாக - வசடு ராயவீடச

சுர அமே லெழு அப தரிடவா ரகந்த (ரு)

அமரிடாங் குடிதத் 7 மலையா 11 கலித

தமரமுர கீழ்ப்படத் தமிசர 11 கலே 11

ரினமயா 11 கமககுழ 11 கலே 11 கலித

நமைமமா 11 கலே 11 கலே 11 கலித (சு)

வந்தமேபாடு 11 கலே 11 கலே 11 கலித

முடகியவ 11 கலே 11 கலே 11 கலித

சிவனதன 11 கலே 11 கலே 11 கலித

பைநதொடிமக 11 கலே 11 கலே 11 கலித (எ)

தடரபுயரதம 11 கலே 11 கலே 11 கலித

கடங்குளக 11 கலே 11 கலே 11 கலித

குடமபுளா 11 கலே 11 கலே 11 கலித

கடங்குள மலித 11 கலே 11 கலே 11 கலித (அ)

அடுகதள வி 11 கலே 11 கலே 11 கலித

மலிததிடு 11 கலே 11 கலே 11 கலித

தடுபபரு 11 கலே 11 கலே 11 கலித

தொடுதத்வரண முறு 11 கலே 11 கலே 11 கலித (ஆ)

அருசனவண்ணமா 11 கலே 11 கலே 11 கலித

வருசனைத் தொடரபிளா 11 கலே 11 கலே 11 கலித

ஞஞ்சரவவுணராகைக கொடாதுவேறிடத்
தெஞ்சலில் சேமநாதிசபதி நுததிவைத்தயின். (க0)

மாயையான மரு தினை மனைத யாராளில
போயயின் ஞானிஞா புலவாடாதவ
ராயவுறம விஞாசடாடதிராககள தியோராக
கோயவற லேனைவி வுசவிபயின்னரும். (க1)

மறறளச னதயினை மாயுரோபசுப
பொற்றடங் குடதகிடை நிரபிபபோதவுந்
தறறளக லே மாயகவரடா சனநாடக
கொற்றவன மீடெகன குறிப்புணைணிஞன். (க2)

பரிதேருச மபயிப பராசன லோ
ரருத்திடந நஞா லகலத 'கராமே
தருசல வுடெடாநத தபாதிதாதகள
பொருத்தரன லெததாயப புசுச னமிக்கதாய. (க3)

அமபுவியுதலத தடை தி வாடகக
குமபவாரமுதினக டாநிபாசப
னணபனுக களிததின னறியப்பிலகிஞன்
வெமபணிப பசைவனம விடைகொண்டேகிஞன். (க4)

பதகியிறசிரங்கொடு பவாநிகாவிரி
மத்தியினவிளங்கிய வதரிவை பிடை
யத்தினையடிபணிந தழுதகுமபததை
முத்திதேர்பராசர முணிககுலகிஞன். (க5)

(வேறு.)

வாங்கினன பவாங்கூடல வளளலராத முள்ளரு
 னீங்கிருந்த வண்ணமெனகொ ளென்றங்கி யன பிணற்
 பாங்கிருந்த வாணவப பைச்செருக கறுத்தரு
 ளோங்கருந் தவத்தனோ ருடனகலேழ்ந் பபுரு. (கக)

வடித்திடுந் தவப்பராசன மாதவத்தின் வணசுதைக
 கடத்தைநாடி டவணாவேந் காவறென்று கானினு
 தொடுத்தமாடி வரைததநக டொறுயிரு தருந்தவ
 மடுத்தயோகா பலரையந் கு வரவழைத் திருத்தினு. (கங)

நாயமா முனிககணந் துடனசுதைக கடசுதையோ
 சாயைவைத்து வடதுடனன சாலேவா யிருகருநாள
 வாயித்ததி லவுணரித வஞ்சகஞ்செய் தெயமையிம
 மாயைசெய்து ள ஹமேக வண்ணனென்று ளெண்ணினார்.()

வெங்கணவா ளரிக குறாம வெகுண்டபோ லெழுகதெரி
 செங்கணூர் படைக்கலகொள செங்கையார்கள சேனையோ
 டங்கணவா னடைந்தேவ மஞ்சேயோட வடநக
 ரெங்குநாடி யபடிவிகக ணெண்ணிலார் கண்ணணினார். (கக)

வந்துகாம ரூபராய வளைந்துமா திரந்தொறுந்
 சந்திலாது ரோத்கிளீடு சா துநக சேனையோ
 டெதுகா விரிககரைகக ணெண்ணரு வொழுகிடுங்
 கொந்தலர்ப் பொழிற்பவாநி கூடலெலில கூடினார். (உ௦)

கங்குலிற் கறுத்திடுங் கனத்தபார மெய்யினார்
 பொங்கமோடி பருதெனப் பொருப்பையேந்து கையினார்

சுசு

பவரிகூடற்புராணம்.

செங்கனூரில் யோகாமேற சிறந்தெழுந்து காமதினார்
மங்குலப் பிழி அரீசர மயமடுத்து மாந்தினார். (உக)

இன்னவண்ண மயமடுமோ டெழுந்ததான வாகக்கெலா
மன்னாநாலவ ரிலுந் சுருகவரத்தில் வந்தனாரா
வன்னியை நான்கு மறவனாராயீரன வஞ்சகன
தன்னுவெனநி வககரா சுருககராக கிடந்துளார். (உஉ)

(பேறு)

கரித்திரளிரதவ சடுமபரியா சர கலாதாராற்படையின
நா காயப

பிரித்தனாரதண்ட காகரனெ டுறும பெற்றியோன
கொற்றாடபடைக
டிரித்தபோரென ரோனெனா பிவா தமமொடும்
விசட மாதாகடு

மருத்துறுந் எபால் மாதவனமடு த மங்கலகிரிப்பற்றத்
திழிந்தான். (உங)

காரொனககவித படையினுவெயய கடுங்கண்வீ
ராகுரெனாபா

னீரையாயிரவொறுளவலிதசடக்கை
யெஃகவேறறயித நியரொமெவ

வீரமாநகாசு மேறறிசையெலில மிடைந்தனன்
வஞ்சகனெனாநுநு

ஞானங்குழுவாயிரயுணர் தமமொடுங்குணதிசை
தொடகாண். (உச)

.க்கிரமுகதேர தெரிததானவீ ரோன்பதி

னாபிரரோம

வக்கிரரூர னெனபவன்பது ஏ யிரமத

வாரண வாயிரா

தெக்கணவாண ௧௧ குரரரபரலிந நிபகனங்

குழுவியந்நிநககுரு

செக்கர்வானசுடபா ௪௪ ரிபுறைவேததிநுமலைச

சாரலிந செறிநாண

(௨௫)

கொழுதிபண - லம + மலாப்பொழிந்பவாநி கூடன்மா

நகாதநிருவலலை

மூழுதுநாணமருங்கு பீரெய்வளை நுமுழங்கிய

கருங்கட லென்ன

வீழுதெரிசிறுத தானவாதாம்வந தியத்தலு

மெண்ணநு தலுநசெய

தெழுதருமறையேர பராசரரூசி யிருடிய

ரொனசெயவாரர் துகைககரா.

(௨௬)

கந்தரப்பசுமபொரு னுடகதசமைநத துய்யவான்

சுதைசசுடத திலைபு

பந்தனஞ்செய நபலாநி ராமகணப் பரசியப்

பராசரன்முதலோரா

கந்தமியிரா லநமுரைததசலங் களைச்சிற

கூறுத்துபிரகாத

விந்திரநீபிக கூடதநிலைக்காப்ப தியற்கையென்

நிருடியர்புகழ்நதார.

(௨௭)

அண்டர்கோன்முனிவ ரிருடியாகுழாங்க ளச்சமுற்

றுரைத்த சொரகேளா

கொண்டலைக்குலவு வாயுவைவிரிந்த குரைகடற

குரிமிலேயே ராகி

மண்டலத்திருநாத மருநதத் தெரியா வண்ணமண்

புனலில மழையாற

கண்டிடாதாங்கு மகந்நிட்டபபெயந் காததிரோன

றுரைதகண்ன் விடுதான்.

(உஅ)

சங்கமர வரைவே தாசலமபதும சயிலமா

நாகவெறடியாந்த

மங்கலசிரியென றுரைத்திடுமபஞ்ச

வரைநடு வைகுமாதததுட்

டங்கியவேத நாயகிபாகன சி நித்ததெககணச்

சாரபிற்

பொங்கிவாண்டேமக மன்புனல்கலந்து பொழிந்தது

சுதைக்கடம்புதைய.

(உஆ)

எதிர்ந்தவாளவுணா கவாந்நிடாவண்ண மிருமபுவிக

கீழறவாழ்ந்து

புதைந்தவாரமுத கடந்தனைமுனிவா புங்கவன்

சங்கரனருளாற்

கதந்தருங்கொடிய வவுணரைத்தூர்க்கா கன்னியராற்

கடந்தாங்குப்

பதிந்தவாரமுதைச சிலபகற்பின்னர் பதிட்டைசெய்

திவிங்கமாபு புதித்தான்.

(உஆ)

புரைதவிரமுத விலிங்கநாயகனைப் புலவருமுனிவரும்
 போற்றக்
 கரதலவிலிங்க மெனப்பெயர்கவித்தக கடவுடன்
 சாநிதிக கீழ்பாற்
 றிரமுறுதேவ தீர்த்தமொன்றற்றிச் சிவபாஞ்சுடரினைத்
 தியானித்
 திரவொடுபகலொன் றின்றிமாயோகத் திருநதனை
 பராசரனெனபான். (நக)

என்றருள்குத முனிவனைமீட்டு மிருமலவலிகடந
 துயர்ந்த
 வென்றிசான்முனிவர் வினவுவாராத வெயயரைத்
 தூர்க்கையருதித்துக
 கொன்றதுமன்றோ கொற்றமுமபின்னர்க குவிந்துமண்
 புதைபடுங் குடத்தி
 னின்றவாரமுத மிலிங்கமாய்ததிரண்ட நீர்னமயு
 மாகுற்றிலையும. (நஉ)

தேனலர் துளவேவான் றந்ததெள்ளமுதச சிவகுருறி
 கரதல விஷிக
 மாணதுமந்த வருநதவக்குரிசி லையெறிகாவிரி
 பவாநி
 மாநதிராபபண் டேவமாதீர்த்தம் வகுத்ததும்
 வரநதியெனுமத்

தூநறுந்தீர்த்த மகிமையுமதனிற் றேரூயந்தவ

ரடைவுறும்பேறும்.

(௩௩)

விரித்தெமக்குண ர்த்த வேண்டுமென்றறவேரார் வினவலும்

விளம்புவான் பவாநி

புரித்திருமகிமை சூரமுக்குலும் புகன்றிடற்கரிதவ

னெருநாட்

டரித்தூமாபதியைக் கண்டெதிர்வணங்கும் தன்மையோர்

பலன்சிவபுரத்தி

விருத்திடுமெய் றூல வேறினிச்சொலுமா நெங்ஙனநுங்களுக்

கியம்பீர்.

(௩௪)

பதிவுறுமிப்பி வெள்ளியுங்கயிற்றுப் பணியுமேற்

படர்ந்தகான்புனலு

மிதுவெனவுலகை யுண்மையினினைந்த வெதிகளாற்

புகழ்ந்திடப்படுமம்

முதுநகர்வதரி மூலநாயகனை மூவீருகாலமும்

பணிந்து

வதிபவர்பலனைக் கற்பகாடவிவாழ் வானவர்களும்

பெறமாட்டார்.

(௩௫)

எற்றமிக்குயர்ந்த வப்பெருந்தலத்துக் கிணையதோபிறிதிலை

யருநூல்

சாற்றருந்தவமுந் தானமும்பலவாய்த் தழைப்பதங்

காதலான்முன்னாள்

வேற்றொருபுலத்து மன்னவன்மாசித் திங்களிற்

சிவநிலிவிரத

நோற்றருநதுலாதா னஞ்செய்தியாககு நுவலரும்

பரகதியடைந்தான்.

(ந ௬)

பெருந்திருவுடையோ னளபபருந்தானம் பெரியவர்க்கத்தலத்

தளித்துப்

பொருந்திடும்பலனைக குறையுளோ னுதவும் பொருள்களையா

தெனிணுமகுடாபாடதோர்

கரந்தனிற்கொடுத்த வணங்கிடிம்பெறுமாற் கங்குலோர்

பாதியிற்சிவனை

யொருங்குமெய யுணர்வால் வலஞ்செய்துதொழுதோ

ரொருகுடைக டீடிலம்புரப்பார்.

(ந ௭)

பொருதினைக்கவகை ருதிக்கரையடைந்து

பூசுராககாயிரம் பசுக்கள்

மருமலர் த்துளவேண் முனிமயலொழித்த

வயிரவன் சாநிதிமுன்றிற்

பரிவுடனளித்தோரா பெறம்பலனிந்தப்

பவாநியம பதிக்களோர் மறையோற்

கொருபெருஞ்சரபி யளித்த னோன் பெறமா

லுரைப்பதென் னுமக்கியாம்பலவும்.

(ந ௮)

பரிந்தொருவைகல் வசிக்கினுநினைத்த

படிபெலாழுடிக்குடிப் பவாநி

௫௨

பவா நிகூடற புராணம்

புரந்தருககலை யேயலாலவேறு

புகலவேண்டுவதிலை யனைத்துந்

தெரிந்துளபராச நைமகடேற்றந்

தெரிதலானமாயையச செயஞ்செய

தருதவதனைத்து முணராதனைவன

வெண்ணைசெயிசுமர றரிதோ.

(௩௯)

நான்காவது பராசரச்சருக்கம்

புற்றிறறு.

ஆகசருக்கம் ச-கரு வீருததம், (௨௦௯)

திருசிறறமபலம்,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐ ந் த ர வ து

து.ர் கீகையவதாரச் சருக்கம்.

சொற்கவானவர் தொழுநதிரு நணவு னுறையு
மற்கைவாரண வுரிககருணைவாரி யருளால்
விற்கைவாளவுண வேலையைமுன வேதவுமைபாற்
றுற்கைமாதர்க னுதித்தவை தொலைத்தல் புகல்வாம. (க)

எதிரிலன்புணர்வு ளீரினிது கேண் பினுலகிற்
கதிதருமபதி கலாநிதி குலாழுடியுமா
பதியுவந்திடு பவாநிவள மாநகரலால்
விதிதரும்புவன மீதுதலம் வேறுமுளதோ. (உ)

அனையதென்னகர் வயிற்பயில் பராச னருள்கூர்
முனிவர்தம்மொடு மம்மூரிவடி வாளவுணர்வெவ்
வினையமஞ்சியவர் வீறையற வெல்லமதியம்
புனையுமெந்தைதிரு வாலையமடைந்து புகலும். (ங)

ஐயநின்னரு ணலத்தினிது காறுமடியோர்
துய்யவாரமு திருத்தின மினிச்சுகுதிற்
கையராமவுணர் கைக்கொளுவ ரென்றுகவலா
மெய்யர்யாவரும் வெருண்டன நிருண்டமிடேறாய். (ச)

வந்தடைர்தமறை மைந்தனெத்ர வாதமறவி
கிந்தொஞ்சுடல் கிதைந்திட முனிர்ச்சகழலாய்
முந்தையண்டமுதல் முடிவுமுடிமுண்ண முடிசு
மந்தகாரவிட முண்டியிரளித்த வருளோய். (ரு)

பூதநாயக புரந்தரன் முகுந்தன் மலரோ
ஞாநிராயக மெய்யர்தணாக னாயகவருர்
லேதாராயக தன்னுபகமெட வேதனைசலச
சோகிராயக சரண்கமணனைதூதி செய்தான். (சு)

நீலகண்டவள கேசுர நிரஞ்சுரதிரி
சூலமங்கள சுரோபமணி மாரபகதைமைச்
சாலகங்களை விழிக்கடை நிரம்புதயவாற்
பாளைஞ்செய்தி யெனச்சுருதியற் பரவினான். (எ)

சுருதியிற்சொல்பல பேர்கொடி துதித்தளியினற்
கருதியிவ்வணம் வழுத்தலும் நிரம்புகருணை
விரிதினாக்கடல தாயாநிறை யிலந்தவிமல
னரியசோதி வடிவாயவ ணுதிததனைனரோ. (அ)

பாநீலாமதி குலாமுடியும் வெய்யபரசு
மானும்வென்றி வரதாபயமும் வேதமடமான்
ருணிலாவுமொரு பாகமுமிலங்கு தபனர்
போனெடுத்திரி சிரப்படை பொலிந்தவழகும். (க)

துர்க்கையவதாரச் சருக்கம்.

௩௩

(வேறு.)

இன்னவண்ண மெதிர்தோன்று
மிறைடைப் பராசன் முனிவரொடுஞ்
சென்னிமிசைடஞ் சலிகூட்டித்
தேவர்தம்மி லிந்திரஸீ
மன்னுபிரமா திகளின்மிக
வயங்குராண் கு முகத்தோஸீ
துன்னுமாயா கடவுளரி
லுவணமுக்ககஞ் தோன்றனீ.

(௧௦)

தரித்தவேணி யுருத் தரர்க
டம் லிஸுவுகூர் சங்கரஸீ
விரித்தமறையுட் சாமநீ
வருணநானகின் வேதியனீ
தெரித்தகற்றைச் சுடர்விடுமா
தித்தர்தம்மி லுபேந்திரஸீ
திருத்தமறைதேர்ந் தினிலுயர்ந்த
தெய்வமுனியி னுரதனீ.

(௧௧)

உயர்ந்தகடவுண் மடந்தையரி
லுபைநீயொளியிற் கதிரோஸீ
பியைந்தயோக பண்டிதரி
லிலங்குசனற்கு மாரஸீ
வயங்குமீசர் தம்மின்மயேச்
சுரனீமல்கும் பறவைகளி

னயந்தகலுழ னீவரையி

னலஞ்சோசெம்பொற்சைவரீ.

(கஉ)

மதவாரணத்திற் றிறலயிரா

வதநீ ரதியின வராதீநீ

கதமார்வீரர் தம்மிலுயர்

கழறகால்வீர பத்திரனீ

விதமரங்கடவுட் கணங்கடமில்

மிககவருஞ்சேர் விநாயகனீ

பதமீரிரணடிண்மேலாய

பதமாயவிளங்கு முத்தியுநீ.

(கங)

மனுசகடனிற்சுவாயம்பு

மனுபூத மதிலவானீ

நீனாககவுறுமிந தியங்கடனின்

மனநீலிகரில் விலலிகளிற்

றனுககையுளவி ராமனுநீ

தருக்கடனிலைந் தாருவுநீ

யனேத்துநீமற றெங்கெங்கு

மாணபிரம நீயாமால்.

(கச)

என்னமுனிவன் முனிவனொடு

மிவ்வாறேத்த வெழிற்கருதி

மின்னாயகன்றன் றிருவுள்ளத்

துவகைபெரங்கி மெய்யன்பான்

முன்னேநின்ற முனிவரனை
முறுவல்கூர்ந்து முகநோக்கிப்
பொன்னாடேவணி வதரிவனப்
புனிதன்றிருவாக்கருள செய்வான். (கரு)

புரியுந்தவத்தி லுயர்ந்தவுனைப்
பேரல்வாரொவரிப் புவனத்து
விரியுந்தலதது மேலாயநாம்
வியந்ததலமிஃ வதரிவனம்
பரியுநலத்தா னாடி யெமைப்
பன்னாள்வழுத்தி மிகநோற்றிப்
கரியதவபபே றடைந்தவுன
தகததுநினைத்த தறிந்தேமால். (க௯)

வெம்போரவுண ரீண்டுபய
வேலைக்கடவு ளாரமுத
கும்பமதுகொண டகல்வொனக்
குறிபபுளச்சம் விநிதியவ
ரிம்பர்வியக்கு மிநநகர்வந்
தீண்டற்கேது முற்பவத்தி
னம்புற்றிற்றுந் தவப்பேற்றா
லீறிங்கதனாநாடினார். (க௯)

முத்திபயக்குந் தலமுலகின்
முனிவகேட்டி யயோத்திபுரி

சுத்தியவந்தி நகர்காசி

துவாராமாயா புரிகாஞ்சி

பத்திபயக்கு மாமதுரைப்

பதியிலேவழிற பவானிக

ருத்தமதர மிங்காவா யுயிரீத்

தோடும்முகடைவார்.

(௧௮)

சாதமாக வுணர்த்தியெம

தருட்சத்திகளாற றுணவரை

மோதிமுறுககி நினதெண்ண

முடிததும்முனிவ வதுகாறும்

போதமகிழாதெம மாலயத்துப்

புனிதடஞ்சக சரமுனி

யேதமகனரிங் குறைதியென

மீட்டிமமல னியமபுவான.

(௧௯)

தாமலிலவுங் கருங்கூத்தற்சத்திமடவார்

நாலவாகளும்

வாமமுவக்கு மறைவல்லிவயினின்றுதிப்பா

ரவராலத

தீமைபயக்குந் தயித்தினைச்

செகுத்துச்சகத்து மேலாமிக்

காமநகர்க்கு நாற்றிசையுங்

காவலாக விருத்துதுமால்.

(௨௦)

அலத்தாறொழுகா துணர்வினோடு
மனநதம்பிறப்பிற் செய்ததவப்
பலத்தாலிந்தப் பதியினிடைட்

பயிநலவிடைக்கு மாதலினாற்
சலத்தாறுவசுரு தயிதநியரித
தலத்தாறுவி தீனவிடுகரு
நலத்தாலவாகு மெளிநாட்

நனநிறகிடைசருரு சாநுபம். (௨௧)

சுநதந்கடிராத படை மணசுரு தன்மை

போலசசெருனா செரு
வந்திங்கிறகிற கதியுண்டா மறைதேர்முனியீ
துணைமையெனச
சிறதைதெனிகி பெனததெருட்டி யபையமீத்து
தேவியைபடாராத
தந்தநிலைமை யருளசெய்து மறைந்தாளிலிங்கத்
தருண்மூரத்தி. (௨௨)

இன்னவாறெம் மிழைநிகழ்த்தி மறைந்தபின்ன
ரிருடியர்கோ
னன்னையுலகின் நளித்தமறை யணங்கைவாழ்த்தி
யெழுத்தஞ்சு
முன்னியிருந்தாவ் சராசரங்கட் குயிராயிருந்த
வொருமுதல்பான்

மன்னுமுமைதன் சத்திகளி னூல்வர்தம்மை
வரநினைத்தாள். (௨௩)

நினைத்தகணத்து முரிபுருவ நெற்றியோடு
நெளிந்தலைகள்
கனைத்தகடலி னடுவுதிக்குங் கதிர்வாண்முகமுங்
கடும்படைக
ளனைத்துத்தரித்த கரநிரையும் பிறைவாளெயிறு
மண்டமிறத்
தொனித்தகழுவும் தழற்சீற்றத் தோற்றமொடுமாஃ.
கவதரித்தார். (௨௪)

நாகநடுங்க விருடான்கு
நகமுநடுங்க வரக்கர்படை
சோகமுறச்செந் தீக்கதிர்கால்
சூலஞ்சுழற்றுஞ் செங்கையார்
வாகைபுனைந்த முட்புயத்தார்
மறலிவெருவுஞ் சீற்றத்தார்
சேகுளவுணர் பலகோடி
திரளேமேய்ந்த வாட்படையார். (௨௫)

வியந்துஞாலந் தொழுபேக வீளையுலவா
வீறுடைய
செயந்தபுகழ்வண் கஞ்சுகமெய்ச்செயர்மர்த்
தினிலெவஞ்சீற்றமுறித்

யய்துமறலி முதலானோர் பணியுஞ்சண்ட

காதினியென்

றியைந்தநாமம் பெற்றுள்ளா ரெதிர்வேறெருவ

ரில்லாதார்.

(உசு)

(வேறு.)

தேவதேவனை யிகழ்ந்துள கொடியரைச் செகுத்து

நாவைவாங்குகோ நாற்கடற் பொதிதழல் விககோ

மேவிமேருவைப் பிடுங்குகோ வறிகிலம் வேதப்

பாவையாதுகொல் பணியெமக் கென்றடிபணிந்தார். (உ௭)

கூணங்கியின்னண நின்றவர்வாண்முக நேரககி

நெணங்கொள் வெம்படைத் தடககைமீர் நீவிர்போயிந்த

மணங்கொண் மாரகர்ப் புறத்தலை கடலெனவளைந்த

கணங்கொள் தானவர்க் கடிந்திவண் வருகிறொன்றுரைத்தாள்.

அன்னையெம்பெரு மாட்டியையடிபணிந் தருடஞ்

சென்னிமேற்கொடி சென்றனர் சேண்விசம்புருவுங்

கன்னிமூதெயிற் புறம்புபோய்க் கவிந்துநிற்புறமுந்

துன்னுவேரரிடந் துடித்துளந் துணுக்குறவார்த்தார். (உ௯)

வஞ்சுவேயந்தவர் வாயவிடும் வலம்புரியோதைக்

கஞ்சிவானவர் செவித்தலம் புதைத்தன ரழல்கால்

குஞ்சிவான்முடி நிக்சரர் கோளரிமுழக்கங்

குஞ்சரத்திரள் கேட்டபொற் கேட்டனர் குலைந்தார். (௩௦)

மைக்கரும்புயல் வண்ணன்முன் னிழைத்தவஞ் சனம்பேர

லிக்கொழுந்தலத் தெதிர்ந்துபோ ரெம்மொடும் புரிவான்

புக்கமாயையின் புணர்ச்சியோ புராரிமாதவர்க்குய்த்
தொக்கவீரத்திண்டோற்றமோ வென்கொலென் றயிர்த்தாரர்.
என்றுபற்பல வெருவுறுமனத்தினு ரெண்ணி
நின்றமந்திரற் குணர்த்துவார் தீங்கதாமிதித்
மீன்றுங்களுக கியன்றதா லினிதுறைகனவீற்
றுன்றுதிக்களுத் தோனறலா லீறெனநினைந்தோம். (௩௨)

எண்ணமெம்மனோர்க் கென்னவாய் முடிந்ததென்றிரங்கித்
திண்ணநீங்கினோ தேறிநின்றொருவழி சேர்ந்தாங்
கண்ணலங்களி யாளைகேற்றாையோ டெதிர்த்து
கண்ணழற்பொறி சித்தின்னர் கடித்துநின் றுர்த்தார். (௩௩)

மாதிரந்தொறு மிருந்தவர்வாய்மடித துறுத்து
மீதுவந்துவந் தெதிர்தலும் வெஞ்நில குனிததுக்
காதுதுர்க்கைய ரொருவருக கொருஉடையக கரையில்
சாதுரங்கவா ளினிகளு முலேந்திடத் தகைந்தார். (௩௪)

சிலையும்வேல்களுங் குந்தமுரந்தகத் திரளு
மிலைகொள்சூழமுங் கணிச்சியுங் கதைகளுமெடுத்து
மலையினுர்த்தமர் மலைந்தவர்தலையெலாங் கொடிய
கொலையினீர்ந்தனை மாறியாற்றனித்தனி குறைத்தார். (௩௫)

கரையில்வாம்பரி யிராசியுங் கந்துகொல்யாளை
நிரையுந்தேர்களு நிருதருகிழன்மணிக் கழற்காற்
பரையின்வந்தபொற் பத்திரையணங்களுர் சிலைவாய்ச்
சொரியும்வெஞ்சர தாணையாற் சூறையாய்ச் சுழன்ற. (௩௬)

துவசமற்றன மார்பகம்பிளந்தன தொலையாக்
துவசமற்றன சிலைபலதுணிந்தன கனலாய்க்
சுவிகினததொடு மெதிரந்தவர் கொடிஞ்சுமான்றேர்போ
பவசமுற்றனர் சிலர்சிலரிருதனரவுணர். (௩௭)

மடங்கல்போற்சிலர் வானெயிறதூக்கி வாய்மடித்துத
தடங்கொள்வான றொடு தருககலோத்சருக்குறு சலத்தார்
பிடுங்கிமேல்விடச சபவகொளும்பிறைமுகக கணையாற்
கடுங்குணர்கள்பல் லாயிரங்கண்டமாய்க் கரைத்தார். (௩௮)

மதிக்கொளும்பிறை வானெயிற்றவணர்வெங் குருதி
கதிக்கனெண்ணில நடிப்பனவலதைகள் கவந்தங்
குதிப்பனோக்கியாங் குவப்பொடு குடங்கரங் கொட்டிக்
கதிக்கவரப்பன கூளிகளகன்மெலா மன்றோ. (௩௯)

இன்னதன்மையாங் கெயறிடச சிலரெழுந்தோடி
மன்னர்நல்வர்புற வாய்புதைத தினை ஸிவானவரை
வெந்துறச்சயங் சொன்னி ரீர் மெல்லியர்வடிவார்
முன்னிநால்வர்துந் தாளையை மடித்தன ரென்றார். (௪௦)

பேசருந்திறற் றானையைப் பேருலகிருந்த
பாசினைச்சிறு மடங்கையர் படுத்தனரென்ற
வாசகஞ்செவிப் புகுதலுங்கடையுச வடவை
வீசருஞ்சிகை யொடுகொதித்தாலென வெகுண்டார். (௪௧)

அன்றுவாசவன் முதலினோர்யாரையும் யாம்போய்
வென்றவென்றியும் வீரமுமென்செய விழல்வாய்ந்

மகாமகேசபாத்தியாயி
டாக்பர்

தின்றோராயிழை நம்பெருநதானையை யிரியக்
கொன்றபுன்மையே சாலுமென் றோர்நதுளங் கொதித்தார்.
வருகதேரென வெயிறுதின் நெழுநதவககிரனை
பருகிருந்தபோர்த் தண்டகன் விலககினை யான்பேரய்க்
கருகிருட்குழ லானாயோர் கணத்திடை யாவி
பருகிமீள்வன் னை டிருத்தியென றுரைத்தடி பணிநதான். (௪௩)
வன்மைமிககநம் மாறறலபுன் மாதாமேலாற்றல்
புன்மையன்றியும் பூவையராருயிர் கோறற்
றன்மையுட்பழு தெனநினைந் துயர்நதுளதககோ
ரின்மைகூர்ந்திடின வென்கலபோல வெட்கமுற்றெழுந்தான்
மட்டில்பாரவெஞ் சிலையினைவாயமடித் தெடுத்தான்
புட்டில்வீக்கினான் கவசமுடையங்குறிந் புனைநதான்
விட்டழன்றவெஞ் சீற்றததானமுன்னவன் விடைகொண்
ட்டத்திகுளேரா டுகுகுறக களத்தடைந் தாராததான். (௪௪)

கொற்றவாட்படை தோமரங் கணிச்சிவெங் குலிசங்
கற்றைவெங்கதீர்ச் சக்கரங்கதாயுத முகணடி
மற்றுமுள்ளை படைக்கல மெடுத்தவா முடிணா
சுற்றினாதிசை தெரிந்தில தூளியின்படலம். (௪௫)

ஆகவத்தடைந் தவாதமை டணங்குற ரமுன்று
மோகரித்தெழு மூவரைவிலக்கியோர் கணத்தின
வாகைபெற்றியான் வருவென்றடற்சிலை வாங்கி
மேய்தவீரையாங் கெதிர்த்தனை ளவுணரு மெதிர்த்தார். (௪௬)

அழற்சரம்பல தொடுத்தன ரங்குசுமெறிந்தார்
தழற்செய்குலம்விட் டார்த்தனர் தடக்கையார்நேமி
சுழற்றிவிட்டனர் தோமரம்வீசினர் சுடர்போ
னிழற்செய் காலவேல் திரித்தனர் கதங்கவுணிருதர். (௪௮)

அரத்தவேணியன் வயிரவான் சிலைகுழைத்தன்னோர்
சிரத்தையாயுதத் திரள்களைத் திறற்சிலைகுனித்த
கரத்தவாகுவைக் கவசத்தைப் பற்பலகையா
விரத்தவாறுகத் துணித்தன ளிமையவர் மகிழ்ந்தார். (௪௯)

வந்துவந்தெதிர் மலைந்தவர் வடிக்கணைமழையாற்
சிந்தநோக்கிய தண்டசன்றேரொடுங்கடிதின
மும்திமூரிவிற் குனித்தவன் வாண்முகநோக்கி
யுந்துசேற்றவெங் கனற்கணு நொருமொழி பகரும். (௫௦)

மண்ணிடத்துறை பேதையுன் மருங்குலும்வலியு
மெண்ணினோர்க்கடி நெககுமென் றித்துணைப்பொழுதுங்
கண்ணினோர்க்கியான் றுழ்த்தன னன்றியுங் கலைகுழ்
பெண்ணெனப்பொறுத் திருந்தனனாதலாற் பிழைத்தாய். (௫௧)

தாரணிக்கண்மின் னூருயிர் தடிந்தன னென்ற
பேரொனக்குவந் துறாமுன் பிழைத்துப்போ வென்னப்
போரரக்கர்கோன் புகலலும் புரத்தையுன் பொடித்த
மூரலானென முறுவல்கூர்ந் தாயிழை மொழியும். (௫௨)

கொண்டிரத்தமுந் தசைகளுநிணங்களுங் கொழுவு
முண்டாப்பருங் கழுதுகளுவைக்கவுன் னுடலைத்

தண்டகக்கொடுந் தானவசகத்திர கண்டங்
கண்டமாயொரு கணத்திடைப் படுத்துவன்காண்டி. (௫௩)

என்றலுங்கொதித் திரும்பிலீ ரைம்பது துலாத்திற்
சூன்றமன்னதோர் கொடுங்கதை சுழற்றிவர ளெயிறு
தின்றுவீசிஞன் சேணிடிபோல்வரு மதனைத்
தன்றடக்கையின் தற்சனிவிரலினுற தகர்த்தான். (௫௪)

விட்டவெங்கதை பொடிபட வெகுண்டொரு வரிவி
றொட்டளப்பரும் வடிக்கணை தூர்தவ னுதலி
னிட்டபொற்பணித் தோள்களி னழுத்தலு மிமைப்பிற்
புட்டில்வெஞ்சிலைக்கவசமோர் பகழியாற்பொடித்தான். (௫௫)

வேறு.

காலவங்கியி னோர்தடங் கைத்தலச்
சூலமொன்றவன் மீதுதூரக்கவு
மாலமன்னவ னுங்கொரு சூலம்விட்
டேலுமப்படை யிற்றுக வீட்டினான். (௫௬)

எகவீரைமற் றென்றெதி ரில்லதோர்
வேகவெம்படைச் சூலம்விடுத்தவ
னாகவெற்பை யகழ்ந்தவ னுவியை
மரகமேற்றினன் வானவர் வாழ்த்தினார். (௫௭)

தண்டகாசுர னாகந்தரைக்க னோர்
கொண்டல்தாழுங் குவடெனச் சாய்தலுங்
கண்டதேவர்கள் கற்பகப் பூந்தரு
விண்டகரணமலர் வீசினின் மேக்கினார். (௫௮)

ஏகவீரையிறையவள் கோயில்சென்
 ஞோகைகூர வணங்கலு மொண்மறைத்
 தோகையநகர்க் கீழ்த்திசைச் சூழல்வாய்
 வாகைபெற்றங் குறைவர நல்கினான்.

(௫௬)

ஈண்டுதண்ட கனிற்றசொற் கேட்டலு
 மூண்டதீயின் முழங்கினன் பொங்கினு
 னாண்டுவீர வசுரனென்பா னெனந்
 தூண்டுதேரின னாகவந் துன்னினான்.

(௬௦)

கங்கம்வீழ்ந்த களத்தின் பரப்பெலாந்
 செங்கணீருக லோக்கினன் றீப்புக்கை
 தங்குகண்ணினன் றண்டகற் செற்றுளா
 ளெங்கெனத்தன் னிதன்கடித் தானரோ.

(௬௧)

கயந்தரிப்பருங் கந்துகம் காற்பல
 முயர்ந்த தேரொடு ருத்திரத் தோற்றமா
 யியைந்தவீரன்வந் தெய்தலு மீறிலாக
 செயந்தவீரச் சிலைகொடு முந்தினான்.

(௬௨)

சீயவேறெனச் செஞ்சிலை வரங்கியோ
 ராயிரம்புதி னாயிரங் கோடியாய்
 மேயவன்னவண் மெய்யும் விசம்புமா
 கரயமுங்கணை யாகநிரப்பினான்.

(௬௩)

பித்தனங்கை பிடித்தபி னாகநே
 ரொக்கவிம்சுமைக் தெரன்னிழை யுளவன் .

பத்திரத்திரள் மாய்த்தவன் பற்றிய
கைத்தலச்சிலை யைக்கடிந் தானரோ. (௯௪)

கார்பொழிந்தெனக் கைநொடிப் போதினிற்
றேர்கொடும்பரி சிந்திடத் தானவா
மார்பகழ்ந்திட வாளிகள் செம்புலா
னீர்பரந்திட வெங்கு நிரப்பினான். (௯௫)

கொடிதகர்ந்தன குஞ்சர ராசிகள்
முடிபிழந்தன மொய்ப்பரி மாநிரை
யடிதுணிந்தன வாடகத் தேர்களைபோய்ப்
படிபடிந்து கிடப்பன பற்பல. (௯௬)

ஆதிநூல்வடி வாகிய வம்பிகை
பாதமுள்கியப் பாதகர் தம்பெருந்
தீதில்கொற்றத திரட்டிறற் றுளையை
வாதநேருறும் பூளையின மாற்றினான். (௯௭)

வெய்துநோக்கிய வீரன் வெகுண்டுமுன்
கைதெரிந்துள விச்சுவ கன்மனாற்
செய்தவெங்கதை வாங்கிச் செயந்திமுன்
பெய்தியுங்கிரித் திட்டெறிந் தானரோ. (௯௮)

உற்றதண்ட மதோடை மதக்கைமா
நெற்றியிற்றறும் பாயெள்ளி நெய்கமழ்ந்
தெற்றருங்கதிரச் சூலமெடுத்தவன்
கொற்றவாவி குடித்திட வீசினான். (௯௯)

தடுக்கமற்றொரு சூலந்துகணன்
விடுக்கவாங்கதை வீட்டி விரைந்துபோ
யடுத்தவீரன தாகமகழந் துயிர்
மடுத்தமீட்டிஞ் செயந்திதை வந்ததே. (௭௦)

வீறுசால்புய வீரனவ் வாக்கைநீத்
தீறில்தேவுரு வெய்தி விமானமீ
தேறிவென்ற செயந்தியை யேத்திவிண்
ணறுசென்று கயிலையை யண்மினான். (௭௧)

வென்றிவாய்த்த செயந்திவிரைந்துபோய்
மன்றல்வார்குழ லாரணவல்லிமுன்
னின்னுதாழ்தலு நீயிந்த மாநகர்த்
தென்றிசைக்க ணுறையெனச் செப்பினான். (௭௨)

இத்திறத்து நிகழ்ந்தவை யோர்ந்தெழீஇ
மைத்தகார்நிற வஞ்சக னூறரி
யொத்ததிண்வலி யானுருத் தெய்தினான்
மர்த்தினிப்பெயர் மாதவண் முந்தினான். (௭௩)

கொம்பன்னுளைக் கொடியவன் கண்ணுற்
யெம்பிமரூர்வலி யீர்ந்திடு நுங்களைக்
கும்பமாலினக் கோளரி கோறல்போற்
செம்புலாலுடல் சேதித்துங் கரண்டியால். (௭௪)

பின்னர்தங்களிற் பித்தினை யாதலாற்
புன்னுனிப்பனிப் போதினி லாங்குவர்.

மன்னுதானத்து நின்னையும் வைப்பதற்
குன்னினோமது காண்டி யுணர்விலோய். (௭௫)

வேறு.

தானவன் மருத்தினி சாற்றக் கேட்டலு
மானவெஞ் சினக்கனல் மனத்தைத் தீய்த்திட
வானவர்த் தெறுமொரு வயிரவாட்கைகொண்
டானவ டோள்கண்மே லடர்ந்து தாக்கினான். (௭௬)

படைச்சுடர் வாளது பருப்பதங்களி
னிடைப்படு மண்ணென விற்றகாலையிற்
றொடைப்புய வஞ்சகன் சோபமுற்றுவாய்
விடப்பருங் கைவலி விறலிற்குட்டினான். (௭௭)

ஊழிவான் முகிலிடி யொருபொருப்பிற
வீழுமாறெனவவன் மீதுதாக்கலும்
பாழிமா முடிபகீர்ந் தறுகுபாய்ந்தபோர்ச்
சூழிமால்யானையிற் சேரர்ந்து சாய்ந்தனன். (௭௮)

பருத்தவெண் புகழ்பெறும் பவானிகூடலின்
மருத்தினிக் குயிர்தரும் வஞ்சகன்றின
யுருத்திர கணங்கள்கொண் டோங்குவெள்ளிவெற்
பிருத்தின ரிமையவ ரெவரும்வாழ்த்தவே. (௭௯)

மர்த்தினியருமறை மடந்தை முன்புசென்.
றித்திற நிகழ்த்தியாங் கிறைஞ்சநோக்கியிச்
சித்திர நகர்க்குமேற் றிசைக்குக் காவலாய்ப்
பக்கியின் வைகெனப் பணிக்கிட்டானோர். (௮௦)

துர்க்கையவதாரச்சருக்கம்.

எகி

வாவுமாத் தண்டகன் வீரன்வஞ்சகன்
மூவருங்காளியா மூவர்கையினு
லாவிரீத் தருங்கதி யடைதலீதெனத்
தாவில்சீர் முனிவர்க்குச் சூதன்சாற்றினான்.

(அக)

அடிந்திறற்காளிய ரவுணர் மூவனாத்
தடிந்தவா றுரைத்தனை தயவினின்னமுந்
திடம்பெறு சண்டகா தினியவ் வக்கிரற்
கடந்ததுங் கூறெனக் களறன்மேயினான்.

(அஉ)

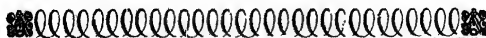
ஐந்தாவது துர்க்கையவதாரச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௫-க்கு விருத்தம். (௨௯௧.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ ரு வ து

வக்கிராசுரன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

தக்கிரந் தொறுவரிற் றனிலயின்றுளோன்
சக்கரம் பெறுவரு டலைவன் வைகிய
தெக்கண வளகையாந் தெய்வவைப்பிடை
வக்கிரன் பதம்பெறும் வண்மைகூறுவாம். (க)

தவலருங் கேண்மையோர் கேட்கததாபத
னுவுவவரன் பின்னரு நொசியுநுண்ணிடைத்
துவரிதட் ச்சிபுணர் தோன்றலாதிடோர்
சுவல்பதம் படச்செலத் தூரந்தவக்கிரன். (ங)

சேற்றம்வந் துறிற்றனைத் திரணத்தெண்ணுவான்
காற்றென வுலகெலாங் கமனஞ்செய்குவான்
கூற்றமுங் காண்குறிற் குலையுங் கொற்றத்தான்
சீற்றுவெண் பிறையெனக் கிளர்ந்த தந்தத்தான். (ஈ)

கதங்கொடி நிழல்குழித் தெதிர்ந்து கந்துகொன்
மதங்கவிழ் தறுகண்மான் மத்தவாரணஞ்
சதங்கொடி சதப்பெருக் கெண்ணிற்றங்கியு
பதங்கொளும் புயத்தினுள் பசுந்தவாயினன். (சு)

நனைப்பருங் கற்பக நாமுநதெண்டினா
கனைப்புறு மோரொழு கடலுந்தேர்கொடு
கிளப்பருங் காலெனச் சென்றுசுற்றியே
நினைக்குமுன் ழுன்பயினிலையுளெய்துவான். (௫)

அன்புறத் தன்னொடொத் தமைந்தமாரத
ரொன்பதி னாயிரத் திரட்டியோருளான்
பொன்பயி னேமியம் பொருப்புமேருவு
மின்புற வினைத்தென விறுகுந்தோள்களான். (௬)

பூண்பொலிந் திலங்குதோட் புலவர்கோன்முதற்
சேண்பயில் சூரர்க டிசையுளோர்சமர்
மாண்புற வந்தெதிர் மலைந்தபோதிவன்
காண்பது பின்னலான் முகங்கள் கண்டிலான். (௭)

இன்னபே ராற்றலி னிருந்துளானெதிர்
மன்னினர் சிலர்கமம் வரையுதைத்துநின்
ஞென்னலர்க கிடையன யும்பிமாரெலா
மன்னினர் தென்புலங் கன்னிமாதரால். (௮)

கேட்டனன் கடையுங் கிளர்ந்தவங்ஓபொ
னூட்டநீர் நெருப்புக நக்கவெண்பிறைக்
கோட்டெயி றதுக்கிவான் குலையக்கொல்படைத்
தோட்டுணை நோக்கினுன் றுரோணநோக்கினுன். (௯)

தடையகல் கேசரி சைலமரமுழைஞ்
சுடையசித் திபங்கண்மே லெழுந்தபோலெழுந்

தடையலர் சொரிந்தகூ ரயிலுமாழியும்
பொடிடட வச்சிர கவசம்பூட்டினான். (௪௦)

கொலைசெயுஞ் சரமெனுங் கொடியநஞ்சுமிழ்
சிலையெனும் பார்தனைத் தேவராதியோர்
கலையயில் புற்கள்வராய் கவரவென்றதோண்
மலைமிசை யேற்றினான் மடித்தவாயினான். (௪௧)

எடுத்திட வெடுத்திட வெஃகமெஃகமாய்க்
கொடுத்திடும் தூணியுங் குவவுத்தோட்புறம்
தொடுத்திடக கட்டினான் சுருதியோன்றும்
படைக்கல முள்ளன பலவுமேந்தினான். (௪௨)

பரசொடு சூலம்வெம் பாசமார்தகங்
கரசிரகேடகங் கடிய வாளயில்
சிரசுடைச சிலவர்கள் தாங்கித்தெண்டிரை
முரசமுங் கீழ்ப்பட வந்துமுந்தினார். (௪௩)

கடகரிபரிபல கட்டி யீர்த்திடுந்
தடநெடுந் தேர்கொடு பாகர்சார்தலுந்
தொடுகழ லவுணர்க டோன்றல்பேரியும்
படகமு முழங்கியாற் பரிக்கவேறினான். (௪௪)

விண்ணவர் வக்கிரன் வீரத்தன்மையைக்
கண்ணுறீஇ நடுங்கினர் கலங்குநெஞ்சினு
ரண்ணலம் பனாடவி யாதிசேடனுந்
துண்ணெனப் பஹலை துளக்கினுனரோ. (௪௫)

தேரொலி மும்மதஞ் சிந்துசிந்துரக்
காரொலி விலாழிவாய் கலுமுங் கந்துகப்
போரொலி யவுணர்தோள் புடைத்துத் தாக்கிய
பேரொலி திசாமுகம் பிதிரவீங்கின. (௧௬)

மாற்றல னொனப்பகர் வறியகாணினை
யாற்றலாற் பற்றிவா யருந்திநீற்றிடச்
சீற்றவெங் கனற்கடுங் தீயைமூட்டிடுங்
காற்றெனுந் தளத்தொடுங் களத்தைநண்ணினான். (௧௭)

பங்கமி லெம்பியர்ப் படுத்தபேதைய
ரெங்குளார் வரவென விரைத்தகொற்றவெண்
சங்கொலி யங்குள சண்டகாதினி
மங்கைதன் றிருச்செவி மடுத்தகாலயின். (௧௮)

கறைகெழு முத்தலைக் கடியருலங்கொண்
டிறையவன் முப்புர மெரிக்கத் தோன்றிய
முறைமையிற் படைக்கல முழுதுமேந்தியாண்
டறைகழ லணங்கம ரகத்தையெய்தினான். (௧௯)

வந்தவ டனைக்குறித் தழற்கண் வாயப்பொறி
சிந்தவின் றுன்னையுஞ் சிறிய வெம்பியர்
தந்திறங் கவர்ந்துளார் தமையு மாதபன்
மைந்தன்மா நகர்குடி வைப்பன் காண்டியால். (௨௦)

கொத்தழற் செங்குணன் கூறமுரலுற்
றித்தனை வலியுமுன் னெதிரில் வீரமு

மத்திர மொன்றினு லறஞ்செய் யார்கடங்
கைத்தென விமைக்குமுன் கடிவன்காண்டிநீ. (௨௧)

பிறர்மனை நச்சினோர் பெருமைகேண்மைநல்
லறமிசை குறைதல்போ லடைந்து நின்னுனைச்
செறிபவர் தம்மையுந் திரணப் போதினீண்
டெறிசுடர் வாட்கினை யிடுவன்காண்டிநீ. (௨௨)

கொற்றவை குறுகை கோட்டியிவ்வணஞ்
சொற்றசொற் கால்செவித் துருத்தியூடுபோ
யெற்றெறுஞ் சினககன லெழுப்பவிந்திரன்
மற்றெறுஞ் சிலையைவாய் மடித்துவாங்கினன். (௨௩)

வடிக்கணை கடையுச வருடநேரெனத்
தொடுத்தனன் றொடுததலுஞ் சுருதிநாயகி
யடித்தல நினைந்துபோ ராழிமேலிவார்
தெடுத்தன னொருசிலை யேமவெற்பென. (௨௪)

விரைவினிற் குனித்தவன் விசிகராசியி
னிரையினத் தொலைத்துமே னிரப்பிடும்பல
சரகிரைத் தாரைக டடக்கைமாமத
வரைகளைப் புரவியை மடித்தவாலரோ (௨௫)

இரைந்தன ரவுணரிங் கிருவர்கார்முகஞ்
சொரிந்திடு வடிக்கணைத் துங்கமாரியால்
விரிந்தன கடல்களும் விசும்பும் வேணியுந்
தெரிந்தில லுமரஞந் திடுக்கமெய்தினார். (௨௬)

வேறு.

எரியொக் குங்கணா ரிருவருமிடம்வலங் கறங்காய்த்
திரியக்கண்டிலாத் தேவருந்தீச்சிலை 'ழங்கு
மரியொக் தஞ்சர வனன்முகம் படப்படப் பஞ்சாயக்
கரியக்கண்டனர் தானவர் சேனைவெங்கானம், (உஎ)

தன்னையொப்பருஞ் சண்டகாதனியெனும் வீரக
கன்னிமற்றொரு கன்னலின் வககிரன் கடவுட
வன்னெடுத்தல் தேரினை பாகரைவயிரக
கொன்னுதிச்சர தாரையாற் குலைத்திடக குமைத்தாள்.)

ஒல்லையிற்பருந் தரையிடைக் குதித்தொரு நொடியிற்
கொல்லயிற்படைக் கூற்றனான் குரைகழை முழங்கப்
பல்விதப்பதி னாயிரயோசனைப் படிவாய
வல்லையிற்றனி தோன்றினன் வரிசிலையோடும். (உசு)

அருவரைப்புயத் தவுணர்கொ னுற்றலினமைந்த
வுருவநோக்கினு டாணுமவ்விருமடங் குருவா
யிருமையிற்பொலிந தீண்டினுளிமையவ ரெவரும்
வெருவவெஞ்சிலை குனித்தனர்வீளைத்தனர் வெம்போர்.

மங்குளையுந்தி வானகநோக்கினும் வளைந்த
வங்கண்மகில நோக்கினுமரசையை நோக்கிப்
பொங்குமோரெழு புணரியைநோக்கினும் புவன
மெங்குநோக்கினு மிவர்கிலை யுமிழ்ந்திடுஞ் சரங்கள்.(௩௧)
பட்டதானவு ராக்கையைக் கரியவாம் பரியை [றுநக்
பெட்டியீர்த்துடற் குறைகவைத் தொன்றோடொன்றி

கட்டியாடுவ கவந்தம்பந் தெறிந்திரு கரங்கள்
கொட்டியாடுவ பூதமூலகையின் குழாமும். (௩௦)

இன்னவாறம ரியற்றுவேற் சயம்களென்னும்
பொன்னஞாபுயப் பொருப்பின்மே லழற்சரம்போத
மின்னெயிறறவன் விடுத்தலும் வெகுண்டொருகணத்தி
லன்னலாள்புன லம்புதொட் டாங்கதையறுத்தாள். (௩௧)

பண்டிரான்முகன் பாற்பெறு பததிரம பணைத்தோட்
சண்டகாதினி யுரத்திடை யுடற்றினான் றழற்கட்
டிண்டிறற்சினச சயம்கள் செககர்வானிறககைக்
கொண்டல்வாளிவிட் டககணை யாற்றிலைக்குறைததாழ்ந்

அரக்கர்கோன்கதி ராழியான் சரந்தொடுத தார் ததான்
புரத்தைவென்றருள் புங்கவன் பொருகணை 'விடுத்தச
சரத்தைமாற்றினு டானவன் பன்னகவிசிகர
துரத்தினுதை யுவனவெம் படையினுற் றெழுலததான்

சிங்கவாளிவிட் டார்த்தனன் சிங்கவாகினிகா ர்
மங்குல்பேரல்பவன் சிமபுள்வெம்படையினுன் மாற்றி
பங்கமோகவெம் படையெடுத்துடற்றினான் ஞானப்
புங்கம்விட்டதைப் போககினுளொருதினைப் போதின.

பொருதவீரனிப் பூவையைச் சரங்களால்வெல்லற்
கரிதெனத்திணிந் தொருகதை யங்கையாற் சுழற்றிக்
கருதிவீசலுங் கதைபல்கண்டமாச் சிதைத்தா
னொருதினைப்பொழு தினிலுலை பழுத்தகூர்ங்கணை யால்

வேறு.

அண்டகோடிகள் பதைக்கவன்றுவரு மந்தகாகரனைமானு
மீத, திண்டிறற் சினவில் வீரனென்றுசில சிந்தியாவடு திறற்சி
சண்டகாதினியொர் கொற்றமுநதிய சரந்தொடுத்தவன்
னைந்திடும், பண்டயன்கணுறு கவசமுஞ்சிலையி னுணையும் துணி
படுத்தினான். (௩௮)

வச்சிரத்தனைய கவசமற்றுமடல் வரிசிலைக்குணமறுத் துமாங்
கசமற்றமன வலிசிராசரனொ ரயிலெடுத்தனை யகழ்ந்துடற்
பச்சிரத்தம தருந்தியாருயிர் படுப்பலெனறெதிர் வீடுத்தலு
மய்சகவற்கமுறை வோருவப்பவொரு வேல்தொடுத்தனை
நீட்டினான். (௩௯)

குறையிற்கடிது கொலைபழுத்தொழுகு துங்கவாங்கிடுகு
கொண்டெதிர், மாறியொத்தட லமாககளததிருவர் மலைவுறு
ம்பொழுது நெடுவிசும், பாறிடைக்கருணை வேதவல்லிதிரு
வருளினாகுமச ரீரியொன், றீழில்கொற்றமுன் சண்டகாதினி
தன்னிருசெவீததல னுழைந்ததே. (௪௦)

ஆய்வுறும்பல படைக்கலங்களிலி வவுணர்புங்கவன தாரு
பிர், மாய்வதின்றயன் வழங்கியிட்டபெரு வரமுமன்னதடி மா
றுகேன், தீபவெங்கொலைய மயிடமத்தக சிருங்கமொன்று
கொடி தெற்றென, மேயவிங்கிவ னுரம்பகுந்துயிரை வீட்டினல்
லிகதி காட்டென. (௪௧)

இருவிசும்பிடை யெழுந்தவாய்மைமொழி யிவ்வணஞ்சொ
லவுணர்த்துவெங், கரியசெங்கண்விநி கணவுயடிக்குறிய கா

விறற்கடமை யுலவையொன், றுருவியங்கவ னுரம்பகுந்திட
உடற்றினஞ்சுருதி யாறுக, வருவியஞ்சைல மெனமபங்கியெ,
ரவுணர்புங்கவன் விழுந்தனன். (௪௨)

பொறிகலங்கியலம் வாதுசோபமொ டிரண்டரைக்கடி,
போதலு,மறிவுவநினை துதிக்கவாணவ மகன்றுசத்துவ குண
த்தனாய், நிறையுமன்பினிரு கண்கணீர்கலுழ நெஞ்சகங்குருதி
நீருக, மறைதொழும்பெரிய சண்டகாதினியை நோக்கிவக்கி,
ரன் வழத்துவான். (௪௩)

முண்ணான்மறை முடிக்குமெட்டரிய முதல்வியாயுலகமே
ழினுக், கண்ணையாடியுள நின்னையொன்றுமறி யாதபுல்லறி
னாயினென், மன்னியிராகரி னின்னொடுஞ்சமர் மலைந்தவெண்
பிழை பொறுததுமற், நெண்ணையுய்யும்வழி செயதன்கடன
தென்றுமீளவுமியம்புவான். (௪௪)

மெய்தருஞ்சுருதி வாயமைதெய்வபல மில்லவற்குமிசு துன்
மதி, யெய்தலுண்மைய தெனத்தெருட்டுமொழி யென்னிடை
ப்பெரி திருந்ததா, நெய்தலொண் கண்மலை வல்லியெனநினை
ந்திடா துமநெறிபல,செய்தனன்கொடிய பாவினெருள் செ
றிந்திடுங்கருணை யங்கனாய். (௪௫)

என்றுபற்பல பணைக்கரஞ்சிர மிணைத்திரங்கின னியம்பலு
மன்றலங்குழன் மடந்தைவாண்முக மலர்ந்துபேரரு ளளித்துநீ
யொன்றுமஞ்சலை யுனக்குவேண்டிவ துணர்த்தியீகுது மெனந்
தொழா,வன்றிறற்கரிய குன்றமன்னபுய வக்கிராசுரன் வழத்து
வான். (௪௬)

(வேறு)

கன்னியர்க் கரசேகின்னைக் கண்களாற் காணப்பெற்ற
நன்னலப் பலத்தினுலு நான்மறைக் கரிதாமிந்தப்
பொன்னியந் தலத்துநிள்ளே டியான்மர் புரிததாலு
மென்னுடை நாமமென்று மிந் கருக் கிருத்தல்வேண்டும். (௪௭)

பருந்திரை யுறழ்பவாநிப பரஞ்சுடர் தனக்குமென்பே
சிருந்திட வேண்டிமுன்கை யெறுழுவலிப படையாற்சால
வருந்துமென் னாவிக்கிற் தவைப்பிடை விரைவின்மேதிக்
கருந்தலைச் சிருங்கம்வாங்கிக் கதிபரிந்தவிககவேண்டும். (௪௮)

இவ்வண மன்புளோ னா யிரத்தலும் விரைவின்வேதத்
தெய்வநாயகியைச்சண்ட காதினிசென்று தாழ்ந்தெம்
மையனைபிறைஞ்சியிவ்வா றுரைத்தலு மருள்கூர்ந்தன்ன
செவ்வர மளிததுமற்றுந் திருவருளசிறப்ப லல்கா. (௪௯)

பருங்கைமா வுரிப்பிரானும் பரையுமுன் பணித்தவாரே
கருங்கழனிருதர்வேந்தைக் கருணைகூர்ந் துரத்துண்மேதிச்
சிருங்கவெம் படையைவாங்கச் சிவசிவவெனக்கைகூப்பி
யொருங்குபே ராவிலிட்டா னும்பர்பூமாரிதூர்த்தார். (௫௦)

அந்தரத் திருந்தோர்தெய்வ வாடகமணிவிமானம்
வந்தொரு கணத்தினெய்த வடிவமுந் தேசாய்த்தோன்றிப்
பைந்தொடி தன்னேவேதப் பாவையைப் பவாநிகூட
லெந்தையை வாழ்த்திமேற்கொண் டெய்தினுன்கைலக்கம்ம.

கயிலையை யடைந்துதெய்வக் கணங்களிற் பொலிந்தூணிப்
பான், மயிலியற் சாயற்றண்ட ஞாதினிழைந்தைவேணிப்

புயல்கிடந் துறங்குஞ் செங்கேழ்ப் பொன்முடிக்கேர்யிலெய்தி
யயில்புரை றெடுங்கட்செவ்வா யாணககொடியைத்தாழ்ந்
தாள். (௫௨)

பத்தியின் வணங்கிநின்ற பத்திரைதனைப் பவாநிக்
ஞத்தாதிசையின்வைக வுவகைகூர்ந் தருள்செய்தோங்குஞ்
சித்திகள் பலவுல்கி விடைதந்தாள் தேவர்போற்றக்
கத்திகையோதிமின்னுள் வடதிசைக் காவல்பூண்டாள். (௫௩)
வென்றிகொள் குணபாலேக வீரையுஞ் செயந்திமின்னுள்
தென்றிசை யிடனுமேல்பாற் செயமருத் தினியுந்தெவ்வர்க்
கன்றிய சீற்றச்சண்ட காதினிவடக்குமாநி
மன்றலம் பவாநிகூடல் வைகினு ருலகமுய்ய. (௫௪)

கேசவன் புகழுமந்தா கினிநதி கிடந்ததெய்வக்
காசியம் பதிக்குக்காரி காவலாயிருத்தல் போலப்
பாசிழைத் தூர்க்காகன்னிப் பாவையர் பவாநிகூடற்
றேசுள நகர்க்குநான்கு திசைகளுஞ் சிறந்தாரன்றே. (௫௫)

அங்கண்மா ஞாலத்துள்ளோர் யாரேனு மனையகன்னி
மங்கையர்ப் பூசையாற்றி வணங்கி னினைத்தயாவும்
பொங்கமா யடைந்துவாழ்வார் புரவலர்பூசித்தாரேற்
றுங்கமா நிதிக்கோவாகித் துன்னலர்க் கடந்துவாழ்வார். (௫௬)
மண்ணிடை வானங்குன்றின் மதிதுதற் கருங்கட்செவ்வாய்
வெண்ணகைத் தூர்க்கைமாரை வேண்டிமெய் யன்பிற் பூசை
பண்ணிடின மாரிபெய்து பலவளஞ் சுரக்குமிந்தப்
புண்ணியக் தாழைகேட்கிற் போதவுஞ் செயங்களுண்டாம். (௫௭)

வக்கிராசுரன் கதிபெற்றசருக்கம்.

௨௩௩

இனையபே ராற்றற்கன்னி யேந்திழை மார்களாலவ
வனைகழற புனைகாற்றிண்டோள வக்கிரனாதியாய
முனைகெழு மவுணராயாரு முடிந்தபின்முனிவரேகாமா
னனையதொல பராசலோகி யளபபஞ்ங களிபிலாழநதான்.)

(வேறு)

தொககநான் மறைதேர முனிவாமுபபெரமுதுந தொழவ
நுள்திருநண்ணுவுடைய, முககண்ணடியாராககெளியனாதலினுன
முறைமையின் வக்கிரனவேண்ட, வக்கிரபுரமென நநகர்க
சியமபேர் வளம்பெறவமைததனனாநும, பொக்கிமில் தவத்
தவக்கிரேசுரனாயப பொலிந்தன னிராமபுமாதரவால். (௫௯)

காதமாபணிலக குழையின்னருளால் வக்கிரனகதிபுகுநீரமை
பீதேளசகூத னியமபலுமிறுமபூ தெயகியசவுணகராதி
மாதவராநு மகிழ்சிறந்தநத் மநாதருகு சிவக்குறிவளனு
மோதருங்கடவுட் மாததமுமுறையி னுணர்த்துதி விரித்தினி
யென்றா. (௬௦)

திருச்சிறம்பலம்.

ஆறாவது வக்கிராசுரன் கதிபெற்றசருக்கம்

முற்றியது.

ஆகசருக்கம் ௬.ககு விருத்தம்-(௩௫௧)

திருச்சிறம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

சுருசிறுமற்பலம்.

ஏழாவது

அமுதலிங்கப் பித்திடை.

வரலாறுரைத்த சருக்கம்.

மகநதவாதிபது முனிவாகுபவாந் வைபயிடை வககிரன்
கயிலே, புகுதவாந்நிது புகன்றனமினியப புண்ணிய நகரி
டைமுன்னாண், முகுநதனாகனிதத பாக் கக்குடதது முதிர்சு
வை யாரமுதேதிதயச,சுகநதமாரிவி வகப படிவமாய்ப் பதிட்
டைதொன்முனிபுரிதமை சொலவாய. (க)

கரிசறுததுயர்நத சவுனகராதிசுடவுண்மா முனிவரர்கேட்ப
வுரைசெய்குளஞதன் றொலிலைநாவுண ரொல்லையி லொழி
நதபின்பராச, னிரைசெறிவதரிந்முடியகன்சுநிதிக்குமேனிரு
தியின் றிசைவா, யரிதினிலாழ்ந்து கிடநதவாரமுத கடந்தனை
யகழ்ந்தனனெடுத்தான். (உ)

படிழிசைப்பன்னாண் மண்கிலைமாரிபதித்திடப் புதைந்ததெ
ள்ளமுதங், சுடினமாயொன்றாய்த் திரண்டிடநோக்கிக் களிப்

அழகலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம் அரு

பொடி கக்கைதேக்கெறியுமுடியுளபரம விலங்கவாகார மீதெ
னமுனிவர்கோ னினைந்தாந், கடியவர்பலர்க டம்மொடுமமுத
வருட்குறிபதித்திட வீரந்தார். (௩)

ஆததலைபுரளும்பா, க-லமுதமாழநிதி முழைஞ்வினையமு
த, நீர்த்தமாயியற்றி யனைதிறகங்கைச செழுநிதியாகுவதெய்வ
நீர்த்திருநதிக ளனைததையுமா பா கயாஞ்செயது கிருமலனருளா
லேத்தருமுனிவர் கமண்டலநீர்தத மெலையுமய வோடையி
ற்பெய்து. (௪)

எண்ணருந்தவதேகா தம்மொடுமந்த வெழிற்சுதா சங்கம
தீர்த்தப், புணையிததததைப் பூனைபுரிந்து பராசரன்
போதவைவா தெழுந்து, முண்டலநீர்தாடி விதிமுறைக்கடன்க
ளுவகையின்முறையினை ப்புண்ணவாமுவா யிரவருஞ்சங்
கற் பத்துடன் குடைந்தறமுடித்தார். (௫)

பூத்தருள்சொரியுங் கறமகநாட்டிப் புண்ணியக்கடவுள ருவ
ப்பக, கோத்திரத்துயர்ந்த பிதிர்க்கடவுளர்கள் குதுகுலித்துவ
கைமீக்கூடாக், சேத்திரபிண்ட பிரணியசிரார்த்தமெனமறைகி
ளர்த்தியவனைத்து, மாதநிரிசண்ட வைதிகமுனிவர் வரன்முறை
வழாதவண்முடித்தார். (௬)

எல்லையிறவதேதார் தம்மொடுமயின்ன ரிகபரமுணர்ந்து
யர் பராசன், வல்லையினெழுந்து மறையொடுந்தெய்வ மங்க
லதூரிய முழங்கத், தொல்லையவதரி மூலநாயகனை வலஞ்செ
ய்து சுதாகடத்தொடும்போந், தல்லுறழ்கண்டத் தென்னை
யாலையத்துக் கணித்ததாரிருதியின் றிசைக்கண். (௭)

சம்புமாதேவன் சங்கரன்சைவச சங்கமச்சிவக்கொழுந் திரு
ககைக், கம்பிடுதூராத தடைந்தனர்சைவ வாகமமுறையின்
வேதிகைசெய், தும்பருமவியக்கு மங்கலமுகுர்த்தத் தொளிதிக
ழ்திப்பிய வமுதைத, தம்பருங்கரத்தா விலிங்கமாயத்திரட்டிப்
பராசரன்றபனஞ்செயதான். (அ)

கதிதருமமுத விலிங்காராயகனைக பாவிரிகரைபொருபவா
நி, நதிநடுகிவததுப பதிடடைசெயதனைபா ஞானமாதவர் சுர
ரோடும விதிமுறைவழாது பூசனைமுடித்து வேதமோர்நான்
கினுமவிளங்கு, முதுமொழிபட்டஓற தடங்கணீர்புரள முன்
னரின் றிறைஞ்சென்னுதித்தான். (ஆ)

வலந்தருபுவிக்கால பாதவனமழலை மதலைபாலவேண்டிட
விரங்கி, நலந்தருதனைபா நறுங்கடலபரிந்து நலகியுடம்பனே
போற்றி, சலந்தருங்கனகன் முச்செய்துணிற சனித்துமொனிட
மடங்கற், கலந்தசெங்கடமோர னேனையகூராழி யளித்தரு ளம
லனேபோற்றி. (க)

பொருபபுரங்கடாத புங்கவன்றனைப் புறாதாபபொருத
வன்றந்தை, யுரப்பரும்புயங்க ணெரிநதிடவொருசற் றூன்றிய
தாஸினாயபோற்றி, முரிப்பறுபுருவ ணெரித்துவாய்க்கித்த முய
லகக்குறளினேச செதிக, கரப்பருங்குணகர் பிதுங்கிடமிதித்த
கழன்மலர்க்காலினாயபோற்றி. (க)

அதித்தனெடுநாண் பூட்டியகன்ன லஞ்சிலைகுனித்தலர்க்க
னைக, டொடுத்தவனாகந் தூள்படச்செந்தீச சொலித்திடு நுத
ற்குணாய்போற்றி, முடுக்குறுகொற்ற டிசுசர்புரங்கண் முன்

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருககம அள

றையுமொருதினைப்போதின், மடுத்தெரியுண்டு தேக்கிடவழங்
கும் யாணைகக் குரிசிலேபோற்றி. (கஉ)

திருந்துமாலயனு மிருநிலங்கீண்டுஞ் சிறகடித்தெழுந்துமே
ற்பறந்தும், நிரந்தரந்தேட வண்டமூடுருவ நிமிர்ந்தருள் சோதி
யேபோற்றி, பரிந்துபேருணர்வாற் பற்றெலாமற்றுன் பதம
லாற் பரம்பிறிதி¹லயென், நிரந்திடுமேழை யெம்மனோர்க்கிரங்
கியெளிவருமீசனே போற்றி. (கங)

கந்ததினுகட் கடாங்கவுட் படுகைகைக் கதக்களிற் றுரியனே
போற்றி, யந்தகனாவி பறித்தசெஞ்ஞல வடற்படைச் செங்
கையாய்போற்றி, வந்தெதிர்கூற்றை மடித்தொருமறையோ
ன்மைந்தனுக்காருயிரளித்த, சந்திரமவுலிச்சடையனேபோற்றி
சங்கராசயசயபோற்றி. (கச)

ஞானநாயகனா யடியனுக்கிரங்கி நறுஞ்சுதை கவர்ந்திடவெ
ழுந்த, தானவர்க்கடிந்திவ் வதரிகாவனத்துட் சந்ததம்விளங்கி
யென்பொருட்டால், வானவர்க்கரிய சுதாமயவிலிக்கவடிவமு
மாயினயென்னு,மேனிமிர்செங்கை முகிழ்த்துநாதத்தழும்ப விவ்
வணம் விமலனைத்துதித்தான். (கரு)

மறைவழியொழுகும் வைதிகவிரதர்தம்மொடும்வடித்தபேர
ன்பா, னிறைதருபராச னிம்முறையுணர்வா னிமலனைப்பழி
ச்சலுநீலக், கறைகெழுமிடறும் பிறைதவழ்சடையங் கரதலப்
பொலிவு மெண்டோனா, மெறிகதிர்மூர னிலவொடுந்தோன்
றியிறைவனவ்விளங்கமுடெழுந்தான். (கக)

கரந்தை யஞ்சடையான் வெளிப்படக்கண்ட கதையனுமு
னிவர்கோனுருகிப், பரிந்தெதிர்தீர்ப வருளலெகொழிக்கும்
பார்வையான் கடைககளுனோகி, யருந்தவரீயிவ வழதினாலி
லிங்க மமைத்திவண் பதிட்டைசெய்தனபாற், புரிந்தபூசனையா
ன்மகிழ்ந்தனமெனத்தன் பொன்முடியசைத்திவை யருள்வான்.

தலங்களின்மேலார் தலமிதினவதரிச சரகைவாய் முளைத்தி
டுமூல, விலங்கம்விட்டகலா துள நதல்போலித வெழிற்சுதா
மயம்பொலிந்தலங்கு. நலங்கொளிககுறியின் வையுமோமிந்த
நற்கதாமயசுவககுறியை, யிலங்குபூசதி திறைஞ்சினுமூல
விலங்கபூசனைப்பல மடைவார. (க௮)

அறநெறியிகழ்ந்தோர் குரவரைப்பழித்தோ ரந்தணரரும்
பொருள் கவர்கதோர், பிறாமனைவிழைந்தோர் பொய்மொழி
நரளும் பிதற்றுமோருள் சுவைத்துணட்பார, நெவினைக்குடிப்
போர் துணிந்துபெரய்சசான்று நவிலுவோர் நான்மறையோ
காக, கறுவுவெளுசினத்தாலிகழ், துளோருயர்ந்த கற்புடைய
ரைப்பழுதுரைப்போர். (க௯)

தந்தையைத்தாயைத் தமர்களைவிருநதைத்தணப்பருமனைவீ
யைத் தகைசான், மைந்தராராளும வழிபடுவோரை யதிதயை
வான்கதைப் பசுவைப், புந்தியிற்பரிந்து புரந்திலோர்கண்டி. பூ
தியையிகழ்ந்துளோ ரெம்பாற், சந்ததம்விளங்குந் தண்டுழாயல
ங்கற் றலைவனைப்பிரித்த வேறுரைத்தோர். (௨௦)

ஒருமைசாலவைக்கண் வழக்கினிலோர முரைத்துவோ
ரொண்பொருள் கவர்ந்து, கருமலர்நெடுங்கட் டுவரிதட்கனி

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம் அசு

வாய்க் கன்னியாககொடுத்தனோராகாத, ஸுரிமைவேறிருப்பப் பழிபடுகனிகையொள்ளியையாநலந் ஆயப்போ, நிருமைசால
தொதந்நிருவினிலமுககா தெபதினோபிறககிடரிழைப்போ.

மங்கலநெடுபாண சந்தரத்தொழிந்த மங்கையர்ப்புணருவோ
ராமாற்றா, தங்கலையெறிவதலல்து சோதாரத்தடிநதுளோர
சதுமறைபுகனற, புங்கமாரசடவுட புண்ணியத்தலங்கண மகி
மையைப்பொய்யென நி ளவோ, எபங்கயலுரரீர மொக்குளி
னவாழ்சுகை மானிடாப்பாடிடே தரிவேரா. (உஉ)

என்றிவைமுதலா மளபபருப்பவங்க ளனைத்துநிக் காவிரிப
வாநி, யொன்றியக்காங்க ணடை ஆக்கண்ட வெண்குதார
திப்புகு துவப்பா, வினாநீயமைத்த சுதாமயவிலிங்கத் தெம
மையாராதனை புரியிற, ஸுநீர்பனிலெரு சுடாதெறத்தொ
லையுந தன்மைபோற ஸுலையெருள பெறுவார. (உ௩)

எனத்திருவாக்கா லருசெய்யுமிட்டி மிருந்தவன் வேண்டி
யவரங்க, ளனைத் ததயுல்கி யமலமாயவிளங்கு மச்சுதாவிலிங்
ததுளவநி, வனத்துறைநெதநாயகிபாசுன மறைநதன் வ
னவாமலாக, ளனைததையுநதூர்ப்பமுனிவ ராவென்றாதன
ரஞ்சலி முகிழ்த்தார. (உ௪)

நாகிவையமல னருள்தரப்பெற்ற விருடியர்புகவன் மகிழ்
வுற, றாகமுதிருந்த குடத்தினைக்கொடிபோ யச்சுதாசங்கமத்
தடத்து, ளோங்குறப்பதிப்பக காவிரிபவாநிக குள்ளுறவூற்
தெறித் தொழுகி, நாகிவரமூல வாகினியரிக கலத்தச்சங்
கமநதிவாய. (உ௫)

பொன்னியேகங்கை யமுனையேபவாநி பொருவரும்பரா
சரன் வகுத்த, பின்னவிரமுத நதியதேவாணி யல்லதுவேறல
வித்தத, தன்னிகாபிற்தில தலாநிரிவேணி சங் கமமாதலாற்றெ
ன்பாற், கன்னிமாமதிலசூழ காசியினமேலாயக கவினுமிககடி
நகர்மாதோ. (௨௬)

புரையறுதவததுப பராசரன்மைதத புண்ணியவாரமுதிவிங்
கங், கரதலாதிரட்டி யாமதசுலாநாமங் கரதலவிலிங்க மூவுல
குஞ், சுராகஞஞசுருதி யருபவாசுழாமுங் தோழுஞ்சுதா
சங்கமவிலிங்க, திரனுறுமிரத்த திபியவிலிங்க நாமமிவவாற
தாயச் சிறக்கும். (௨௭)

(வேறு)

இன்னதொல்லாடமுத லிங்கமுாதகிதன
சன்னிதிக்கேதிரரு டளேததவானுளோர்
மன்னெடுங்கரங்களால் வகுத்தகழங்குததி
தின்னதீர்தீரத்தமொன் றிடற்றிறாரோ. (௨௮)

திரனுறுதெளமு தலித்தசெங்கணமால
வரனுறுங்கருணையால் வானுளோரசழந்
திரனுறககண்டதா வுயாடதுளோரொலாரு
சிரமுறுதெயவத்த தீரத்தமொன்பரால்.

சுரர்கரமலர்களாற் றொட்டதாதலிற்
கரதலதீர்த்தமென் றுரைப்பாகாட்சிகூர்
சரதநன்னெறியினி தளிகஞஞ்சார்ந்ததி
னொருமுறைகுடைந்தவர்க் குண்மையீதென. (௯௦)

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருகமக்க

திருத்தகுங்கடவுளா செயததீர்த்தம்புக
கருத்தியினடியங் காதினேசவன
மருத்திருமலரடி வணங்கினையதிடுங்
கருத்தினிலுளைய கருமமயாதுமே. (௩௧)

மந்திரமரந்திரு வாரிமீமிசைச
சந்தமவிளங்கிடுங் தலைவதண்டிழாயச
செந்திருமரபக தெய்வரகாரயதுயா
புந்திகூரகடவுளரபுரந்தேமியாய. (௩௨)

ஆரணககுரவீன யாடகாமபுயப்
பூரணநாபியம் பாகுடடினேய்திய
நாரணவெலுதிதுதி நவீனறுநாணமலரச
சீரணிபதபுகந் தியானஞ்செயதுபின. (௩௩)

நின்றிருவடிவமாய நிரம்புமிப்புன
லின்றினிதாடுது மெனவுண்பினாற
செலறதிறபடிந்ததற பணஞ்செயவேராதிரு
நன்றிசாலபயனெலா நன்கிறறுபபரால். (௩௪)

நவைபுறுசுராதட நண்ணிநாறகுலத
தெவரெனுமிமமுறை படியினீரவகுழற்
றுவரிதட்கமலைமென றேகைநாயகன
றவலருந்திருவரு டழைக்கவாமுவரால். (௩௫)

மெயச்சுடர்நடுவுற மேடத்திங்கனிற்
றச்சுஞ்சுடர்தொடுங் தடத்திற்றற்பணித்

திச்சையினாடினோ ரிகத்தெலாமடைந்
தெச்சநூறவற்குரு மின்பத்துயப்பரால். (நக)

மதித்திரவனிடையொன்றுமவைகல்வராய
நதியொருமூன்றுசேர் நலங்கொடாத்திவர்
முதிர்வுனற் சிரார்த்தங்கண் முதலசெயகுனர்
கதியினிற் குலததேராகிங் களிப்பினவைகுவார். (ந௭)

தேசினிமகிளர்துலாத திகளிற்றுலா
ராசியிற்பாறகர னனுக்குட்போதினின்
மாசறமவுனமாய மலையாக் கணைத
தூசகன் றொழுகிடச் சத்திசெய்யின். (ந௮)

தன்னுரியவனொடுஞ் சங்கற்பததினம்
முன்னதிமுகத்திடை யடைந் துமுகினோர்
முன்னையபிறப்பொரு நூற்றி முற்றிய
பன்னரும்பவங்கனற் றஞ்சிற்றியுமால் (ந௯)

இந்திராநாயக னினிதினீன்றருள்
மைந்தனைநிகர்த்திடு மைந்தர்பெற்றினுஞ்
சந்தத்தனதனாய்த் தரைக்கண்வாழ்ந்துபின்
கந்தரங்கறுத்தவன் கழற்கணையதுவார். (ச௦)

இந்தமுன்னதிசுடைந் திரங்கியன்புகூர்ந்
தந்தணற்கோதன மருத்தினோருயர்
சந்திரமண்டலஞ் சரித்துவாழ்ந்துபின்
பிந்திராசனத்திருந் தின்பந்துயப்பரால். (ச௧)

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசுருக்கம்கூட

இருபிறப்பவாகளி லொருவர்கேணுமிங்
வருநதிதீரத்தி லன்னமீயாதிடிண்
வருபலன்வினோ தநெல வ பல்லொநதரப்
பெருகுறுபலணிணும டெரியதாருமால். (சஉ)

திங்களையிரவியை யரயந்தீடுநா
ளங்குருகேதநிர மாதிவைப்பிடைப்
பங்கமிலதாணஞ் சட பலனெலாடதருஞ்
சங்கமநதியிலோர தாடனஞ்செடநிடிண். (சங)

கள்ளவானபொ ரிகளைந டாடாமாதவன்
றெள்ளிதிற்றொடுகுநதா தீராததேதாயாநதிடிற்
கொள்ளோவெம்பவபெடாங் குறிப்பறிந்தருள்
வள்ளியோரபபொருதினோ வறுமைபோலுமால்.(சச)

காற்றெறவுடைபடுங் காரின் வெம்பவ
மாற்றிடுந்திப்பிய வளங்கொடா ததங்கட்
கேற்றமீண்டிசைத்திட லெல்லியில்லதாற்
சாற்றினஞ்சிலவெனப் பின்னுஞ்சாற்றுவான. (சடு)

(வேறு)

இந்தனையசுதாலிங்க மங்கையுர்தீர்த தாதிகளினிருமையாறு
மெந்தைபிரானருந்தவன்வேண் டிடக்கருணை கூர்ந்தளித்தவி
யல்பினாலே, சந்ததழும்விளங்கியரு டழைத்திடும்தெக்கணவன்
கைத்தலத்துவைகுஞ், செந்திருமால்விடையாற்குத் திருவிழா
பபராசமுனி சிறப்பித்தானால். (சசு)

சித்திசிறந்திடுமேடத் திங்களின்முன் பக்கமதிற்செங்கைநா னூஞ், சத்தபியும்பொருந்தியிடுஞ் சுபதினத்திற் றுசாரோணந், தான்செய்துள்ளப், பத்தியோடுமிர்திரனே முதலாயதேவரமு தற் பதவிவாழு, முத்தமரைப்பராசமுனி வரவழைப்பவனைவ ரும்வந் துற்றாரன்றே. (சுஎ)

பங்கமில்லீர்முனிவர்குரர் பராசரைப்பார்த்தமுதந்தி பவாநி பொன்னிச், சுங்கமததானமுமவதரித தாருவுமச்சாகையின்னீ ழ்த் தயங்குங்கோடி, செங்கதிரபேண்முனைத்தமுக்கட் டே வைபுநும் மாலிடானக டெரிசித்தேமென, நங்கவர்கன்புகழ் ந்திடலு முனிவர்பிரான்முகமனுரைத தன்புகூர்ந்தான். (சுஆ)

மங்கலதூரியமுழங்க மறைமுழங்கவைங்ககளை வழுத்திப்பி ன்னர்க்,கங்கைமதிச்சடையானைப் பூரணைநாட்காறுமுயர் கட வுட்டச்ச, னங்கையினுலமைத்தவெழில் வாகனத்துந்தினந்தி னமு மமரர்குழ்ந்து, செங்கைமலர்குவித்துவர மறுகுதொறுந் திருப்பவனி சிறப்பித்தானால். (சுக)

இந்நெறியாயிருடியர்கோன் றிருத்தெருக்க டொறுமுல கீன் றெடுத்தவேத, மின்னொடுமைங்கரன்குமரன் முதற்றே வரொடுமில்நதை விமலன்றன்னை, நன்னிலத்திலுள்ளோரு நா கநாட்டுறைவோரு நயனந்துஞ்சாப், பொன்னுலகத்துள்ளோ ருழி போற்றநவதினமும்வலம் புரிவித்தானால். (டு௦)

பருவமுறும்பூரணைநாட் டனதனடாத்தியசுவணப் பதுமா காரத், திருவுருவம்பொலிந்ததடந் தேர்கண்மிசைத்திரிபுரங் கங்கெற்றகொற்றத்,செருவனைவேதாம்பிகையை யொரும

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம்கூடு

ருப்புளோனையிலோனையேற்றி, யருமறைவாழ்த்தெடுப்ப
புல குய்யவுயர்திருவிழா வாற்றினானால், (ருக)

புண்டரிகப்படிவரைய பொன்னிரதத்திருவிழாப் பொலிவை
க்கண்ணாற், கண்டவருந்தேர்ச்சிகரங் கைகூடப்பித்தொழுதவரு
ங்குயிலேவாழ்வார், தண்டடந்தேர்வருமுன்னர்ச் சதுர்த்தகிரா
ளினையதிருத் தலபுராணங், கொண்டுணர்வினாற்பாராயணம்
புரிந்தாற் பிரமநத்திருலையுமன்றே. (ருஉ)

இம்முறைபெயம்பிரானார்க்குத் திருவிழாவிருடியர்கோனிய
ற்றியாங்கு, மும்மலர்தீர்முனிவரோடும் வதரிநிழன்முனையு
சிவ முதலேத்தன்பூங், கைம்மலராற்பதித்தருளங் கரதலநாயக
னையறு காலந்தோறு, மம்மர்கெடப்பூசித்து மாதவஞ்செய்தங்
கரின் வதிவான்மன்றே. (ருங)

பொற்கலத்துப்பால்கலந்த வழுதிருக்கப் பசித்தொருவன்
புழுங்கல்போலு, நற்கடிநீர்நன்கிருப்பவொருவனீர்நசையானா
வறத்தல்போலுங், கற்பகம்போனிழலிருப்ப வொருவனெடுங்
திச்சுரத்தாற் காய்தல்போலு, மற்புதவிந்ககிருப்ப வடைந்
துய்யாதொருவனய லடையுந்தன்மை. (ருச)

திருந்தியவில்கர்நாமந் திருநண்சங்கமகேத் திரஞ்சீர்சா
லப், பொருந்துமகாலீரபுரம் விசயநகர்வதரிவனம் புவனமுன்
றுந், தெரிந்திடுதெக்கணவளகை பராசரகேத்திரம்பிறவி செ
குத்துனானம், புரிந்தருள்வக்கிரபுரம்பே ரானந்தநெறியளிக்
கும் பவாநிகூடலு. (ருரு)

சேணுடர்தொழுஞ்சுருதிச் சேயிழைபங்கமர்ந்தசிவக் கொ
முந்தைசசென்று, காணாதகண்ணுமந்தக கடிநகராவலஞ்செய்
யாக் காலுமேலா, மாணாற்கதியளிகுந் திரிவேணிசங்கமத்தி
ன்வந்துதோயா, வீணையாககையுமா னிடரடையின்சேத
னமே வேறெனறன்றால். (௫௬)

அங்ஸதேயத்தினிருந் தொருமறையோ னினையதலத் தடை
ந்துமுககட், சங்கமேசனைவழுததிசு சுதிபெறலபோனீவிரும
ததலத்தினுண்மை, பொருகுபேரனபிநெடுமுணாந்தனுட்டித்
திடுதிரொனப்புகனாணனி, நெடுகுமாயநிறைந்தசுதா விலிங்க
வரலாறனைதது மெடுதகுசகுதன். (௫௭)

அமுதலிங்கப் பிரதிட்டை வரலாறுரைத்தது

சருக்கம முற்றிறறு.

ஆகச்சருக்கம். ௭ - ௧௧ விருத்தம். (௪௦௮)

திருச்சிறுறம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எ ட் ட ர வ து

மாலுதானவிருடிசரித்திரச்

ச ரு க் க ம்.

மேலுளானமுதச் சிவகோசம்விடித்தவண்
ஞாலமுய்யவழி படுநீர்மை நவ்ன்றனஞ்
சாலவின்னுமோ ரந்தணன் சேய்வடுசசாபமாய்
மாலுதான முனியினொழிததல் வழுத்துவாம். (க)

சங்கையில் தவத்தோன்றனை மீட்டுமத்தாபத
ரங்கதேய மறையவன் யாவரிலந்கர்த்
தங்கியெப் பணியாற்றி வெஞ்சரபந் தணந்துபோய்
நன்கடைந்தனன் சாற்றெனச் சூதனவிற்றுவான் (உ)

உம்பர்க்கோய் விலுவப்புற வேள்வியுளுற்றிடு
மம்பொற்றார்ப்புரி நூன்மணி மார்பரளப்பிலார்
நம்பற்போற்றி யினிதுறை யோர்நகர் ஃவலஞ்
செம்புத்தீ வினி லங்குந்தந் தேயத்திருக்குமால். (ங)

தேவராலையமுந் தருமங்கள் திளைத்திடு
காவினான்மறை நஞ்ஞவலிற்றி நல்தொடு

மோவிலாரழற்கூட்டிப் பின்னுண்ணுமுயர்குலப்
பூவினார்கூர் வாழ்தலிற் பெண்ணகர் போன்றதால். (ச)

திருமினாடுமச்சீர்நகர் வேதியர்தங்களிற்
றருமசாலனென் றோர்மறை யோனுயர்சைவமெய்ப்
பெருமைசான்றவன் பெண்ணொருபாதிதயன்பெய்கழற்
கொருமைநீடுமெய் யன்பினன்மிககவொழுக்குளான். (ரு)

அத்தியானபரன்றரு மங்களனைத்தையு
நித்தியாகமநீர்மையிற் செய்பவனெஞ்சகச்
சுத்தியான்பரிசுத்தமு ளோர்களுடன்பயில்
பத்தியான்பரமார்த்த வியாபகப்பண்புளான். (சு)

இன்னதன்மையன்றன்வழி யெக்கியசன்மனென்
னுன்னுநாமமுளரன்பல வோமமுஞற்றிய
தன்மையன்றன் மரபினொழுக்கந் தவாதவன்
வன்னியோம்பி வளர்ப்பவன் மாசறுமரண்பினான். (எ)

த ிங்குபேரறஞ் சார்தரு மெக்கியசன்மனென்
஁றுங்குமந்தணன் பாலொரு சேய்வந்துதித்தனன்
பூங்கழைச்சிலை வேலினும்யாணர்ப் பொலிந்துளான்
றேங்குமாற்றல்கொடே வளர்த்தான்வளர்திங்கள்போல்.

வட்டவாண்முக மைந்தனை நாமம்வடுவென
விட்டழைத்தன னின்னமு மோர்பெயரேற்றமே
தொட்டதன்ம சருமனுமாமெனச் சூட்டினான்
'விட்டன்னும்'த்தன்றனுக்கு வயதைந்து சென்றதால். (ஊ)

வென்றியாரணவேதியன் சேய்க்குபவீதமா
மன்மலாற்றினன் வைதிகநன்னெறிக் கேற்கவே
யொன்றுதேசிகன் மாட்டருநூல்களுணர்த்தினுன்
வன்றிறற்சுதனிநெறி மாண்புறவாமுநாள். (௧௦)
வேறு.

தக்கபேருணர்வுநல்குங் கல்வியுட்டயவாற்றந்த
மிக்குயர்குரவற்பேரற்றி வியப்புறுதருமசன்மன்
றெக்கணையளிததுமீட்டிந் தேசிகற்பணிந்துதங்க [ன்.
ளொக்கலைப்பிதாவைத்தாயை யுவப்பொடுஞ்சென்றுதாழ்த்தா
ஜங்கவராசிசூடி யிருக்குநாளவனுக்கன்பால்
மங்கலவதுவையாற்றத் தொடங்கினுர்மரபுக்கேற்ற
தங்குலத்துயர்ந்தசார்பிற் றனிமகட்பேசுமன்றற்
கிங்கினிதாற்றவேண்டும் பொருளெலாமீட்டிமெல்வை. (௧௨)

எறிசுடரழல்வேட்டுண்ணு மெக்கியசருமனென்னு
மறையவன்மகளைநோக்கி மைந்தபோய்மகத்துககேற்ப
வறைதருதருப்பைகுஞ்ச மரசமம்பலாசமரதி
நிறைதருசமித்தையெல்லாங்கொணர்கெனநிகழ்த்திவிட்டான்.
வடுவெனுந்தருமசன்மன் மறைச்சிறர்சிலவரோடுங்
கடிதினோர்வனத்திற்புக்கான் கடவுண்மாமகத்தீக்கூட்டப்
படுவனக்காட்டம்வேண்டிப் பழுவத்துட்படருங்காலை
நடுவுறுதவத்துவைகா னசமுனியிருக்கைகண்டான். (௧௪)
மாலுனுந்தவத்துவைகா னசமுனிக்கடவுண்மைந்தன்
மாலகன்குணர்ந்தமரவ தானமாகவக்கோன்வேக

நல்லையுமுடிவுகண்டோன் புண்ணியநலங்கொடர்த்த
 ஞாலமீதுள்ளவெல்லாம் யாத்திரைநடந்துதேராய்வோன். (கரு)
 விண்டவைம்பொறிகளாதி விடையவாசனைந்தாங்கோர்
 தண்டளிர்ந்ததாருநீழற் றவஞ்செயதான்றவஞ்செய்வோனைக்
 கண்டனன்றருமசன்மன் சிற்றினங்கலத்தலாலே
 பண்டையவிதியிசைசாவாயப் புரதியுபயநததன்றே. (கசு)
 விரிந்துமேற்படருங்கறறை வேணியுமேனியெங்கும்
 பொருநதியவுரோமக்காடு வளஞ்சிரபூண்டகையும்
 பரிந்துளவிகாரரூபப் படிவமுற்றிருந்தானென்று
 தெரிந்துமண்கறகன்வாரிசு சிரதினர்திருமேயமீதின். (கௌ)
 தனனையுமறந்தமேலார் தததுவமுணரந்தியோகத்
 தின்னிலைகண்டுதூங்கா தினிதூறங்குமீவோன்றனைப்
 பின்னருமணற்கலவாரிப் பெய்தனா பெரியோன்கண்டாங்
 கன்னவர்கிறுரென்றுன்னி யகனறுவேறிடத்திற்போனான். (க)
 அறிந்தவன்கலப்பினசென் றறிவிலராபுறத்திறுக்க
 வெறிந்தனாகல்லாலர்த வெல்லையிற்சிறிதுசீற்றம்
 பிறந்ததுகல்லாய்நீவிர் பீடழிந்துறுமினென்னச்
 சிறந்துளோனறிவுகொன்ற சிறியர்மேற்சாபமிட்டான். (கக)
 ஆயிடையறத்தைநோக்கு மந்தணன்சாபமென்னுந்
 தீயிடையாடியோடிப் பணிந்துநாஞ்செய்தகுற்ற
 நீயிடையொறுத்துக்காத்தி நிகரிலோயென்னயார்க்குந்
 தாயினுமினியானுள்ளத் தயாவொடுமுறைப்பதானான். (கௌ)
 தக்கவர்குலத்திற்மோன்றுந் தன்மையிருமக்குத்தந்த
 விக்கடுஞ்சாபரீத்தற் கேதுவொன்றிசைத்துமிந்த

மைக்கருங்கடனீர்சூழ்ந்த மலர்தலையுலகின்மேலாய்
மிக்கதோர்கடவுட்டான முண்டதுவிளம்பக்கேண்மின். (௨௧)

தெக்கணதிகையிற்கொங்கு தேயத்திற்றிகழுமந்த
மிக்குயர்தானமுன்னீர் விரைவினிலுண்டோன்றந்த
பொக்கமில்பொன்னியாறும் பவாரியும்பராசப்புத்தே
டொக்கபேரன்பாற்கண்ட ஆயயதெள்ளமுதயாறும். (௨௨)

ஒன்றதாய்க்குடமெந்த வெரபபருந்தெயவததான
முன்றிருவதரிநீழன் முனேததருள் சுயம்புமூர்த்தி
தன்றிருநிநுதித்திககிற் றயங்குடமதனால்த
சுன்றன்மாநகரங்கொங்கின் வாதிகாவனமென்றோங்கும். ()

வந்தவர்பாவமென்னும் வறுமையையறுத்துஞானச
சந்தரவாக்கநல்குஞ் சுயம்பிரதாசமாட்ச
சந்ததம்விளங்குமுதநித தலமதையல்லால்வேறு
மைத்தர்காள்பி றிதுகாணே னென்றனன்மற்றுஞ்செல்வான்.

மாசகல்கையதன்மாடே யாயிரமறையோர்க்கன்ன
கேசமுற்றளித்துத்தற்ப னாதிகணியமத்தோடும்
பேசருங்குரவர்தேவர் பிதிர்க்கருக்கியற்றிற்கோடி
புகரர்க்கன்னதானங் காசியிற்புரிந்தபேராம். (௨௩)

மருவருங்கையின்மாட்டு வடதருநீழலின்ஞாங்கர்ப்
பரிவொடும்புகல்பிரேத பருவமூலத்தின்மன்கீ
மொருமறையோனுக்கன்ன முதவிடிற்சுருதிநான்கு
மருமையினோர்ந்தகோடி யந்தணர்க்கருத்தேனராம். (௨௪)

தில்லையா தத்திகாஞ்சி திருமுதுகுன்றஞ்சேனார்
தொல்லையவருணைகும்பீச் சுரமுயர்குருதிக்கான
மல்லலந்திருவையாறு மதுரையாலங்காடிந்த
வெல்லையில்தலங்களெல்லாம்விசேடமென்றினாக்கும்வேதம்.

இன்னதொல்தலங்கட்கீண்டி விப்பிரரோருவற்சேனு
மன்னமாங்கனிக்கிற்கோடி யந்தணர்க்கருத்தும்பேரூம்
பன்னுமித்தலங்கடோறும் பயின்றதானப்பேறெல்லாம்
பொன்னியிற்பவாரிகூடும் புகழ்நகர்கொடுக்குமன்றே. (௨௮)

அருட்டுறுவாசதீரத் தருணடம்புரிவோன்முன்றிற்
றருத்தரைட்டோன்வாழுஞ் சன்னிதியிடத்தும்பவ்வ
முருக்குமுன்னதிசூழ்தெய்வச் சங்கமமுகத்தின்முன்னி
யொருப்பிடச்செய்ததான மொன்றினுககனந்தமாமால். (௨௯)

இனையதொல்தானத்தீண்டி யீசனைக்குறித்துமுன்னூல்
புனைபவருவப்பத்தானம் புரிந்திந்தத்தலபுராண
மனையவர்தம்பாற்கேட்கு மன்புளொர்கடல்நீரெல்லாம்
தனியறப்பெய்துதானந் தந்திடுபலத்தைச்சார்வார். (௩௦)

செறிபொழிற்பவாரிகூடற் றிருநகரடைந்தியாரோனு
மறையவர்தமக்கோர்முட்டி மாதவர்தமக்கோர்பிட்சை
யறிவுடனளித்தோரிந்த வம்புவிடுகிலமெல்லா -
முறுகூடர்க்கதிர்போனேமி யுருட்டியோர் குடைக்குளாவார்.

மணிதிகழமுதக்கேணி பவாரிகாவிரிவந்தொன்று
மணிபுனேரூய்ந்துதூலோற் குதவினவளித்தனயோ

ரிணையறுதெய்வலோகத் திற்கடைக்காமதேனுப்
பணிபுரிந்தேவல்செய்யக் கற்பமும்பயில்வர்மாதோ. (௩௨)

கங்கையம்பதியிற்கோடி கயிலையான் கற்றோர்க்கீயுந்
துங்கநற்பலமிங்கிந்து சுடர்புகுந் தினத்தும்பார்தள்
பொங்கிரு சுடற்காய்நாளிற் றிங்கனும் பிறப்பிற்போத
மங்கல மறையேரர்க்கன்பாலோர்பசு வழங்கினோற்காம். (௩௩)

ஞானவாரமுதலிங்க நாயகன்றனக்குங்ஜீழ்பாற்
பீனவார்தேவதீர்த்தம் பெட்டிறத்தோயவோற்கங்க
வீனமதகலுமீசற் றேறுவிட்டவர்கள்வெள்ளி
முானகத்திருந்தெம்மீசன் மலர்ப்பதமடைகுவாரால். (௩௪)

பூரணத்திதியுமாங்குப் பொருந்தியவறுமீனாளுஞ்
கார்வுறினமுதலிங்க பாரிசந்தயங்குசெவ்வே
லோரறுமுகட்பிராணை யொண்கருநெய்தற்போதா
லாரினிதற்சித்தாலு மருங்கவிவல்லோராவார். (௩௫)

திங்களோராமந்தத் தேமலராற் பூசித்தா
லங்கவர்முகரேனு மருந்தமிழ்க்கார்வெற்பார
மங்கலமுனிபேலாவ ரங்கத்தால்வலஞ்செய்வோர்கள்
பொங்கொளியரசராய்முப் புவனமுப்புரப்பரன்றே (௩௬)

(வேறு)

மகரத்தாதபன் வந்துளிவண்கதை
திழ்பொற்றீர்த்தஞ் செறிந்திடுஞ்சங்கம
முகநற்றீர்த்தத்தின் முன்னிநின்றடியாங்
குசுரத்தாசை யுதவினல்கிணை. (௩௭)

மன்றல்வாற்சடை வானவன்வாழ்வுறு
மின்றயங்குகயிலையை வெய்தினிற்
சென்றுயோனிச் செனனத்தைவேரறக்
கொன்றுகோடி குலத்தொடும் வைகுவார். (௩௮)

சுருதியன்றியம் மேன்மைமற்றோர்சொலற்
கரிதுறுங்கட் கடைந்தவிச்சாபமப்
புரிதனிறசென்றப் புண்ணியதீர்த்தமார்
திரிவிதப்புன றேய்ந்திடிற் றீருமால். (௩௯)

மாலுதானமுனிவனிங் வாய்மையைச்
சாலவோதித் தவத்துறைவைகொள்
மாலுளந்த தருமசன்மன்மறை
வாலரோடு மருண்டிவழிகொள்வான். (௪௦)

கலையெலாந்தனி கற்கினுமுழிவாற
கலகிப்புல்லறி வேமிகுமாதலாற்
குலனில்வந்து நன்கோதியுந்நமக
கிலகுமிக்குறை பெய்திற்பென் றேங்கினான். (௪௧)

இந்தவாறுனி யேகுமளவையி
னந்தமார்க்கத் தடைந்தவர்க்கண்ணுநீஇ
வந்துசாபம் வலித்திடும்வாறெலாந்
நந்தைபாற்சென் னுணர்த்திடச்சாற்றினார். (௪௨)

பேதையோங்கள் பிழைத்திடப்பின்னுமம்
மாதவத்தனஞ்செய்த வாறெலாந்

மாலுதான விருடிசரித்திரச்சுருக்கம்.

க௦௫

போதவோதவிரங்கினர் பேரயினர்

யாதினும்விதி யாற்றலைவெல்வாயார்.

(ச௭)

மட்டியோகவை கானசபுத்திர

னீட்டசாபம்வந் திம்மெனநாஹ்மறைச

சிட்டாமைநதரைச் சிறிவாதாகுகையைத்

தொட்டகாலையிற் கல்லெதைதோன்றினார்.

(ச௮)

தேயந்தவெண்பிறைக் கண்களையசசெஞ்சடை

வேயந்தமுக்கண் விமலனருளினா

லாய்தருந்தவ நோறழைம்புலனகளைக

காயந்துளராததம் யாவாகடந்துளரா.

(ச௯)

மாலுதானமுனிவவ ரோதயன

போலயாவா புரையறநோற்றுனோர்

மேலுமன்னவன மேனமைபெரிதெனாச

சீலருக்குயா குதன்மெருட்டினான்.

(ச௯)

எட்டாவதுமாலுதான விருடிசரித்திரச்

சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசுசுருக்கம் அ-க்கு வீருத்தம். (ச௯ச)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒ ன் ப த ர வ து

தருமசம்மஸ்கதி பெற்றசருக்கம்

கந்தனுகருதவவை கானசமுனிககோன்

மைந்தனதுசெய்கையை வழுத்தினமெயஞ்ஞானந

தந்திபவாரிநக சிற்றருமசனமன

வந்துருவடைந்துகதி மன்னியதுசொல்லாம்.

(க)

தொல்லையமுனிககுருசில் சொற்றசுகிசாபம

வல்லையினொழிந்ததுமறை மைந்தாநெற்கூடி

நல்லகதியெய்திய நலமபுகறியெனனா

வெல்லையிலருந்தவர் வினாவிடவிசைப்பான்.

(உ)

வன்மையுள்கற்படி வமைந்துவனநிற்போர்

தன்மையவர்புன்கொல் வுணர்ந்தவர்தனிப்போய்

நன்மகவினைக்குள சமித்துநனிகொண்டு

தன்மகன்வரத்துனிய தந்தையையடைந்தார்.

(ஈ)

வந்தவரையெக்கியசன் மன்றழல்வளர்ப்பான்

கொர்த்துசமிததுகள் கொணர்ந்திடவிடுத்த

மைந்தனிகாறுமனை வந்திலனுடன்போ

நந்தனர்களுந்தனக நண்ணிவர்களைனாரன்.

(சு)

எண்டருவனத்திடை வழிக்கணெதிர்நீவிர்
கண்டிலிர்கொலோவெமது காணையரை யென்றா
'விண்டமொழிகேட்டனர் விளம்பிடமறைத்தா
ரண்டரணையானவா முகக்குறியறிந்தான். (௫)

ஐயமெவனுள்ளவை யகத்துமறையாதீண்
டொய்யெனவுரைத்திடுதி றொன்றனுமுயர்ந்தோய்
தையலர்மயங்கெழி மருந்தருமசன்மன்
மையின் முனிசாபமிட வன்கலுருவாளுன். (௬)

கூடவருபூசுர குமாரருமவன்றன்
மாடுதுறுகல்லென வனத்திடையிருந்தார்
நாடுதிவிரைந்தென நவின்றமொழிகேளா
வாடினன்மிகுநதுயர வாரியில்விழுந்தான். (௭)

காதினனுரத்தையிரு கைகொடுசிரத்தின்
மோகினனருங்கலைகண் முற்றுமெனதையா
வோதின்கொலின்னவை யுன்கருவரவோயர்ன்
போதென வனத்திடை புழுத்தினன்முடித்தேன். (௮)

அருந்துயருளந்தவீன நேரககியறிவுள்ளோய்
வருந்தலைமனக்கவலை மாற்றும்வழியுண்டாற்
றெரிந்தமுனிசாபமது தீரவுபதேசம்
புரிந்தசெயல்கேள்விகள் புலப்படவுரைத்தார். (௯)

சுரத்திடையெமக்குமுனி சொன்னமுறையெல்லாம்
விரித்தினிதுரைத்துன்மு கண் விவய்தினெமைநீர்போய்த்

தரித்திலிர்களொன்றுகுறை யாதேமதுதந்தைக்
குரைத்திடுகிறென்றவ னுரைத்திடவடைந்தேம். (௧௦)

என்றுமறைமைந்தன்மு னிசைத்தநலமெல்லா
மொன்றுமறவாதவ ருரைத்திடவுளத்திற்
றுன்றியிடுகேதமத கன்றுசுரநெஞ்சு
ணின்னொளிர் பவாநிககர் நிததினைநினைந்தான். (௧௧)

கிட்டினாகளன்பொடிரு கேள்வியினருத்து
மட்டவிழ்பவாசீமகி மைச்சிவவணததால
விட்டதுபெருநதுயர் விரோசனகரங்கள்
பட்டிடவுடைந்திடு பணிபபடலமெனன். (௧௨)

வல்லமறையந்தணன் மனத்திடையிருந்த
வல்லல் களிமைப்பிடை யகன்றதருளில்லாப்
புல்லறிவினோரிடை புருந்திருவுமேலர
நல்லுணர்வினோர்கணுறு நல்குரவுமென்ன. (௧௩)

உய்திறமுணர்த்தியிதை யததுளுவகைததேள்
பெய்தவர்தமக்குந்தி பெயதுவிடைநல்கி
மைதவிருளத்தன்மறை யோர்பலர்களோடும்
வெய்தினினடந்தனைய வெஞ்சுரநுழைந்தான். (௧௪)

எகுநெறியிற்பறவை யேந்தவிடமாயுங்
காகம்வலமாயுமெதிர் கண்டிடுநலத்தால்
வரகைபெறுமோர்தரு மருங்குநிழன்மைந்தர்
தேகமுழுதும்பொலி சிலரவடிவுகண்டான். (௧௫)

மூசுபிறவிததுயருண் மூழ்கியிடுகராயத்
தாசினையறுத்தரு ளளித்தடிமைகொள்வான்
பாசினையொராபங்கொடு பவாரிபுரிவைகு
மீசனருளிவ்வண மிருந்ததெனவுன்னு. (கசு)

கருக்கொளிருளுட்கவரு காலையினுதிக்கு
மருக்கனவரவம்புய மலர்ந்ததெனவிண்ணோர்
புரிக்குமுயர்சங்கம புரோசனருணைஞ்சை
யுருக்கியிடநெக்குள முடைந்தருகிரின்றான். (கசு)

விசசையுளவிப்பிரிசை மேலவன்மெய்யனபி
னிசசைகொடிநங்கியம. யாக்களினிதிட்ட
பசுசிலையுநதருள் பவாரிநகாவைகும்
பிசசினையடைந்துகதி பெற்றிடநினைந்தான். (கசு)

ஆய்ந்தமறையாளர்சில ரோடுமடாசாரப
தேய்ந்தசிலையைசசிலா சுவரசுமையவாககி
வாய்ந்திடுகுடும்பமொடவ வணபுறவரீங்கிப
பாய்ந்திடுமெய்யனபினொடு தென்றிசைபடாந்தான். (கசு)

நாடுநகருமபரு நகங்களுநறுமபூந
காடுநதியும்பல கடந்தும்ணிமனறு
ளாடுமமலனறல மனைததையுமிறைஞ்சி
யீடுபயில்சோனுவை யெல்லையினையுற்றான். (உ௦)

(வேறு.)

வல்லையிற்சில வடிவடாம்வதரிகாவனத்தி
னெல்லையைத்தனி யடுத்திடவடுத்திடவெடுத்த

கல்லுருப்பொறை நெட்டியின்பொறையெனக்காண
வல்லறீர்ந்தமெய் யந்தணனதிசயித்தடைந்தான். (உக)

கோலமாழிகைநிலாகளுங் கோபுரப்பொலிவு
மேலேவானவரிறைஞ்சிடு விமானமுஞ்சுருதி
நாலுமோர்ந்தரு ணையந்தவர்நடாத்திடுமோம
சாலையிலையுந்தெரிந்திட வடிக்கடிதாழ்ந்தான். (உஉ)

காரினோங்கிடு மங்கலமுரசமுங்கற்போ
ரோருநான்மறை யோதையுமும்பர்வாய்த்துதியும்
பாருளோர்தொழு முழக்கமுங்காவிரிபவாநி
யாரவா ரமுஞ்செவித்தலம பருகினுணைந்தான். (உ௩)

சென்றுதெக்கண வளகையிற்புகுந்தனன் செம்பொற்
குன்றமன்னதோர் கோபுரம்பணிந்துபோய்க்குறைதீர்ந்
தொன்றும்நக ரந்தணர்தம்மொடுமொல்லைப்
பொன்றருந்திரிவேணிசங் கமக்கரைபுக்கான். (உ௪)

மாலுதானன்முன்புணர்த்திய நன்னெறிவழாமற்
சாலுநீர்மையிற் சங்கற்பநெறியொடும்வேத
வாலகந்தரிபாகனை யுன்னிநின்மலமாங்
கோலவானதிதுணையொடும் விதிமுறைகுடைந்தான். (உ௫)

குடைந்துதற்பணமுனிவர்க்குங் குரவர்க்குந்தென்பா
லடைந்துளோர்கட்கு மமரர்க்குமன்பினங்கியற்றி
மிடைந்தவைவவேதியுர்முத லனைவர்க்கும்வெறுக்கை
தொடர்ந்துநல்கின்றனியதிக டுகளறுமுடித்து. (உ௬)

சாபவன்கலைத்தக்கவர் கரந்தழீஇப்பதும

சாபனாண்முகனயந்துண் மலர்கயேப்பரவு

நாபுரத்திருத்தாளனை நுவலரும்பவாரி

மாபுரத்துறைமறைககொடி மணாளையுங்கி.

(௨௭)

மந்திரங்களிலுயர்ந்த பஞ்சாககரமறைவாய்ச்

சின்னையுட்பலவுருவுற வுண்மையிற்செவித்திட்

டிந்தவெஞ்சிலைமுன்னுருப் பெறுகவென்றீண்டி

யந்தனாள்ரப்புனவிடை மும்முறையாட்ட.

(௨௮)

இட்டவேதியன்சாபமங் கிளஞ்சிறுநாகஞ்

சட்டைவிட்டல்போற் கழன்றதுவேதகந்தாக்கப்

பட்டவல்லிரும்புருவுபோய்ப் பைம்பொனானதுபோற்

சட்டகத்தொடுநோன்றினன் தருமசன்மாவே.

(௨௯)

வந்துதாதையையன்னை மருங்கெலாநிறைந்த

வந்தனாளைத்தாழ்தலு மரவெனுமோதை

யிந்திராதியர்செவிகளிற் புகவெடுத்திறைத்தார்

கந்தவார்சினக் கற்பகப்பூந்தருமாரி.

(௩௦)

சாதனன்னெறித்தருமசன் மாமறைமுழங்க

வேதநாயகிபாகனை விதிமுறைபூசித்

தேதநீங்கியங்கப்பிர தக்கணமியற்றி

மாதவன்புகலறநெறி வழாதெலாமுடித்தான்.

(௩௧)

எச்சமங்கிருந்திருமையா லீசனுக்கியற்றி

சித்தலுந்திரிகாலமு நிமலனைப்புகித்

திச்சையுள்ளனயாவையு மிலந்தைநீழலின்வாழ்
பிச்சனான்மறைப் பிராட்டிராயகன்றரப்பெற்றான். (நக)

சங்கமத்துறைபடிநதுயர் தனிப்பெருஞ்சுருதி
மங்கைபாகனைவரன்முறை பூசித்துநெடுநாட்
டங்கியெம்பிரானருள்தரத் தந்தைதாயொடும்போ
யங்கத்தேயத்தையடைந்தனனருநதவமறையோன். (நக)

அருமகம்புரிந்தறம்பல செய்தரனருளார்
தருமசன்மனுக்கருமண முடித்தருந்தவஞ்செய்
தொருமையன்புறவாழ்ந்துபின் னிறுதியினுமைகோ
னிருமலர்ப்பதஞ்சார்ந்தன னெகியசன்மன். (நக)

தாதைதற்கதியடைந்தபின் தவலருவகுணத்தோன்
போதநாடொறுமளப்பரும் போகங்குய்த்து
மாதவத்தனய்த தருமசன்மாவெனுமறையோன்
வேதநாயகநாயகன் வியன்பதமடைந்தான். (நக)

சிறையுமன்புளோர் திரிகரணங்களிற்செய்த
துதைதருங்கொடும் பவமெலாந்தூயனுண்பஞ்சு
கொதிதருந்தழற்பட்டபோற் குலைத்திடுமிந்த
வதரியந்திருவைப்பிடை யொருபகல்வதியின். (நக)

நித்தமாயொளிர்நிருமலப் படிவமாய்நிரம்பு
சுத்தமாய்நிகழ்சுருதியின் சொருபமாய்க்கதிக்கோர்
வித்துமாயந்தமாதலம் விளங்கலால்விமல
னுத்தமத்திருவதரிநீழலை விடாதுறைந்தான். (நக)

வேதமிககுணர்ப்ராசரன் ஈகனுயர்வீபண்டன்
காதிபுத்திரன்காசிபன் கவுதமன்கயிலன்
மாதவப்பெருமபரததுவ ஞாதன்வசிட்டன்
வாதராயணனாதியோரா நோற்றகருவதிவார்.

(௩௮)

தானுகுந்திருவதரிமா நகர்க்குமுத்தரத்தி
னோதுன்னலோர் மூன்றிறுளொப்பறவுயர்ந்த
வேதவெற்பெணுமொருமலை விமலமாய்விளகரு
மாதலாலதன்பெருமையை யாரறிந்திசைப்பார.

(௩௯)

கிளககுமிநகரக கையிருகன்னலினகீழ்பா
லளடபருஞ்சுடர் வாரணசயிலமுமமர
ருளத்திலங்கெழி லுரகமாவகிகலுமிடையின்
வஸப்பருங்கமலாசல முநதனிலைகும்.

(௪௦)

பரப்புதென்றிசைப் பாங்கர்மங்கலகிரியென்னும்
பொருப்பிலங்கிடுமினையவாயப் புகலுமோரைநது
பருப்பதங்களினுப்பணிற் பழமறைக்கரிதாய்
மருப்பொலிந்திட விளங்கிடு மவதரியங்கரணம்.

(௪௧)

சீலமிக்ககா யத்திரிசிலையொருமூன்று
மூலலிங்கமும் வதரியுமுளைத்தருள்வடிவாய்ச்
சாலவோங்கியவருமறைச சயிலமுங்கடல்கூழ்
ஞாலமீதினிலொன்றலாற் பிறிதிலைநவிலின்.

(௪௨)

ந்தவுத்தமதானத்தை யெவரொனுமுணர்வால்
துகாண்கினுங்கேட்கினு மிகவழிபடினுஞ்

ககச

ப்வாபிகூடற்புராணம்

சிந்தைவேட்டனவனைத்தையு மிம்மையிற்சிறப்பா
லெந்தைமார்தரத்துய்த்தபின் முத்தியெய்திடுவார். (ச௭)

சுருதியின்படித்தார்திரு வதாரியைச்சூழ்ந்து
பருதிமாலையன்புரந்தரன் பன்னிருகூடரோ
ருரைதருஞ்சனகாதிய ருருகதிரர்வசுக்கள்
வரைதரும்புகழ் மேருவையாதியமலைகள். (ச௮)

கங்கையாதியகடவுண்மா நதிகணற்கதிக்கா
யங்கடைந்தருளுண்மையி னமலமாம்பொருட்டாற்
றங்கிரித்தியமவதிதலாற் றனித்தனிவிரித்து
நங்களுக்கியானுணர்ந்துமா றெவன்மரைநுவன்றீர். (ச௯)

மாகரிந்நகர்மகிமையை யுணர்ந்தபின்றங்கள்
போகபூமியைமறந்தன ரலைகடற்புவிவாய்ப்
பேகனாகியபெருந்திறற் காதிசெய்பிரம
யோகியாஸ்தவ் வுத்தமதலத்தினுலன்றோ. (ச௯)

அருமைமிக்கவிம்மாதல மகிமையுமளப்பில்
பெருமையும்பெரிதாதலாற் பிறங்குநூற்கேள்வித
தருமசன்மனச்சாபகீத் தருங்கதிகாரந்தங்
கிருமையெய்தினு னென்றனனிருடிடர்கோமான். (ச௯)

ஒன்பதாவது தருமசன்மன்கதிபெற்றசருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கூங்கு விருத்தம்-(௯௦௧)

கிருச்சிற்மம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப த் த ர வ னு

வி சு வ ர மி த் தி ர ன்.

பிரமவிருடியான சருங்கம்.

தாதிவர்நறும்பூந் தடந்தொறுமலர்நத தாமரைப்பொருட்
டிடைததணவா, தோதிமச்சேவல் பெடையொடுநதேற லுண்
டினிதுறைந்துகண்வளரு, மூதெயிலுடுத்த வளம்பொலிபவாநி
முதுநகரடைந்துநோற்றினிது, காதிசேயபிரம விருடியாயுய
ரந்த காதையைவிரித்தினிபபுகல்வாம். (ச)

அவிர்தருபோதச சவுனகராதி யருந்தவர் சூதனைமீட்டும்
புவிதனிலிறைமை பூண்டகோசிகனப் புனிதமாதலத்தடைந்
தருளா, லிவாருந்தவஞ்செய் துலகெலாம்பிரம விருடியென்
றியம்பிடப்பெற்ற, தவலருஞ்சிறப்பை யுரைத்தியென்றிசைப்
பமுனிவரன்மகிழ்ச்சியிற்சாற்றும். (உ)

கத்திகைநறும்பூங்குழன்மடமகளீர் கவரிகளிருபுடையிரட்டி
மத்தமரனெருத்தம் பொலிந்தொருகுடைக்கீழ் மாநிலமும்
மலகம்பரங்கை. கொத்தலாலங்கன் மன்னர் கந்தகைக் கந்தகை

சிகன்கோதகல்செங்கோ, லுத்தமநெறியான் மனுமுறைநடரத்
தி யுலகரசியற்றுமந்நாளின். (௩)

தன்னுழையவராற் கள்வராற்றன்னாற் றரியலரான்மறவிலங்
கா, லின்னலோரனுவுமிடையுருவண்ண மினிதுகாததிநூதிலம்
புரக்கு,மன்னலோற்சைய கோசிக்ஞெருநாள்விலங்கடுவேட்டை
மேன்மனனாய்க, கொன்னுணைவேற்கைப் படைககுழாததோ
டுங் குறுகிஞஞெருவன சசுபில். (௪)

தள்ளரும்பனைக்கை மும்மதநால்வாய்த தழற்கிறுதறுகண்
மால்வேழ,முள்ளருங்கவன வாமபரிபுலிபடோத் துறழ்சினத்தி
றலுடைக்கழற்கான், மள்ளர்களைரிமபோய் வெண்பிறைக
கோட்டால் வாலினாற்சிதைந்ததேனருவி, வெள்ளமாயோடு
மொருமலைச்சார்பின் மேவீமாவேட்டையாடினனல். (௫)

சல்லரிதுவைப்ப முருகியங்கறங்கச் சாபவன்கொலைஞர்கள்
குரவை, செல்லெனமுழங்க வடுகொலையிருகத் திரள்பலபடுத்
துமேற்செல்லு, மெல்லவன்கரங்கண் முறுககிடச்சிலபோ தெ
ழிற்றருநீழல்வாய்வைகி, யல்லறீர்ந்தளப்பி ருனைகளோடும்
வசிட்டஞ்ச்சிரமத்தையடைந்தான். (௬)

தளப்பெருங்கடலோ டுணைந்தகோசிகளைத் தாயருமகவினை
க்கண்டாங், குளப்பருங்களியா ளோககிமாதவாக்கு னுத்தமவ
சிட்டன்மாழுகம், னளப்பிலவளிப்ப வணங்குன னவ்டைந
தருனெனப்பசிக்கியா முதவல்களிப்பொடுமருநதி யேகுதல்கட
னென் றுணர்த்திடக்கவுசுகன்புகல்வான். (௭)

அருந்துதல்வாழ்த லனைத்துநின்னதுவே யல்லதுபிற்திலை
புனவில். பெருங்கிறம்மனையிருக்கலாமெமக்குன்பேரருளொ

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். ககள

ன்றுமேசாலு, மருந்தவத்துயர்ந்தோ யென்னலுநகைகூர்ந்தற
ல்படிந்தமலனைப்புகித், திருந்தமுதருந்தி யேகலாமென்ன விய
ம்பினுனிருடியர்பெருமான். (அ)

போதமிக்குயர்ந்தோ னருள்செயக்கேட்ட புலன்றெரிய
மைச்சர்களுயர்ந்தோர், மூதுரைகடக்க லறனலவென்ன முக
மலர்ந்திசைத்தனாகி, நீதியினொருப்பட்ட டேகினன்றனது நியதி
கணெறிமுறைமுடித்தான், மாதவன்காம தேனுவையழைத்து
வேண்டுவவழங்கென வகுத்தான். (க)

வந்தநாற்படைக்கு மந்திரத்தவர்க்கு மாசனம்வகைவகைதி
ருத்தி, யந்திராதியர்க்கு மெய்தொணவமுதி னின்பவைப்போ
னகவருக்கங், கந்தமார்பலங்கன் முதலியவமைத்துக் காததினிதி
ருந்திடுமெல்லே, விந்தைசேர்விசுவா மித்திரனென்னும் வேந்
தனங்குலப்பொடுமெய்தா. (கௌ)

மறுவறுதவத்தோன் முகமனாற்பந்தி வரிசையாலாசனத்திரு
த்தி, யறுசுவையுண்டிக் கமைதனவனைத்துங் கடவுளானளித்
திடப்பெப்து நறியநெய்தயிர்பால் நீஞ்சுவைப்பலன்க ளாதிய
கனிவுறப்படைப்ப, வெறிகமழ்தாரான் சுரமுதருந்து மேன்
மையின் விருந்துசெய்தனனல். (கக)

தூக்கமிலிமையோர் மாதவனளித்த துயதெள்ளாரமுதுண்
டு, தேக்கிடல்போலச் சேனையுய்யுசச் செல்வருந்திறல்கெழு
வேந்தும், தாக்கரும்புகிதீர்ந் திகபரமுணர்ந்த தாபதற்புகழ்த்
வந்தகவால், பூக்கமழ்கந்த முடைபொற்கலந்தாம் பூலமுழ்வரி
சையினுதவா. (கௌ)

இன்னணம்வேட்ட வனைத்தையுமிமையோ ரொழிநகர்ச்சு
ரயியீந்திடலு, மன்னவன்காணு வதிசயமடைந்திம் மாதவவசி
ட்டன்மாட்டிருந்த, பொன்னவீர்காபி யிருநிலமுழுதும் புரந்த
ரனுலகமுமடையி, னுன்னினவனைத்து முதலுமற்றிதனுக கொ
பபதொன்றிலையெனநினைந்தான். (கங)

காந்தனிலவிரு மாழியங்கமலக கண்ணினன்கதிராமணிமா
ர்பி, னிருந்தவனிந்த வருவெடுத்திருடிக் கிடற்றியபணிகொ
லோவீசன், பெருநதிருவருளோ மாநிரவலியோ யாதேனப்
பேசுகேனிந்த, வருந்தவனசெத்த தவவலிககேற்றம யாதெ
னவதிசயமடைந்தான். (கச)

நிவப்புறுசெமபொன் மேருவுங்குபேர னிதியமுநெடுங்கடல்
சூழ்ந்த, புவிப்பொறையேந்து புயங்காகோனறிருவும் புரந்த
ராதியர்பெருவாழவு, முவப்பொடுங்காம மாதியவியடைய மொ
றுத்துமிக்கொளிவிடநோற்குந், தவபபெருவலிககோ ரனு
வெனநினைந்து தன்னரசாற்றிலைவெறுததான். (கரு)

இவ்வணநினைந்த கருத்தினனாகி யிருடியைப்பார்த்தினிது
யர்ந்த, செவ்வியோயுனது தவப்பெருவலியாற் செகத்திரண்
முழுவதுமங்கைத, திவ்வியாமலகக கனியெனக்கண்டா யுன
க்கரிதொன்றிலைத்தெரியிற், சுவ்வினப்புரக்குங் கொள்கை
யாலெமக்கிக கோவினைநல்குதியென்றான். (கசு)

சுமையுலகளிகுந் தோன்றலிங்குரைப்பக் கேட்டருள்தாய
வன்காபி, நமதவவளித்தற் கரசநீயழைத்தால் னண்ணுமே
றகொண்டுகெல்கென்ன, வடைமவொடுமுன்னர் வருகதிநா

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். ககக

ழைக்க வணைத்ததாலன்னதென்றுரைப்ப, யிமையவராணைத்
தூதர்நீருபாயத் தெம்முழைத்தருகிரென் மிசைத்தான். (க௭)

கணங்கொடுசென்ற காலையரசன் கட்டிரைதலைக்கொடு
சென்று, குணங்களாற்கொணரார் குணங்களாற்பிணிப்பப்
பொடிபடகோட்டிஹற்சிதைத்துத், தணந்துயர்தவத்து வசி
ட்டன்மாட்டெய்தித் தாமுத்தியான்பிழைத்தவாறென்கொண்
மணந்தருமடிகட் கென்னமுனவணங்க வாய்மையாலினிதிசை
த்திடுமால். (க௮)

கின்மனதுவக்க வளித்ததோவன்றி நிருபர்கோனெனமன
ச்சி, வன்மையிற்பற்றித் தன்னகாசெல்வான் மதித்ததோ
சாற்றெனவுயர்ந்த, சன்மதியுனையான றரவிலைநிரையுன் றன்
மனதென்றலுந் தடைதீர்ந், தென்மணிகுயிற்றுந் தன்னமரிரு
க்கைக் கேகுதற்கெழுந்திடுமெல்ல. (க௯)

சற்றுறுசினத்தாற் றுணையோக்கித் தராதிபனம்முழைவி
ரைந்து, பற்றுதிராநு கிர் பசுவினையென்னப் படைக்குழாமொ
ல்லேபோய்வளைந்து, சுற்றலுந் தெய்வச சுரபிவெஞ்சிற்றஞ்
சொலித்துடன்மயிரத்துளேதோறுந், தெற்றெனப்பலாக னுதி
த்திடநினைப்பச் செனித்தனர்நிறல்கெழுவீரார். (௨௦)

படைக்கலந்தூங்கி யுதிதவரந்தப் பார்த்திபன்றூணேமேற்
பாய்ந்து, முடிக்கிவெஞ்சிற்றம் விளைத்தலும்வேந்தன் முனைப்
படைமுரிந்துபோய்ப்பைம்புல், விடைக்கிடைபற்ற லோக்கிய
கவுசி கேந்திரன்வெங்கியாமெழில்சேர், குடைக்குலமன்னர்
குலத்திடைவந்து மென்செய்வென்றுவந் குறித்தான். (௨௧)

(வேறு).

எய்தியதானைகள் வெந்நிடல்கண்டரு ளிகல்வேலான்
மைதவிர்மந்திரர் தனகளைநாக்கியிம் மகியாவும்
மெய்தகவாளுகி னும்பலமொன்றில மேலாகச
செய்தவமேடெரி தாயுனதென்றுரை செயதானால். (௨௨)

கீட்டியசெங்கதிர் சூழவிருந்த நிலப்பார
மாட்டுறைமந்திரர் மீதுசுமத்தி வளந்தேங்கு
நாட்டின்விடுத்தினி நான்மறையோனென நனியோக
மீட்டுவனென்று நடந்தனனல்வின யிசைவாலே. (௨௩)

மன்றல்செறிந்து விளங்கிவளங்செழு மாமேருக்
குன்றமடைந்தலர் தண்டலைதுன்றிய குணபாலிற்
சென்றனன்வன்னி நறுந்தருநீழல் சிறந்தங்க
னொன்றினன்வைகி யிருநதுதவத்தி நொருப்பட்டான். (௨௪)

மிக்கமனப்புல மூடியவிந்திய வெங்காளை
பக்கரமைந்தனும் வாழ்கொடகற்றிமெய் யருண்ஞானம்
தொக்கமெய்வித்தினை விதகியருட் சொருபானந்த
மிக்கபலன்செய் தருந்தவயோகம் விளைத்தானால். (௨௫)

ஓடியவெம்பரி மாவைநிறுத்துறி னுள்ளாகக்
கோடியவெங்கடி வாளம்வலித்திடு குணமேபோ
னீடிவிரிந்த மனத்தைநிறுத்த நிவந்தோடு
மீடுள்வாயுவை யீர்த்தசைவின்றி யிருந்தானால். (௨௬)

(வேறு)

மயர்வறவுயர்ந்தவேதம் வகுத்தவட் டாங்கயோக
மியநன்னிடம்மீ நி லாசனம் பிராணயாம

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். ௧௨௪

முயர்பிரத்தியாகாரந்தா ரணையுரைப் பருந்தியானன்
 கையையுரைசமாதியென்னச் சாற்றுமிவ்வினையாகமெட்டின். (௨௭)
 விரிந்துளவுயிர்கொல்லாமை மெய்மைகளளாமையன்பி
 நெருங்குமித்திபமடக்க லொருவர்பாலேற்றிடாமை
 பரிந்துளவியமமாகும் பன்னருமறைகடேர்த
 னிரம்பியமகிழ்ச்சிபூசை சவுசநன்னியமமாமால். (௨௮)
 ஊருவிறுளுக்கண்மாறி யேற்றிமாலொழிந்திருத்தல்
 சீருறவோங்குபத்மாசனமெனத தெரிபபரிந்த
 ிர்கெழுதவினியாககை யெய்தியவழிபிராண
 னருற்றிறுத்ததன்னைப் பிராணயமென்பர்நூலோர். (௨௯)
 தாங்கருஞ்செபததோடாற்றல் சகற்பமாந்தனிச்செபத்தை
 நீங்கியபிராணயாமங் கற்பமாநிகளாங்காரத்
 தோங்கிநின்றயர்ந்தகாயத திரியினையுதித்துமீது
 தேங்கிடமுக்கால்நன்கிற் செபித்தலுமபிராணயாமம். (௩௦)
 விண்டரேசகநன்மூச்சை விடுததல்பூரகமதேற்றல்
 கொண்டுளெயிறுத்தல்தன்னைக் கும்பகமாகுமென்பர்
 துண்டிதல்விடையந்தல் லிந்தியஞ்செலாதடக்க
 லெண்டருமறைகள்வல்லோர் பிரத்தியாகாரமென்பார். (௩௧)
 திறனுறவிதையமுச்சி யுந்தியிற்சித்தந்தன்னை
 திறுவல்தாரணையதாகு நிமலமாய்நிறைந்தமுக்கட்
 கறைமிடற்றவனைக்கால காலனைக்கருத்துளுன்றித்
 திறனுறவேறென்றெண்ணு திருத்துதல்கியானமாகும். (௩௨)
 புறம்பினுமுள்ளுமெங்கும பூரணமாகிநின்ற
 திறம்பெறுபிரமந்தன்னைத் தெரிவுறவெங்குநோக்கல்

சிறந்திஞ்சுமாதியாமென் றுணர்த்துவர்சிவரகமாதி
யறிந்தவரிந்தவோரெட் டங்கமாயோகமெல்லாம். (௩௩)

வீக்குமாசனத்தினவைகி மேதகவிழ் கடனனை
மூக்கினன்னுதியினாட்டி மாயையமுறுகிஞானந்
தேக்கிமிக்குயர்ந்தகாயத திரியுனிச்சிவசொட்ப
நோக்கியாயிரப்பத்தாண்டு நுவலரும்பேரகஞ்செய்தான். (௩௪)

வாயுவுங்கந்தமூல வனமுநிர்ச்சலமுமாகி
யாயிரப்பததாண்டெலில யருந்தவமுயன்றபின்னாத்
தியினுளுநகஞ்செம்பொற் றேகமோடெழுதுசென்று
மாயிரும்பிரமயோகி யாயினம்வசிட்டவென்னு. (௩௫)

என்றலும்பிரமயோகி யின்னநீயலிலையென
வன்றவனுரைப்பவுள்ளத தடக்கிபசேறறத்தோடுஞ்
சென்றனனுயர்ந்தஞானத் திருமறைக்காட்டினண்ணி
யின்றதோர்வன்னிததாரு நீழலவாயிருந்நுநோற்றான். (௩௬)

பன்னருஞ்சிரத்துமீது பன்னிரங்குவகசும்பா
ன்னன்சேர்மூலந்தன்னின் ஞானநானத்துமீதே
யின்னனுவாதியாமெட் டிதொளாடுஞ்சிததுரூப
மன்னியபொகுட்டிஞப்பண் வயங்கியதொனமேதன்னில.

ஆரொளிபரப்பிநூறு யிரங்கதிரவிர்தல்போலப
பேரொளிவிளங்குமென்று குடியேயேபேசுகின்ற
வோரொளிதன்னைமாறு துன்னிநின்றிலக்கமாண்டு
கொண்டானக்கவனித் திரியுனித்தலுஞ்செய்தானால். (௩௭)

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். ௧௨௩

இவ்வணமிமையோஞ்ச விருந்தருந்தவஞ்செய்தேகிச்
 ஷ்வவணவசிட்டன்பாற்சென் றருந்தவந்திருந்தநோற்றியா
 மவ்வமற்றுயர்ந்ததாய பிரமமாலிருடியானே
 மொவ்வுதியென்னலோடு முரைசெய்வான்வசிட்டன்மீட்டிம்.

கிரமுறுதவங்கள்பன்னாட் செயததாற்றவசியாகி
 யூனுறவிளகுகாநின்றயெனன லுழவககாநின்னும்
 பிரமமாலிருடியென்று பேசிலனெனவுளளெண்ணி
 பிரமடங்கினனநோற்போமென்றுனனியெழுந்தபோனான்.()

ஸூலயில்சையவெற்பை யெய்திஞ் செயதியாகுகோ
 நல்லியந்தாருழீமுனடி திருந் தருநூலசொன்ன
 லவாரொழுகிசசாவித திரியுனனிநாளுநோற்று
 வல்லவீனாந், திலக்கம் வருடமும்யோகஞ்செய்தான். (ச௧)

தடம்படுமுலகிணுள்ள சராசரமனைத்துமெலவ
 நடுங்கிடநாகநாட்டோர் நாட்டமுஞ்செவ்யமுடக்
 குடைந்ததோரோதைகேளாக குரவீனயாதிவானே
 ரடைந்தனர்சையவெறபி லருந்தலத்துயர்த்தோன்பாங்கர். ()

ஐயநின்றனைப்போனோற்றார் யாவர்கொல்தருமமாய்நீ
 செய்தவம்பெரிதுடிககாயச் சிறந்திடம்பிரமயோக
 மெய்தீஸயினிப்பீழ்வி னேற்றமம்பவாநிகூடற்
 றுய்யமாதலததுநீபோய்த் துன்னுதியென்றுபோனார். (ச௩)

வேதியதைவானோர் வியந்துமுன்விளம்பிப்போந்த
 தீதகல்விசுவாமித்திரன் சிலனுந்நிபுற்றிருந்து.

போதல்போலெழுந்து தெய்வப்பொன்னியிற்பவாநிகூடு
மாதலத்தடைந்துசங்க மாதிரீவிதியினுடி. (௪௪)

சிவவடிவாயகாயத திரிசிலையிடத்தும்ஞானத்
தவமருள்சங்கமேசன் சன்னிதானததுமேலா
யுவமையில்வேதக்குன்றத் துசலியுமிருந்துபன்னு
ணுவலருங்கதமூல துகாந்துமாதவத்தைநோற்றான். (௪௫)
முன்னருந்தவஞ்செய்தார்ஈகு மும்மடங்கதிகமாமிப்
பொன்னகரிடத்துநூறு புண்ணிடப்புத்தேழாண்டு
மன்னிமெய்வருதிநோற்கு மாட்சியாலுலகமெல்லாம்
வன்னிபோலெழுந்தன்னேன்செய் மாதவாதகிதததன்றே.
இந்திரனாதிவானோ ரிதையமாடுக்கததோடும்
வந்தனர்வசிட்டனறன்பால் வழுததனர்வழுத்துங்காலை
யந்தணன்முனிபாலெய்கி யருந்தவபிரமயோகி
யிந்தமாதலத்திலானா யினியுனக்கொட்பார்யாரே. (௪௬)

புரிதனிலுயர்ந்தவந்தப் புண்ணியநகரின்வந்து
பெரிதுநீநோற்றலாலே பிரமமாவிருடியானு
யரிதுனக்கினிவேறில்லை யருண்மிகுங்கடவுளானே
வருதியென்றழைக்குமுன்னே வந்துமுன்னேவல்செய்யும்(௪௭)
என்றெதிர்வசிட்டன்கூற விகலனுபிரமயோகத்
தொன்றினமுனிவன்போத வுலகையின்மலர்ந்தகாலைத்
துன்றியமுனிவராதி சுரலோலாம்புகழ்தல்செய்தார்
வென்றிமாதவஞ்செய்வோசுண மகிமையைவிளம்பலாமோ
விவிரவிருடியான மேன்மையோன் பவாநிகூடன்
வியாசர்க்குடந்தமூன் முதல்வனை மூன்றுபேரானு.

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம் ௧௨௫

செப்பமிக்குடர்த்தபூசை திருத்தியத் தெயவஞான
வைப்பிடைவதிந்தானந்த மகிமையார் வழுததவல்லார். (௫௦)

ஆதலாற்பிரமயோக மருந்தவன் தனக்குநல்கு
மாதலமகிமையார்க்கும் வழுத்திடற் கரிதவகெய்தி
யாதொருபுருடனேனு மருமறைச்சிலம்பினேற்கிற்
றீதகலசரீரத்தோடுங் தேவஞாயவிளங்க றிண்ணம். (௫௧)

எதிகளாற்புகழுங்காடத திரிசிலையிருந்தான் என்பாற்
றிதமுறச்சுசியாற்காடத திரியிலேரர் செபஞ்செயதாலுஞ்
சுமதையத்தியானை தான்செய்தபலன்வந்தெய்தும்
திதரும்வந்துகாணிற் பாவனராவரணே. (௫௨)

சிவவடிவானகாயத திரிசிலையிடத்தியாரேனு
முவமையின்றியுயர்ந்தவட்டோத திரசகத்திராததையுன்னிற்
புவியிடைமற்றைத்தானம புகுகுமெய்யன்பிற்கோடி
திவியமாயிருந்தகாயத திரிசெபித்தசூரேரோகும். (௫௩)

விதியினாற்செபித்திட்டாலும் விசுவாமிததிட்டாலு
ம்திகமாம்பலமேயல்லா லற்பமாம்பலமுறாதா
விதுமையதுவன்றவுண்மை யென்றினிதுணர்வீரிந்த
முதுநகர்பிறவிக்கானே முதுகங்கிஞ் செந்தீயாமால். (௫௪)

தெள்ளியவிசுவாமித் திரச்சிவயோகியங்க
ணள்ளருந்தவங்களாற்றி யிருடியற்கிறையாய்முக்கண்
வள்ளலைப்பரவிப்பண்ணுள் வதிந்துபின்வடபான்மேரு
வெள்ளொளியுதிக்கல்சார்ந்தங் குவப்பொடும்வைகிணைல்

பதிகளிற்றிலகமாமிப் பவாநியம்பதியைப்போல
வதிசயம்பயக்குந்தான மகலிடத்துளதோவிந்த
முதுதவன்பிரமயோகி யாகியமுறைமைசொற்ற
கதைபவுடியத்திலென்று கழறினன்கருணைச்சூதன். (௫௬)

பத்தாவது விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியான
சருக்கம் முற்றியது.

ஆகச்சருக்கம். ௧௦ - ௧௧ விருத்தம். (௫௫௭.)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி னே ரா வ து

த ந் துவர்த் தனன் வரம்பெற்ற

ச ரு க் க ம்.

இன்னணம்விசுவா மிததிரன்பிரம விருடியாயினசெயலீதிப்
பொன்னகரிடத்துத தந்துவர்த்தனனாம புரவலன்போந்தருட்கு
ருதி, மின்னொருபாக நாயகனருளால் வேண்டியவரம்பெரித
டைந்து, தன்னிகர்பிறிதில் கதியினையடைந்த தன்மையையெ
டுததினிதுரைப்பாம். (க)

நுணங்கியகேள்விச சவுனகர்கேட்க நுவலுவான்மெரிவருநு
-காற், பணந்திகழ்பாந்தட் பஃமலைக்கிடந்த பாரிடைப்பவா
பம்பதியின், மணங்கமழ்வதரி மூலநாயகனை வணங்குவோர்
ருத்துவைச்சயஞ்செய்திணங்குமெஞ்ஞானச் செல்வராய்வீ
டி விருப்பதற்கையமொன்றிலையே. (உ)

யாதொருகரும முற்றிடவேண்டி லந்நகரடைந்தருள்வடி
வாம், வேதமங்கலபங் காளனைப்பரவி வேண்டியினெளிதி
னெய்திமெம், மாதலமதனி னிசலிதன்ருத்து மன்னவடுரு

வன்முன்வந்து, மேதகவேட்ட பொருளெலாமடைந்து வியந
தபின் விமலவீடடைதான். (க)

என்னலுமன்றோ செய்கையைவிரித்தீண் டியம்புதியெ
னலுஞ்சூதன், பன்னுமின்னுமிழு மணிமுடிவேந்தர் பாவுற
ந்திறல்கெழுசுழற்காற, பொன்னியந்திறைவன் மரபினிலுத்
த்த புண்ணியன்புரமதரினபோலவான், தன்னிகரிலலா மாண்
பினுன்றகைசால் தந்துவாததன்னெனுந்தகேகான். (ச)

தீமையுங்கொடிய பொயமையுமொதுகதித் தெண்கடலுடு
த்தபார்முழுதும், வாயமையுமுகழந் தருமமுந் தவமும் வண்
மையுமானமும் பொறையுந், தாமகவளிகுந் தன்மைபோ
வளர்க்குந் தகமையான றரியலரென் னும், பாய்மதவேழத் தி
ன்களைச்சாமி படர்சினககோளரிபோலவான். (ரு)

திருமகள்முகமுந் கலைமரணவஞ் செயமகன்புயங்களுந்திட
மாம், பெருமகள்மனமுந் பிறந் துசாதானப் பேரணங்குதரமு
மென்மேற், தருமகன்கரமுஞ் செருமகளுந் தயங்குசெளபா
க்யமின்மாப்பு, மருமயினுவந்து வீற்றினிதிருப்பப் பெற்ற
னனருந்தவப் பலததால். (க)

அறத்தவிசுறையு மருந்தவத்தோற்கு மந்தணர்தமககு மெய்
யன்பா, லுறைத்தபேருணர்வி னொருபட்டுசுருத்தா லுயர்நவ
புண்ணியச்சார்பின், றிறத்துநின்றொழுநு நீர்மையானுகி சேட
னயிரஞ்சிரத்தாளிற், பொறுத்தபார்ச்சுமையை யாற்றிமன்னு
பிரைப் புரிந்தரசியற்றும்நாளின். (எ)

சொலற்கருமறைநூ லொருங்குணர்ந்துயர்ந்த தூயவன்
வெறுப்பரத்துவாச, குலத்தினிலுதித்தோன் றீர்த்தயாத்கிரை

தந்துவர்த்தனன் வரம் பெற்றசருக்கம். ௧௨௯

செய் கோதிலான்சைவவாகமநூல், கலைத்திராளுணர்ந்து தெ
ழிந் ானோன்சங்க கண்ணென்போன்கடும்பசியான், மலைப்பு
புனற்றதுவாத்தனச்சேரழ மன்னவன்மருங்குவந் தடைந்தான்.

குடையில்கரமுங் குளிர்மதிமுகமுங். கோதிலரத்திருவெ
ளணிற்றழகும், விடையவன்படிவக கண்டிகைபூண்டு விள
குமுன்னுன்மணிமார்பு, முடையதொல்படிவி னெதிர்வ
க்கண்ட வொண்முடிவேந்தாகோனெழுந்தி, முடிமிசைச்செ
கை குவித்தெதிர்வணங்கி முறைமையாலுபசரித்தன னால். (௯)

தம்பதியொடுமத் தரபதமறையோன்றாண்மலர்விளக்கியப்பு
ல, யும்பரும்வியகுகும புனலெனப்புறமுழுள்ளுற்சுத்திசெய்
கிறைஞ்சி, யம்பொருசனத்தி னிருத்தலுமிருந்த வந்தணனா
சனேனோக்கி, நம்பியவறனு மைந்தரும்வளமும் நன்மையோ
வெனநனிவினவா. (௧௦)

முகமலர்ந்தையன் வினவுதல்கேளா முகிழ்த்தசெங்கையின
ன்வேதச், கையுணருரவோய் நின்னருணலத்தாற் கிறப்பொ
டுமரச்செய்திருந்தே, நகமதினவேறு குறைபிறிதிலைச்சந் தா
ன்மொன்றருந்ததுப்பற்றான், மகவளித்திடுத லறிகிலாதைய
மைந்தனில்வாழ்வுளேனென்னு. (௧௧)

தானமாகாயஞ் சலதரந்தியிரஞ் சசிமடந்தையர்குணஞ்சைந்த
மாநனிகவன மந்திரஞ்சபமா மங்கலஞ்சொற்பிரசங்கம்
புரணியவோடை துறைகரையஞ்சம் பகர்சபையருந்தமிழ்வா
ணர், பூநிறைபுகழ்நற் கொடைகுலமேலாம் புதல்வனாள்வினங்
கிடுகின்றே, (௧௨)

ஆதலானாதி நூலொருங்குணர்ந்த வத்தணவடிவேனினியு
ன், பாநகரண்மலர்கண் டிறைஞ்சொ ளாததான் மைத்தரைப்ப
டைத்தவனுனென், ஸீகதையகன்றே னென்றெடுத்திசைத்து
செங்கரங் குவித்தவஞ்சிறுபத, வேதியர்தலைவன் சிவன்பத
நினைந்து வேந்தனைப்பார்த்திவைவலிலும். (கங)

சங்கலைதவழும் பொன்னிமன்னாட கேளெனச்சாற்றுவான்
றகைசால், கொங்குமண்டலதகிற் காவிரிகழியிற் குளிர்மணி
கொளித்திடுபவாமி, சங்கமஞ்செயு ளாப்பணிர்கடவுட் டான
மாயொருசிவதலமுண், டவகதற்பரமரற் புதவடிவாகி யவதரி
திருந்ததோர்வதரி. (கச)

அலங்குமத்தருவி னீழல்வாட் மறைகட் கனாதியாய்முனைத்தரு
வ்பழுத்த, விலிங்கொன்றருணா சோதியின்வடிவா யிருந்த
தாலிந்திரனயன்பால், துவங்குட்பராசன் வசித்தாரதனத்
தொன்னகர்தன்னை யென்றானும், வலங்கொடுவணங்கி மக
ஞ்செய்துநோற்று வதிந்தனர் வேண்டுவவடைந்தார். (கரு)

கருதியவுதவுந் தருக்களேவந்தக் கடவுளவைப்பிடைநெடுவத
ரித், தருவதாய்ப்பிணைத்துப் பலங்களுங்கொத்தஞ் சாய்நகய
மாய்விளங்கிடும், பருவலர்வனத்தின் விஞ்சையரியக்கர் வான
வர்த்தித்தர்கண் மறையோ, ரரவநாட்டவர்க ளிருடியர்முனிவ
ராதியோர்நீங்கிடமாட்டார். (கக)

மூதெய்வமுத்த வச்சிவதான மூவுலகமுத் தொழச்சிறுக்கு
மாதலினங்குச் சங்கமேச்சுரனை யரியகாயத்திரிசிலையை
வேதவன்கிரியை வதரிமாக்கருவை மெய்யழையால்வலஞ்செய்

தந்துவர்த்தனன் வரம் பெற்றசருக்கம். கரு

துதுனமுந், தாதவிழ்மலர்சேர் கரைத்திரவேணி சங்கமப்புனல்
படிதக்கோர். (க௯)

எண்ணிலகருமம் யாதேனுமெரிது னெய்திடுமாதவினந்தப்
புண்ணியதலத்தை வினா வின்னிலைமது புரவலசகுகமமாடிக
கண்ணினுண்மணியாய் விளங்கித்வதரி காவனக்கடவுளேவி
தியா, லுண்ணிதையாய்பின் வழுபடுவாலோ லுனகதூற்பொரு
ளுறுமென்றான். (க௯)

பின்னருமுரைப்பான் பார்த்திடவேதப் பெண்ணொருபாகளு
லுபத்துச், சன்னிதியின்று வேண்டினவெண்ணித் தாழ்ந்துநூற்
றெட்டதாய்வெஞ்செய், திர்நிலைதிங்க ளானவையமியற்று மெ
ல்வையினிலம்சதயங்கனிபொன், நன்னவனருளார் கிடைத்தி
டுங்கிடைத்தா லருமபெறன்மகவுனக்குண்டாம். (க௯)

கிடடியதெய்வ வதரியங்கனியைக் கிளர்சுடர்மலர்முடியேர
யுன், மட்டவிழ்ச்சந்தற் கற்புடைமனேவி மலற்கரத்தனிததவ
ட்கருததி, யிட்டபின்னெந்தை யருளிணன்மகப்பே நெய்தூநீயே
கெனவியம்பிச் சிட்டநான்மறையேர னாகிசெய்திறைவன் சிற
ப்பினிதனித்திடப்போளுன். (௨௦)

(வேறு)

நானெறியாள னிவ்வாறுநுவன்று
போனபின்வெய்ய புலிக்கொடியுள்ள
மானனிவாண்முடி மன்னர்பிரரணும்

மந்திரத்தம்மொடும் மாமறையாளன்
வந்தருடன்மை வழுத்திமெய்யன்பா
லெந்தைபவாநி டுகர்க்கின்தெய்தச்
சிந்தைடொருப்படு செய்கையனானான். (௨௨)

கங்குலூண்பக லுங்கடிமன்றல்
பொங்குபவாநி புரித்திநிவேணி
சங்கமாரயகணை ச சூர்வேத
மங்கைமணாளனை வாழ்த்துவதானான். (௨௩)

அங்கமொராறு முணர்ந்தவரன்பாய்
மங்கலவேரரை வகுத்தகினத்திற்
சங்கமகேததிரஞ் சாரவெழுந்தா
னெங்குமெழுந்தின் னியங்கன்கறங்க. (௨௪)

வேதியர்மங்கல வாசிவிளைக்க
மாதவர்வந்து வெண்ணீறுவழங்கப்
பொதுதியென்றுயர் புண்ணியர்கூற
வாதுலரின்மையகன்றினிதோட. (௨௫)

மாமிசைமந்திரர் வந்துவணங்கத்
தேர்மதமாப்பரி சேனைகள்சூழத்
தாமரையாள்பயி றண்சடிமார்ப
சேர்மணியான மிவரந்துநடந்தான். (௨௬)

மூத்தமணிக்கொடை மொய்த்தபதாரகை
சுத்தவியங்கடு வைத்திடவானிர்

தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருங்கம் ௪௩௩

தத்தலையின்புடை சாமரைதிங்கள்

வத்திரமாமட வராகளிரட்ட. (௨௭)

இன்னெறியில்லொடு மெய்தியமன்னர்

மன்னன்னனீக வளத்தொடெழுந்தே

கன்னிமதிற்கடி மாநகரீங்குச்

செநநெறிமேற்றிசை சேரநடந்தான். (௨௮)

தன்றிருநாட்டுள் சைவதலங்க

ளொன்றும்விடாது வணங்கியுளன்பாற்

சென்றுதனெலில கடந்தனினிசேரன்

குன்றடருங்குடகொங்கையடைந்தான். (௨௯)

வண்டு கடத்தலர் வாய்குதேற

லுண்டுகளிப்பொடு செவ்வவியூதக

கொண்டல்படியதுபர குன்றின்முழங்கக

கண்டுகடிபபன காமருமஞ்ஞை. (௩௦)

தேறல்வளர்த்தத கறிக்கொடிசேண்காம்

பெறிநறுந்தரு விற்படர்கிற்கு

மீறில்வரைகக ணிருந்திளிகான

யாறின்முனிக்கற லாம்பகைளுட்டும். (௩௧)

ஓர்பொழுதுங்குளி ருதைபொருமற்

கார்புகிலாகிய போர்வைகவித்துச்

சார்வுளசெம்மணி யைத்தழன்முட்டி

போர்பெறதின்ற வடுக்கல்குளெல்லாம். (௩௨)

பருப்பதநீடிய பச்சிமகொங்கின்
 நிருப்பொலிவைப்படர் செம்பியர்கோமான்
 விருப்பொடுநோகடியிவ வில்லவன்மேனாட்
 டர்ப்பொடு செய்தவ மேதவமென்றான். (௩௩)

இன்னனமெய் ஸீ மதிச்செய்யெனயதும்
 பொன்னினறுநூற்றை வண்புசுழுவை
 மின்னொருபாகன் விளங்குமணனா
 வெண்ணுமரும்பதி மெய்லையுறறான். (௩௪)

ஆழிநெடுவரி யாரையுமொரற்
 சூழியையுகழிர் தோயமணிபாட
 மாழிகைபுத்தரி சண்டருமைமன்னன்
 வாழியயான மிழி அண்ணங்கி. (௩௫)
 (மே ௩௩)

சங்ககன்னனாஞ்சதுப நைகஞ்சிசெழுநன் சாற்றியதலமீதென்
 றங்கைகூப்பின் றடிக்கடிதாழி துசென் றமைச்சரகன்புடை
 சூழப், பொங்குதானையப டுததநினைவிருத்திமெய்ப் புகரொ
 திர்தோன்றி, மங்கலஞ்சொல மலரடிவணங்கியம் மாநகரி
 டைப்புக்கான். (௩௬)

சிந்துரசசெழுஞ்கண்ணமும் பொரியும்வெள்ளரிசியுத்திருச்
 சாந்துங், கந்தமும்பனி மலர்களுந்தருபுபயங் கலவையும்வா
 ம்பின்னிச், சிவியெங்கணங் கிடந்திடுமந்தணர் திருத்தெருவ
 ளுஞ்செய்தே, வந்துவானவர் நெருங்கிடுவகோபுர வாயிலப்ப
 ணிந்தாணல். (௩௭)

தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருக்கம். ௪௩௫

பந்துவர்க்கமும் பாவலர்வர்க்கமும் பராதிருபுடைசூழத்
தந்திரபபெருந் தலைவர்களுடனவரச சாமரைபுடைதள்ள
முத்திரககலை மறையவரரசியின் மங்கலவணிதாங்கித்
தந்துவர்த்தன மன்னவனை பொடுகு சூசமகசுரைபுகான். (1)

அங்கமாவையுஞ் சுருத்யோராரான்சையு மளந்தருண்மறைச்
செல்வா, தங்களவாடமறு வழிமுறைசநகர்பா தனிப்புகன்ற
ருள்வேத, மங்கைபாகனை யுன்னநற்றிணையோடும வரன்மு
றைகுடைந்தாடி, யங்குதற்படு நிகணமுதற்கருமங்க ளனைத்து
முற்றியபின்னர். (௩௯)

இப்பிவாடப்படுமுறைமணியாதலபோ விருமபலம்பெரிதியு
மொப்பிலுத்தமமறையவர்க்கநொறி யுறுமபொருண்முதற்றா
னந், துப்பினி துபேரனபொருநகவர் சூழவரபபெருஞ்
சரங்கை, செடபுவோரோடுஞ் செனறுகாயத்திரிசுசிலையினைப்
பணிந்தேத்தி (௪௦)

அஞ்சலித்தசெவ கையொடுமுருகிய வகததொடுமெழுத்தஞ்
ஞ் சஞ்சரித்திடு நாவொடும்ஞாநீததும்பியவிழ்யோடு, ம
ஞ்சரிக்குழல் வேதனாடகமண வாளன்னைகையசெய்பொன், வி
ஞ்சமாலைபம் டாருந்தனன்மறையொலி வேதியர்குழுவோடும்.

வேதநாயக பாகனைமாலயன் விபுதருககரியானைப், போத
நான்மறை முடிஞ்ஞாதொடர்வரும் புனிதினைப்புரங்கொன்ற
சேதவாணகை விடலனைக்காண்டலுஞ் செவகனல்மெழுகாகி
யோதநீயொன் வருகினன்காங்குவித் தோவியமெனநின்றான். (4)

கடிகையொன்றுசெல் காறுமெய்யானந்தக் கடல்படிந்தெ
முந்தான்போற், படியில்வீழ்ந்தனன் பன்முறைபரவினன் ப
ண்ணவர்தமைப்பார்த்தெம், மடிகளுக்கவி டேகமாகியவினா
ந் தாற்றுதினொனத்தூவெண், பொடிபணிந்தருள் புண்ணியர்
திருக்கையாற் பூசனைசிறப்பித்தார். (சுந)

முன்னியக்கர்கோன் பூசனையியற்றிய முறையினும்பெரிதா
க, மன்னர்மன்னவன் சோடசமுகமனால் மறைவீதிவழுவாம
லென்னையாளுடை யிறைவனைப்பூசசெய் திறைஞ்சிவாழ்த்தி
னனென்தை, தன்னருட்பெரி தடைத்துவேதியரொடுஞ் சன்
னிதிவலஞ்சார்வான். (சுச)

பிரதமைத்தின மாதியாய்முப்பது பெறலருந்தினங்காறும்
விரதம்வைத்தொரு நியமமாயநினைந்தவன் வேதியர்திரள்முழச்
சரதநான்மறை முழங்கிடத்தூரியந் தனித்தனியெழுந்தாற்பத்
தெரிதருங்கதிர் மரபினுன்றிருப்பிர தெக்கணம்வருகின்றான்.

வலஞ்செய்வான்வரும் போதினிற்றெய்வத வதரியந்தருச்
சார்பி, னலக்கொள்பூங்கனி யொன்றெகிர்தோன்றலு நான்
மறைக்கொடிபாகத், திலங்குமீசன தருளெனவிறைஞ்சின
னெடுத்தனனினம்போற், றுலங்குகண்களி லொத்தினன்மகி
ழ்ந்தனன் சுடர்முடியிசைவைத்தான். (சுசு)

இன்னபேரரு ளதிசயங்காண்டலு மிருமருங்குறுநூலோர்
முன்னநின்றனக் களவிலாப்புகழுடை மைந்தன்வந்துதிப்ப
னென், றன்னலோர்சொல வணங்கினன்வேண்டிவ வளித்

கந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருக்கம் கருள

சுகளிவெள்ளம், தன்னிலாழ்ந்தனன் வலஞ்செய்துநாயகன்
ன்னிதிக்கெதிர்சார்ந்தான். (சௌ)

அருத்தியான்மிக வணங்கினன்றுதித்தனன் னருளடைந்தன
னாகிக், கருத்துமுற்றிய பன்னிகைவதரிடங் கனியளித்தனன்பி
னார்த், திருத்தருதலமறையவர்க்கவவ்றுசெம்பொனல்கியன்
பாயப், புரத்துவேள்விக ளத்திபூசைகண்முதல்யாவையுமபுரிந்
பட்டான். (சௌ)

இன்னநீர்மையி னாட்குநாளன்பின்மிக் கேற்றமாயெழில்
வந்தன், முன்னர்வேதியன் மொழிப்படிநூல்வழி முறைமை
தேவிராமற், பன்னிதன்னொடு முப்பதுதினமும்ப பதியிடை
வழிபட்டாக், குன்னரும்பணி யுள்ளமுடிதம்புமொத துஞற்
நாநாளினிலோர்நாள். (சௌ)

சாலவேதியர் தம்மொடுபுருத்தியாற் சங்கமேசனைமூன்று
நாலமுந்தொழு தாலையம்வலம்வருங் காலையினருள்தேக்குஞ்
சேலவேன்றகண் மறைக்கொடிதல். னொடுங் தேக்கணவள
கசன், மூலமாந்திரு வதரியஞ்சாய்கைவாய் முளைத்தனன்வெ
ளிரின்றான். (சௌ)

பன்னமன்னவன் கண்கணீர்கவழந்திடக் கையினெடு
மோலி, கொண்டுமெய்யிர்க் கூச்செறிந்தன்பினாக் குளறிவீ
ழந்தெதிர்நிம்ப, வண்டநாயக னருட்கேணக்களித்தநின் னன்
பினுன்மகிழ்வுற்றேந், தொண்டநின்ருலந் தழைத்திடவுயர்தரு
கதன்றனையளித்தேமால். (சௌ)

தந்துவர்த்தன மன்னந்தமையிந்தத் தலத்துநீவழிபாடு, வந்
தீயற்றவந் துதித்திடகனகுல வர்த்தனனெனநாம, முந்தவைத்
தெம தருளிநூலகெலா முறைமையிற்றுரத்தீறி, வந்தவைப்
பிடை யெம்பதம்பெறுதி யென் றியப்பினன்மறைந்தானால். ()

வேறு.

இவ்வாறமல னிசைத்து மறைந்திடவச்
செவ்வாறுணர்ந்த திறவேர்தன் செங்கைகுவீத்
தொவ்வாவெளியேன யுன்னடிமைக் காளாக்ரு
மெய்வாய்மை வேதவிழப்பொருளின் றுள்சரணம். (௫௬)

காயாமலர்மேனிக் சண்ணனம் பூங்கஞ்சமலர்
மேயாணங்காண வியலா வடியேனேத
தாய்போற் றீயளிக்தென் றன்னைப்பணிகொண்ட
சேயாரும்வேணிச் சிவனே நின்றாள்சரணம். (௫௭)

விண்ணுகமண்ணாய் விரிபுனலாய்த் தீயாகித்
தண்ணாருங்காலாய்ச் சராசரமரயெவ்வயிர்க்குங்
கண்ணாணுத்திரண காட்டங்களு நிறைந்த
நண்ணுவுடையவந் னாயகநின் றுள்சரணம். (௫௮)

பூவேறுகண்ணினோடும் புள்வாய் கிழ்ததருளு
மேவேறுகையா யெளியேன் குறைதீர்த்த
தேவாதிதேவா திருநண்ண வீற்றிருக்கஞ்
சேவேறுடைய சிவனே நின்றாள்சரணம். (௫௯)

என்னத்துதித்தா னிறைஞ்சி யருள்பெற்றான்
நின்னுஞ்சிறப்பாற் பெருமானைப் பூசித்தான்

தந்துவாத்தனன் வரம்பெற்ற சருக்கம். ககசு

மன்னும்வதரி வலஞ்செயது மாமறைபுரிக்
ஞன்னும்பசும பொன்னொருகோடியாவகளித்தான். (௫௭)

தேசிறடாசனமைந்த சிவலிங்கம்
பூசிததருளிடெறற்புனேயு ரொபண்ணரிதா
மரசிப்பெருங்கவச மரசுணாகடாம தட்ட
நேசிததண்ணிபு மருதாவிடை கொடாடான். (௫௮)

பன்னியொடுபாணகுடையுமுதருதச
கன்னொராமிதாறை சிலம்பசரிசுருகுகரி
கன்னிபாகவீசக கடுரவெண்குடாபுறமக
தென்னளகைமின்ன வலஞ்செய புறம்போகது. (௫௯)

முவதகிரியைவருஞ்செயு வீது சினைருளி
யாகியருளபெறவுச சபமீராடமாப பரஞ
சோதிபதம்பரசித ஆனஞாபுறமுறகபு
காதுங்கதிரவேலாய காவிநிபெட்டிஞன். (௬௦)

வருகாசுரேதி மன்னாபிரானவாஜிலகத
திருதிரனென்ன வாயிறற்றீறிலா
மைதற்பயாபுகுல வாததனனென்றோமம்
தந்தபுகிலையுரு சாற்றுவிதமுமேமடுதான். (௬௧)

பத்தியுடனகிலக ளெல்லாம்பழுதறசுந்
றுததமனாயினறகுல வாததனனாக காண்மணஞ்செய
தெத்திசையும்போற்ற வெற்றிபிறகுலை
புறையத்ததிருஞாலம் புரக்கமுடிஞ்சு. (௬௨)

இம்மைமறுமை பீரண்டுக்குஞ்சாதனமா

நன்மைநெறியொழுகி ஞானியாய்நற்றவஞ்செய்

துண்மைநிலவேத வுமையொருபால்வீற்றிருந்த

செம்மலருள்கூட்டத திருத்தாணிழல்சோர்தான்.

(கூந)

மன்னர்பெருமான்நந்து வர்த்தனவேந்தன்னசரின்

முன்னவனைப்பூசித்து முத்தனுமாய்ப்புத்திரனைக்

கன்னலன்போற்பெற்றுக் கதியடைந்தவாறீதென்

றுன்னரியமாதவர்க்குச் சூதனெடுத்துரைத்தான்.

(கூச)

ஆதலால்தவருநதலத்தி னுண்மைவிரித்

தோதவோயார்க்கு முலவாதேமமீசனைடம்

மாதலத்திற்காண்போர் வறுமைபிணிமுதலாந்

தீதகன்றுவேன்போலச செலவராயமேயபடுவார்.

(கூடு)

பதினோராவது தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற

சருக்கம முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் கக-க்கு வீருததம. கூஉஉ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செந்திரன்

உ

சிவமயம்.

சிருசசிற்றம்பலம்.

பனிரெண்டாவது.

மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

செந்திருக்குடி கொண்டிவைகுதிருப்பவாசி புரப்பிரான்
றந்துவர்த்தன னேப்புரந்தருள் தந்ததன்மைவிளம்பினு
மீந்தரச்சிலை யொத்தவாகன் மருத்தனென்றொரு வன்கணன்
வந்திவ்வைப்பிடை வெம்பிறபினை மாற்றறுஞ்செயல் சாற்
றுவாம். (க)

கருத்துமுற்றிய சவுனகாதியர் கேட்கமெய்ப்பொருள் கை
வரும், திருத்தமிக்குள் சூதமாமுனி செப்புவானுயர் விப்பிர
ரருத்தியிற்புக முரியதெககண வள்ளகா மட்டி யதனிடை
மருத்தனென்பவனெந்தைகையின் மரித்து முன்கதிமன்னினான்.

என்றுரைத்திடுமெல்லையன்னவ னியல்பனைத்து மியம்பெனா
வென்றியந்தணர் வினவமெய்யன் விளம்புமுன்புவி மீதினிற்
கன்றுவெஞ்சின வரியனார காசுரன்கதிர் கால்வட
முன்மமன்ன புயத்தினுனருள் குட்டனந்தகவவுணனே. (உ)

அகமிருந்த வுளத்தினுள்விற லவுணரேறெனுமந்தகன்
மகன்முரண்கெழு தாமவக்கன் மடங்கலேறனைபாணவன

தகமையிற்பெறு பொருள்மருத்த னெனுநிதற்றற்கு வேர
னெடும, புகைமுரிந்தெழு வடவையிறசெறி புலவாமேலம
பொங்குவான். (சு)

அறமுமேனமையு மடபுமேசுரு மறிவுமானமு மாதியாந்
திறமுமவேவொடு கொ ற்திசுறதி தீனமடுஞ்சகலணமை
யின், மறமுமவருசமு மன்னுபிரக்து வரு *தழும்புரி வானமிக
கிறையருநதவ மனையவர்க்கு டெருக்கமேசெயு ரீரமையான.(ரு)

ஆலையந்தொறு மன்னியநத உருசசீனசகவிலக்கமாயச
சாலவங்கணி உறவாதவர் தனையடரதந் நிறபுலா
லாலருத்தல முள்ளவெங்கு மசகியெஞ்செய தருநதவா
பாலடைத்தவ ராற்றமவேளவி படுததவவாகுதி பற்றுவான்.(1)

இம்பரன்றியு முமபாநாக ரிருகனகயெய் யெதிரும் களரா
தமபுரப்பல முழுதுபவென்று தருகியவாகை மிலநதபொற
மீமமெனமுலை மாதாராகினை கொண்டுதண்ட மிடற்றலா
வமபொனாரு மெண்டிசாதிப மனைவருமபய மெதினா (எ)

முடங்குமுவிரு காலளிகுல டுககற்பக நிரைகளைப
பிடுங்கிவந் தன னதநிளிட்டணி பெறறதேவரை வெற்றியா
லடங்கவேனறா மகளிரைபடல மதனிலாடலசெய தறனெ
லாந், கடந்தபாவ வருககொடெண்ணில கடுவகொலைததொ
ழிலீட்டினன். (அ)

சகிமடந்தை தனக்குவட்டிறை சதமகன்றனை யாதிய
திசையிருந்துள கடவுண்மனனர் செருச்செய்தாற்றல சிதைந்
கூடையு வுசையிவள்ள கடுங்குமாவிய வானமென்கூட -

மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம். கசந

வாரீசு, முசைவில்சன்மலி புரமிருந்தட லவுணர்கோனர சா
ற்றினான். (க)

மும்மைசால்புவ னத்துமிந்த முரட்கொடுத்தி லவுணர்தஞ்
செம்மலான மருததனென்றி தீயவள புரி தீமையால்
மெயமைசாலதரு மந்தவம்புகழ்வேள்வீடோயோழிதாழுவனான
மம்மரெடதி நடுக்கமுற்றன மணலுமவானுலகங்கடும், (க0)
வேறு,

அடுதிறற் கடுமருத் தாகுரன்புரி
கடுத்திறற் கஞ்சிவான் கடவுளோரிம
னெடுநகிரிப் புறத்கினி னெடிதநாளிருந்
தடும்பை நிக் கூடாந்நுபின னிதையததெண்ணினார். (கக)

குரவனும் பென்னிடங் குறுகியிந்நிலை
வெருவரு டுளத்தவர் விரிககவேந்தனும்
புரவலராதிய புலவர் தமமொடு
மரியநாண மலர்மகன் னவயத்தெயதினான் (கஉ)

நனிவரு தவத்புறை நாரதாதிய
முனிவரு மினிதவண் முன்னவகாலேபிற்
கனிவரு முளதகினன் கமலநாடக
னினிதவாக கருள்புரிந் திருககைநல்கினான். (கங)

இருந்தவர் தானவனியற்கை யாவையுந்
தெரிந்திட வுணர்த்தலுந் தெருட்டுவானவன்
பெருந்திற லுடையனப் பெற்றியோன்றன
இருந்திறங்கடக்கரி தெம்மநினர்க்குமே.

(கச)

ஆதலாலவன்முற ண்றுத்து நம்மனோர்க்
கேதமதகற்றிறந் கினைம நல்குவான்
மாதொரு பங்குடை வரதனையலான்
வாதையிறவத்துளிர் வல்லாயாவோ.

(கரு)

என்றிசைத் தவரொடு மெகினப்புள்ளின்மேற்
சென்றனன் றன்னுழைச சேர்நதுளாரொடு
மீன்றிகழ் வெண்ணிலா விரிகுமவெள்ளியங்
குன்றிடை யும்பர்தங் குழாததிற கூடினான்.

(கக)

தடங்கொளு மலர்மகன் றன்னொடுஞ்சுர
ரடங்கலும் திருக்கடை யண்மினாகளென்
றிடுங்கழனந்திபேர யிறைவனமுன்பணின்
தொடுங்குவாய புதைததுவின் றொதுங்கிக் கூறினார்.

(கௌ)

அரிதெதிர் நநதியெம் மடிகள்கூறலுஞ்
சுருதிமா முடிக்கரும் தோன்றலன்னவர்த்
தருதியீண்டென்னலுந் தாழ்ந்துபோயவர்க்
குரைசெய்து விரைவினின் முன்னருப்தனன்.

(கஅ)

அகனமர்ந் திறைஞ்சய னமரராதியோர்
முகமலர் மகிழ்ச்சியா னோக்கிமூரல்கூர்
பகவனுங் கண்ணருள் பரப்பினுனெடுஞ்
சகலிரை படைத்தவ னிறைஞ்சிச்சாற்றுவான்.

(கக)

புண்ணியபுராதன புரிபொற்கொன்றையங்
கண்ணிய வன்ஹைமக் கவரப்பூற்கட

னண்ணிய தீவிட மயின் றுநங்களைத்
தண்ணனியாலுயிர் காத்ததற்பரர். (20)

அருத்தியாற் றுதித்தய னறைகுவான்மறைச்
சிரத்துறைதேசிக திதியின் மைந்தரின்
மருத்தனென் றொருகொடும்பாவிவா னவர்
புரத்தையும் புவியையும் பொடிசெய்தானரோ. (21)

தருக்களைப் பிடிங்கினன் றவஞ்செய் வேர்களை
நெருக்கினன் வேதியர் நிரப்பும் வேள்வியை
முறுக்கினன் முருக்கிதழ் முததமூரல்வேற்
றிருக்கர மகளிரைச் சிறைகொண் டேகினான், (22)

பாங்குறு மக்கொடும் பதகனற்றிய
திங்களபிலசில தெருட்டினே மலற்
பூங்கழற் புனிதவிப் புரந்தராதியோ
ரோங்கினர் நிகழ்ந்தவா றீதென்றோகினான். (23)

இன்னன் மயனிசைத் திடலுமெம்பிரான்
றன்னுளத் தமைந்தவன் றினையகோரமாய்
மன்னியம் மருத்தனை மடித்துநுங்களை
நன்னரிற் காத்துமென் றபயல்கினான். (24)

இப்பெருங் கயிலை யினேற்றமாயொரு
வைப்புள் தெமக்கது வதரிகாவன
மப்பெருந் தலத்தைநீ ஈடைநீர் போதிரென்
றொப்பிலான் றனிவிடை யுலந்துகல்கினான். (25)

மலைக்கொடி பங்கமர் வரதன்மன்விடை
தலைக்கொடி விபுதருஞ் சசிமணனனுங்
கலைக்கொடி கேள்வனும் வதரிகாவன
நிலைப்பெருந் தானத்தை நெடிதுசார்ந்தனர். (௨௬)

வந்தருட்காவிரி பவானி யொன்றிய
சிந்துவிற் குடைநதுயர் தெய்வமாமறைப்
பைந்தொடி பாகனைப் பணிந்தவ் வைப்பிடை
மந்திரத் தவரொடு மகிழ்ந்து வைகினார். (௨௭)

மன்னருங் கடவுளர் வதரிவைப்பெனும்
பொன்னகர் வாயிடைப் பொலிந்தகாலையி
னிந்நிலை யுணர்ந்திடு மருத்தனைபவன்
றன்னெடும படையொடுந் தருக்கினெய்தினான். (௨௮)

நெடுநதினம் பெருஞ்சமர் நேர்கிலாமையா
லநீந்தின வுய்த்திடு மலங்கற் றோளினான
கடுத்திழற் சீற்றத்தான் காலனெஞ்சக
நடுங்கிந் தோற்றத்தா னணுகினாரோ. (௨௯)

வேறு.

மூந்தையிற் கடல்வாய்நஞ்ச முளைத்தமுன் நெழுதலபோல
வந்தவன் றன்னைக்காணு வானவர்முதலோர யாருஞ்
சிந்தனை கலங்கிமுககட் டேவநீ காத்தியென்ன
வந்தனை செய்தாரந்த வானெலா மமலன்னைகட்டான். (௩௦)

தொழுந்திரு வதரிமூலச் சுயம்பிர காசலிங்கத்
தெழுந்தன னகோரூப மெடுத்தெழு திறைவன் செந்தீக்

கொழுந்துழ்சடையுஞ்செக்கர் வதனமுங் கொற்றவாகு
மழுந்துமவெம் படைகளேந்து மங்கையுமரகித்தோன்ற. ()

மெய்யுருப் பார்க்குந்தோறும் வேறுவே றனந்தானந்தங்
கைகளுங் கதிர்காஸூலக் கடும்படை கிடந்தமொயம்பும்
புயர வரையும்பாத பந்தியும் வதனக்காடுந்
துய்ய பாதவகடோறுந் தூக்கியகழலி னார்ப்பும். (௩௨)

இன்னதோர் படிவமெய்தி யடியரை யினிதுகாப்பான்
மன்னியோர் வினையாட்டுன்னி வந்தனன் வதரிமூல
முன்னவன் பின்னுமுன்னு மூரிவெம் படைகடாங்கி
யன்னவன் மருங்குபூத ரளப்பிலர் சூழ்ந்துவந்தார். (௩௩)

எரிசிகைச் செங்கட்பேழுவா யெறுழ்வலிக் குறந்தாட்பூதப்
பரிசனத்தோடு முக்கட் பராபரன்பவாடிகூடற்
புரிமதிட் புறம்புபோதப் பூரியன்றன்னேப் போர்க்குத்
திருகுவெஞ் சினத்தாற்பூதர்தெற்றென வழைக்குமெல்லை(௩௪)

உருத்தமர்க் கழைக்குங்காலே யோசனை யொருநூறெல்லே
பெரித்திடு மிடிபோலார்த்திட் டெழுந்தன னிரைந்துசேனை
விரித்திடுங் கடல்போற்சுற்ற விண்ணவர் நடுங்கவந்த
மருத்தனைக் கண்டபூதர் மாதரா ருருவமானார். (௩௫)

ஓவியர்க் கெழுதவொண்ண வுருப்பொலிந் திலங்கிநின்ற
பூவையர் படிவங்காணப் பெருக்கென வயிர்த்துமார
னேவினிற் றுளைபட்டேமான் தெம்முடை யிருக்கைக்கிந்தப்
பரவையர்க் கொடுபோய்த் துய்க்கப்பரிந்தன்னன்படுவதோரான்.

மெல்லெனக சூறுமெனறென்றல வீசிபவசநதகாலத
தெல்லையக கிறுததலாலே யேக்கறு விரகநோயகொண்
டொல்லையிற றொடாநதானநத வேரவிய மனனாமெல்ல
மல்லன்மரநகரின பாங்கா வநதுதம படிவககொண்டார. ()

காண்டலுந கனலபோறபொநகிக கைதவப்படிவமாயவந
திணடின ரிவாகொலெனனுவெயிறுதின மெறுழொனறேநதி
யாண்டவா மீதுதாகக வக்கணத்தகோரரூபத
தாண்டவமூரத்தி யநத்த தறுகணுன வெருவததோனரு.(௩௮)
உதித்திடு மிறைமேலனபால் யோசனை நீளமாயோர்
கதைப்பெரும படைவிட்டாரப்பக கடவுணமா முறுவல்பூத
மதிக்கதிர் மட்கததோனறும் வானசுடாப பருதிக்கோடி [தோர்
பதித்தபோ விலங்குகூநதப படைவினைப்பணிததுவிட்டான்.()

அடுத்திறை விட்டகூதப படையையோர் கதையாலன்னோன்
றடுத்தனன றடுக்கவெங்கோன றண்ணைக்கோட்டிச்சென;
தொடுத்தொரு பொருப்புமானுந தோமாமெற்றிநதா னீன்-
செடித்தலைமருத்தன்மற்றோர் சூலத்தாற்சிதைத்தான்மன்னோ.

அந்நிலை யுணர்ந்தசோதி யமர்வினோ யாடல்செயவா
னுன்னிமற் றொருவிறகோட்டி யூதைவெங் கணையவிட்ட
ன்னவ னதனைமாற்ற மயேநதிர வம்புதெரீட்டான்
முன்னவ னழல்மப்பெய்தான் மூடனீரக்கணையாலட்டான்.(௪௧)

அம்பைந்தா னூறுமத்த யானையைப் பிளந்தான்பின்னு
மப்பைந்தால் விலாழிசிந்து மாயிரப்பரினய மூர்த்தா

மருத்தன் கதிபெற்றசருக்கம். கசுசு

னம்பைந்தா லவுணரீரை யாயிரராவி யுண்டா
னம்பைந்தா லொருநாளுழி யரிநிரையறுத்துவீழ்த்தான். (சஉ)

கரும்பொனா லமைத்தநூறு துலாத்திலேரார் கதையைக்கைய
னரும்பொறி விழிகள்சிந்த வடற்கரத் தெடுத்துவேதச்
சுரும்பமர் குழவிபாகத் தோன்றணமே லெறிந்தானந்த
விரும்பெறுழ்சாம்பராயவெந் திற்றது பலருங்காண். (சங)

மறைமுதன் மீட்டிஞ்செந்தீ வடவையின பிழம்புபோல
வுறுகதிர்ச் சூலமுன் றி யேரசனை றெடுமைத்தான
தறைகழன் மருத்தன்மார்ப மகழ்ந்திட வெறிந்தான் மற்றோர்
திறலுடைச் சூலம்வேறு திரித்ததைத் தடுக்கவிட்டான். (சச)

ஆண்டகைபடைபோயல் னோனயிறபடைதுமித்துமார்பைக்
கீண்டவனாவெவனவிக கிளர்மதிககுழுவீவேணித்
தாண்டவன் றிருக்கைவந்து தங்கிய தமரர்யாரு
மாண்டவன் றன்மைகண்டு மலர்மழைவருடித்தார்த்கார் (சடு)

மலையெனத் தனர்த்துசாய்ந்த மருத்தனான் மறைமின்பாக
னிலையயிற் சூலத்தாக மிறறலான் முற்றுஞான
நிலையின யடைந்துதிண்கை றெடுமுடி கூப்பித்திங்கட்
கலையுடி யவனேநோககிக் கண்கணீர்கலுழக்கூறும். (சசு)

பாவியே னையின்கைப் படையிலிப் பவாநிவைப்பி
னாவனீத்திடு பேறுற்றே னாதலா லறிஞரானோர்
மேயுநின் பதந்தந்தாள வேண்டுமென் பெயொந்நாளுந்
தேவநிற் கிருத்தலவேண்டு மெனக்குறை யிரந்துரைத்தான்.

கொடுந்தொழிற் புலையரேனுங் குறுகினார் தம்மைக்காக்கு
 நெடுந்தகை யாதலாலே நிமலனுமதற்கு நோநதான்
 கடுந்திறன் மருததனாவி சிவகணனு கவாநதுவெள்ளித
 தடங்கிரி யுயததாராவானத தருமல மீமையோர் தூர்த்தார்.()

நேயமுற றிரந்துளோகனயாரேனு நினைததவெல்லா
 மீயுமெம் பெருமானனபாக கெளியவனதலாலே
 மாயைவல் லவுணன்வேட்ட வரநல்கி மருததுலிங்க
 மாயினன் வதரிமூலத தமாரநரு ளமலமூரத்தி. (சக)

எண்ணருவ கணங்களோடு மெய்தியவகோரமூர்த்தி
 விண்ணவர் வாழத்தமூல விலிங்கததுட் புகுநதானந்தப்
 புண்ணிய விபுதரெல்லாரு சங்கமப புனரோய்ந்தன்பா
 யண்ணலைப் பூசையாற்றி யநநகா வதிநதாராமனனே. (ரு0)

அந்தமுமுதலுநள்ள மில்லவ னகோரமூரத்த
 மந்திரமித வைப்பின் வைகியோ ரெட்டுவைகல்
 சிந்தையிற் சுசிடராசுச செபித்திழிற் பவங்களுலலாம்
 வெந்தழற் பஞ்சாயாக்க மேவிப்பின் வீடுசாரவார. (ருக)

ஆற்றவுமன்புகூர்ந்திக காதையை யரசர்கேட்கின்
 மாற்றலர் பகையைவென்று வாகைபெற்றுயர்ந்துவாழ்வா
 ரோற்றமிக் குயர்ந்தவிந்த வெழிற்றலப் பெருமைவேதஞ்
 சாற்றிநீத்தகைமத்தல்லான் மற்றையோர் சாற்றற்பாற்றே

மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

கடுக

மாதிர்மளககுந் திண்டோண் மருத்தனிவ் வதரிசூழ்ந்த
புப்பாதலர் கமழ்பவாநி புரியிடை யாவீந்தது
மேதகு கயிலேசோநத விசமிதென் றறிஞர்கேட்ப
மூதருமறைதோசுந முனியெடுத் துரைததான் மனனோ.(௫௩)

பனிரெண்டாவது மருத்தன் கதிபெற்ற

சருக்கமுறறிற்று.

ஆக்சருக்கம். கஉ - ககு விருததம். சுஎரு.

திருச்சிற்றமபலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினமூன்றாவது

சக்கரத்ரீர்த்தச் சருக்கம்.

திருத்திகழ்ந் தழுவின்வைகுந் தெக்கணவளகை யென்னும்
புரத்திடை மருத்தன்பேறு புகுந்தது புகன்றோமுமபர்
தருத்திரு நாடுபோறறுஞ் சக்கரத்ரீர்த்தமாதி
யுரைத்திடுந்தீர்த்தமேன்மை யுண்மையி னுணர்த்துவேமால்.
மங்கல மறையோர்கேட்ப மீளவும் வழுத்துஞ்சுதன்
சங்கமச்சயம்புமூர்த்தி சன்னிதிக் கீழ்பாற் கற்றைச
செங்கதிர்ப் பருதிப்புததேள் சிவலிங்கம் பதிததுப் பூசித்
தல்கதின் குடபாற்றன்பே ரமைத்தொருதீர்த்தஞ்செய்தான்.
தனுமகி யதனிற்றிங்க ணண்மதிச சடையோன் றன்னுள்
புனையமா வரசைமிகக பூரணையிவற்றினந்த,
வினனெடுந் தீர்த்தமாடி யிரவிமநதிரத்தாறசெம்பிற்
குனிதரு கலத்திற்கோதி குளமுதனிரமப்பெய்து. (16)
தக்கணையொடுமுன்னாலோர் செங்கையி லளித்தாலாக்கே
யக்கணத் தகன்றுநீங்கு மருஞ்சரா பானதோடும் ..

செக்கர்வான் கதிர்முன் னான்கு மந்திரஞ் செபித்தத்தீர்த்தம்
புக்கினிதாடுந் தூயோர் பொன்னுலகமர ராவார். (ச)

மயர்வறுமனதேதோராகி மறைக்கொடி பங்குளேனேத்
தையெயாடுந் தியானித்தங்குத் தரக்கதன் வைகடாரு
முயர்தரு மெழுததைத்துள்ளே யுச்சரித்தொழுகின்வெய்ய
முயலகன் குமரகண்ட முதுபிணி குலையுமன்றே. (ரு)

முன்னவன் கோயில்வைகி முறைமையா லெழுத்தோரைந்து
முன்னினோர் சரீராதததி னொளிவிடு விமானமேறிக்
கன்னல்விற் காமற்காயாதோன் கைலையிற் கற்பகால
மன்னியங் கிருந்துமீளா மலரடிமுததி சேர்வார். (சு)

முதுகிரியேமகூட முன்னவனருணைககுன்றங்
கதிதரு காஞ்சிகாசிக காததியம் பகவகாளததி
சதுமறை வனஞ்செவகோடு தயங்குகோ கருணத்தான
மதிதரும் பிருகுகன்னம் வளங்கெழு கும்பகோணம். (எ)

மன்னருள் சிறந்தவீம வனந்திரு வாணைக்காவல்
பொன்னவர் புலியூராலம் பொழிலருந் திருவெண்காடு
தன்னியவாருரிந்தத் தலங்கதி மறுமைக்கீயு
மின்னருட் பவாநகூட லிகததிலே முத்திகூட்டும். (அ)

தெக்கண வளகையாருத் திரதெரி சனஞ்செய்துள்ள
கக்கவர் தமைக்கண்டனபாற் றுழ்பவர் கயிலைத்தானம்
புக்கினி துறைவரென்றும் புகல்வதென் புநர்பூசத்தி
நககதிர்த் தீர்த்தத்தோய்வோர் பெறும்பலனைக்கொணுதரல்.

மார்கழி மதியின்மூல நான்முதற் காலின்வானத்
தேர்கெழு பருதிவந்த வெல்லையிற் புலருமுன்போய்ச்
சூரியதீர்த்தந தோயநதம் மும்பதுதினமுந் தூய
நார்கொடத் தடத்துளாடி யாதவனாமமுன்னி. (௧௦)

என்னரு மகரத்திங்க ளிரதசத்தமிநாளேழு
வெள்ளெருக் கிலையிற் சாணம வியந்துவைத் தறுகுருடித்
தென்னாமக கதைதூய் வெய்யோனறீமபுனேரூயந்துகெய்தற்
கள்ளவிழ் மலர்தூயமன்றுட் கடவுளாவழிபட்டுள்ளோர். (௧௧)

புத்திரபௌத்திராதி பொருவறவுயரந்தபோகந்
துய்த்தபின் வீடுசோவா ராதலிற சுடரோனறீர்த்த
வுத்தமநலனையாவ ருரைப்பவ ருயர்ந்தவேதச
சத்திபங்கமர்ந்தஞானசசயம்புவுக ளீசானத்தின். (௧௨)

குருமணிப்பொன்னியாற்றின் குணககிலோர்குரோசந்தன்னி
லொருமையா லுள்ளன்பூறி யுரோமசன் பதிட்டைசெய்தா
னொருசிவகோசமேல்பா லோங்குசன் னிதியதாகி
யிருமையா லிலிங்கநாம முரோமகேச சுரனென்றிட்டான். (1)
மலத்தைவென் றவன்றாபித்த குறிபைமார் கழியந்தத்திற்
சலத்துயர்பொன்னி நன்னீர் சங்குறப விதியாலாட்டித்
திலத்திலக் கதையிலற்சித் திறைஞ்சிடிற் றெவ்வாங்கூற்றின்
வலித்திறஞ் செகுத்துவானோர்வாழ்த்திட வளமைபூண்பார். (2)

வேறு.

சங்கரன் வதரியின் றருவின் றக்கணத்
தங்கவேறு ரம்பிடி தூரத்தம்புயர்

மங்கையை மணிகிளர் மார்பினேந்திய
செங்கண்மால் சக்கர தீர்த்தமொன்றரோ. (கடு)

பஞ்சபாதகங்களைப் படியிற் பஞ்சதைச்
செஞ்சிவ தீத்தல்போற் றீகருமன்னதிற்
றஞ்சமென் றடைந்தொரு தானஞ்செய்திடி
லுஞ் சுவே றொருதவ முஞ்ற்றவேண்டுமோ. (கசு)

மார்கழி தனிலமா வாசையிற்றடங்
தேர்கெழு மிரவிமந் திரததையுச்சரித்
தாரெனுங் குடைநதர னாலையத்தினை
யேப்பெறப் பன்னிரு வலஞ்செய்தேத்திடின. (கஎ)

உடுபதி முடிபுனை யுருத்திராசியர்
வடிவொடு கையையின் வைகுவார்நெடும்
படியினை யளந்தவன் படைத்ததீர்த்தத்தின்
முடிவெடுத்தியம்பிட வெவர்க்குமுற்றுமோ (கஅ)

தொக்கநன் மேடமர மதியஞ்சுக்கில
பக்கமுஞ் சித்திரை நாளும்பைங்கலை
மிககபூரணையுமாம் வியனந்நத்தினிற்
சக்கர தீர்த்தமார் தடத்தின்முழ்கியே. (கக)

விரிந்தபைங் கமலத்தால் விமலற் பூசித்துத்
திருந்தியங்கப்பிர தெககணஞ் செய்தோர்
புரிந்த வெம்பவங்களைப் பொடித்துத்தித்தமா
யிருந்தமெய்து ஞானவீ டுடனிகிணையகவரச் (உரு)

வனப்புறு மிடபமா மதியிற் பூரணத்
 தினத்தினில் நேமியந் தீர்த்தந்தோயந்தளி
 தொனித்திடும் வகுளமாந தொடையிலந்தையம்
 புனத்துறை விமலனுக் கணிந்துபூசித்தோர். (உக)

குலத்தொடுங் கைலயிற் குடிகொள்வார்நறை
 யலாததுள வணியுளா னுழித்தீர்த்தத்தி
 னலத்தொடு குடைநதுபொன் னளிநுநதேர்மிசை
 மலைக்கொடிபாகனை வணங்கிப் போற்றினோர். (உஉ)

தெரிந்துசெய பவமெலாந தீயவெம்பிணி
 மருந்தினி லவிதல்போன் மாய்ந்துமாசகன்
 றருந்தவ முடையரா யளப்பிலபோகநதுய்த்
 திருந்துபின் வீடடைந் தின்பமெயதுவார். (உ௩)

தெய்வநாயகன்றிரு விருக்கைத்தென்றிசை
 மெயவளரூட்டிநி வேணிசங்கமத்
 துயயநநசோதியந் துறையின்மேன்மையை
 யையமில்வேதமே யறையவேண்டுமால். (உ௪)

பொன்னினைக் களவுசெய் புலையர்நான்மறைக்
 கன்னியர்க்காதல்கூர் கடைஞர்தேசிகன்
 பன்னியைவிருப்புகும் பதகர்பண்பொரீஇ
 மன்னுயிர்க்கொலையுரி மறங்கொள்தீமையோர். (உ௫)

அந்தணர்க்கீறுசெய் யுழிம்பரீன்றதாய்
 தந்தையர்த் துறுகணை தந்தபாவியர் "

பைந்தொடியார்களைப் பசுவைக்கொன்றவர்
மந்திரங்களிற்றழுன் மடுத்தகா தகர்.

(௨௬)

இன்னமுங் கொடும்பவ மிழைத்தபாவிய
ரென்னினும் பெரன்னியு மெழிற்பவாநியு
மன்னமெய்ப் பராசர னமுதக்கேணியு
முன்னியசங்கம முகத்திற் றேயந்திடின.

(௨௭)

சாடும்வெங் கதிர்க்கரந் தடவப்பார்மிசை
மூடுபுன்பணிப்பகை முரிந்தபோலகன்
றேடிடுமபிறவியை யெரழித்துநித்திய
வீடுதந்திடும்பலம் விளம்பவேண்டுமோ.

(௨௮)

செப்பரும்புண்ணிய தீர்த்தம்பாவுமவ்
வைப்பிடைத தனிததனி வயங்குமாதலா
லப்பெரும் பவாநியா மருந்தலத்தினுக்
கொப்பொரு தலங்கட வுலகிற்காண்கிலேம்.

(௨௯)

தெக்கணவளகைவாய்ச் சேறுமென்று
மிக்கதோ ராசையின் வியந்துமூன்றடி
வைக்கினும் வாம்பரி மேதமாமகம்
புக்கினிதாற்றிய புனிதமெய்துவார்.

(௩௦)

குருமணியிடைக்கிடை கோத்தகண்டிகை
பரமனுக்கணிந்தவர் பவனிவாகனந்
திரமுறத்திருத்தினோர் தீபதூபக்கா
லருமைவெண்கவரிகள் குடைகளாற்றினோர்.

(௩௧)

௫ அ

பவாநிகூடற்புராணம்

விஞ்சையரியககர்கள் வீபுதர்குழுவெண்
குஞ்சரமுகைத்தொளி கொழிகுந்தண்டிகை
யெஞ்சலின் முனிவாக ளெழுவர்தாகப்பேர
யஞ்சுடர்மணித்தவி சமர்நதுவைகுவார.

(௩௨)

அறமபயிலநக ரருமைத்தாதலா
வறுநதிருத தீர்த்தத்தி னுயரவுமன்னதே
திமபெறு தவததுள் ரென்று செபபினன்
மறங்கடிந தருளவடி வானகுதனே.

(௩௩)

பதின்முன்றாவது சக்கரதீர்த்தச்

சருககமுறமம்.

ஆகச்சருககம். கந-க்கு விருத்தம். (௭௦அ)

திருசசிற்றமபலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

பதினான்காவுது

காயத்திரிமகிமையுரைத்த

சருக்கம்.

திருவினாயகன் றிருத்திய கக்கரதீர்த்த
மிரவிதீர்த்தமென றியம்பிய தீர்த்தத்தினேற்ற
முரைசெய்தேமினி யொள்ளிய பொன்னியங்கரைவாய்
மருவியோங்குகாயத்திரி மகிமையைவகுப்பாம். (க)

தனையுணர்ந்தருள் சவுனகன் சூதனைமீட்டும்
வினவுவானருள் விரித்திடும் வேதவெற்பிந்த
நனையவார்பொழிற் பவாமிமாநகர்வட ஞாங்கர்
புனிதபூரணப் படிவமாய்ப் பொலிந்துளதென்றாய். (உ)

சுருதியோங்கலு மந்நகத்தென்றிசைச் சுயம்பா
பரிதுதோன்றிய விலிங்கமும் வதரியுமணித்தாய்த்
தெரிதருஞ்சிங் ஞானகாயத்திரி சிலையு
மொருதிருப்படி வேயெனவுணர்த்தின யுவோய். (ங)

கங்கையாறிய நகிகமலாலய முதலாய்த்
கங்குதீர்த்தங்கள் சித்தம்பரமுதலிய தலங்க

னெங்குமேறிய வுருப்பலமனைததையு மொருநா
ளிங்குருந்து காயத்திரிசெய்ததிடி லீயும்.

(ச)

எனவெடுத்தெமக் கிாமபினை யாதலாலந்தப்
புனிதமிக்ககா யத்திரிமகிமையைப் போத
வினிதிசைத்தியென் றிரந்தவாக கெழின்முகமலர்ந்து
கனியிருத்திய கருணையான கழறுவதானான்.

(ரு)

திருமறைக்கிரிக கிரண்டரைக குரேசத்தின் நென்சார்
மருவிலந்தையின் மருங்கும ரிலிங்கத்தென் கீழ்பால்
வரமலிந்த காயத்திரி யேசுவாவடிவா
யுருவெடுத்தவ ணுறைதலா லுரைக்கவும்படுமோ.

(சூ)

கீக்கமற்றிடி மகண்டபூரணத்தினை நெடிது
மூக்கினன்னுதி முனையின்மேற் பார்வையைநிறுவி
நோக்குமாதவ வியாசனந்தரங்கமாய நுவன்ற
வாக்குவாணியம் மகிமையெற்குணாத்தலா லுரைப்பேன்.

(எ)

விட்டில்வண்டின மகணமீன் விழைதலபோல் விடையக்
கட்டிலாழ்ந்திடி மிந்தரியமைந்தையுங் கடந்த
சிட்டயோகியர் தெளிவுறுமனத்திடை விளங்கப்
பட்டதன்னகா யத்திரி சிலைத்திருப் படிவம்.

(அ)

மூந்தைவானவ ரரசனைமுடித்தலம் புடைத்த
கந்தரப்புகக் கவுரியர்மரபின் முன்றோன்று
மிந்துசேகரற் கடிமைசாலிந்திரத் துய்மன்
செந்தையன்பொடுத்தியாத் திரைக்கனினைமந்தான்.

(ஆ)

பாங்குள்ளன தலநதொறுந தீரத்தங்குள படித்து
தேங்கொடெனறலஞ சிலம்பிடைச செனித்திணிபொழுங்
யோங்குதரம்பிர வன்னிமாநதிக்கரை யுறறு
ஞங்குநாரத முனிவர னருளொடு மடைநதான. (௧௦)

வரங்கு கணமா கவற காண்டலுமன்னவன வணங்கி
கரங்குகூப்பிரின தேத்திரின கழற்றுவழிபேன
றிரங்கொணமாதவ முனசெயதகிவவிய பலமென
றிரங்குனமுனி யாசுகூர திருக்கையீந தனனால (௧௧)

இருத்தவேநனவயிருடிபா தலைவனைநோக்கி
யருந்தவத்தினி லாளிழலிறையனா யகிலத
திருந்தசைவமா தலங்குளிலேற்றமாயக கொங்கிற
பொருதுசங்கு புரமதென றறிஞாகள புகனறா. (௧௨)

சீரிலங்குமத திருநகா மகிமையைக கேட்கப
பேரவாபெனக கெனறலும பெரி வன மகிழவுற
ஞாமலகிய புத்ததினா யநகாமேனமை
புரினமிககது கேளெனப பரிவொடும பணிப்பான (௧௩)

சையைவெறவினின ஞெழுதிய பொன்னியுந தகைசரல
துயயவேண்டிரைப பவாபியுந துகளறககூடு
மையினுனத்தின விளங்கிய வதரிகாசசிரம
முயவதற்குயிரக குறுதியாயிருந திவவுலகின். (௧௪)

வதரியொன்றஞர் வடிவமாயிருக்கு மம்மருக்கு
நதாரிக்கண்மா மறைத்தொடி பங்கொடுஞானக

கதிநிலங்கிய சங்கமவிலிங்கமாய்ச் கயிலை
முதல்வன்யாவர்க்கு மனாதிபாய முனோத்தவணிருந்தான். (க௭)

பன்னரும் புகழ்ப் பராசரன் பங்கயன்றிருமா
முன்னுமும்பர்கோன் வியாசமாமுனி துருவாச
னின்னறீ ரயிராவத மிவரெலாம்புகித்
தந்நலம்பெறு தலத்திடைவேண்டின வடைந்தார். (க௭)

அக்கதிர்ச்சிவ சயம்புவுக் கக்கினிபாகத்
திக்கிருந்தது தெய்வகாயத்திரி சிலையா
மிக்கவன்னதின் மகிமையை யாதெனவிரிபுபென்
றொக்கவெம்பவப் பிணிககது தூயமருந்தாமால். (க௭)

அனையதானம தடைந்துநீர் குடைந்தகச சுசியாய்த்
தனிவெண்ணீர் றணிர் தணிதிகழ் கண்டிகை தாவகி
யினிதுவைகிழு வெட்டெழுத தாகியின் நிலங்கும்
புனிதமானகர யத்திரியினசசெபம் புரியின். (க௭)

வேறு.

உலவாதுயர்கா யத்திரியுச் சரிககிலெழுத்துக் கொருகோடி
பலமாம்நாலாறெழுத்துக்கும் பலமுமனன நலத்தே
தலமாழதனிலுபவாசித் தனையதனிமந் திரந்தன்னை
யிலையாதுளஞ்செற்றாயிப்பத் தானவுருவாங்கிருந்தாற்றின்.
சித்தியெட்டும் பின்றொடாச் சேவன்முத்தராய்ச் சிறக்கு
மூத்தியடைதற்கையமிலை மூன்றைந்தேக வைகலவண்
பத்திபதிந்துவைகியிந்தப் பாமகாயத் திரிசெயித்த
புத்தியோரையரும்பிறவித் துன்பமனுவுந் தொடராதாவி.()

பரித்ருவராத் திரியுண்டி யொழிந்துபரமபாவனமா
பிருந்தப்புணிதப் புனன்மூழ்கி மீசற்பரசி மாகின்றி
விரிந்தகாயத் திரியினைமுன் விளம்புட்படித்தாங் கிருந்துசெபம
புரிந்தபேர்கள் பரப்பிரமப் பொருளிலயிகக மாவாரால். (௨௧)

தவிசாங்கலைத்தோ றனின்வைகித் தணிக்கனாசி நுனிநிறுவித்
திவசந்தொறுககாயத்திரியைச செபிததாயிரநா றுருவேற்ற
யவிசுதாற்றித் தினங்கடொறு மொருபோதருநதி யரியிடபத
துவசந்தன்னைததொழுவல்லோர்தொலையாப்பரமபதம்புகுவார்
மண்ணோர்யாவ ரெனினுமிகவருந்துங் கொடியநோயரெனுங்
தீண்ணுறகாயத் திரிசிலையை வநதுகாணப் பெற்றிங்கவலாப்
புண்ணையகலு டனையதிருப் புனலிற்றேயிற் பொருவிநிரு
நண்ணுவமல னருணிரம்பு ஞானநெறியு நன்குறுமால். (௨௨)

பரமான்டாயத் திரிசிலையின் பாங்கர்வாணி திருத்தீர்த்தங்
திரமாஞ்சாவித் திரிதீர்த்த மிரண்டுஞ்சிறந்த வதின்மூழ்கிப்
பிரமாவுணர்த்தக்கெட்டாதபெருமான்றன்னை யிறைஞ்சுவோர்
கருமாசகற்றி வீணநீக்கிக கைலையடைந்து வாழ்வாரே. (௨௩)

திருந்துங்கடவுட் டிருவாசன் சிறக்குங்காயத் திரிசிலைமாட்
டிருநதுதவநோற் றுறைகின்ற னிமவான்மடந்தை பிறவிக்கு
மருந்தாமந்தத் தானத்தை மருவிநோற்றுச் செங்கோட்டுப்
பெருந்தண்கிரிநா ளீசர்வலம் பெற்றாளுலகெல்லரம்பெற்றான்.

நலங்கொண்கமல மகள்கேள்வன் காயத்திரிநீர் னனிமூழ்கி
இலந்தைவிமலந் பூசித்தங் கிமையோர்போற்ற வினிதிருந்தான்

வலங்கொளிரவி குலராமன வந்தும்கிழந்தப டுன்னமுழகிச
சலங்கொளிலங்கையிரவண்ணை தகடிகுழைத்தனைமீட்டாரா.

வந்தியானோ வந்தீணடிக காயத்திரிநீர் மகிழ்ந்தாடின
மைந்தாதமமை யுயிரத்திடுவார மறங்கூர்விடமு மருந்தாபா
லிந்தநிலைமை மறைகளைடுத திசைத்ததாயிந் திரததூயம்
சிறதைகள்தி யெனத்திகழத்த மீட்டுந்தெயவ முனிகூறம்.()

மேலாயவீனங்கு மங்குலத்து வேதனைவிசையென வியரசனீடை
தூலாதுரோணன வீடுமனே முதலாயதுவன்ற ருபால
ரோலாவவரை வெலலுமா நெவ்வாநெனன வியமப டறை
மாலாயவகுத்தமுனிதெரிந்து மவிலவாணவீசையாயட்டறவே

கொங்குறமெயவ வதர்வனங் குறுகிச்சபக மேசகூரீன
யங்குபபோற்றித் தென்கீழ்பா லவிருங்காயத் திர்தீரத்தந்
தங்குமதனிற் குடைந்தாடிற் சைவசரசு நின்னெண்ணம்
பங்கமின்றி முடிக்குமெனப் பகாந்தானவேதம் பகுத்தமுனி.()

பணித்தரீரமை கேட்டலிலைப் பாரத்தனெழுது பவாந்
மணத்தவதரி நிழனமுளைத்த மழுவலாணை வழிபட்டங்
கணித்தினமாகா யத்திரிநீ ராடித்தரோணன முதலோரைக்
கணத்தினவென்று கட்டலுமுந்த வகிலமுமுதுங் காதகிட்டாரா.

கிழைப்பாசிரியன றிருமைந்தனசிறந்தவதரி வனம்புகு
மணியாரணங்களை மணவாளன் மலர்த்தாள்வழுத்தித்தென்கீழ்
கிழைப்பார்காயத் திரிநீர்தோய்த் தங்கணரிதாந் தவநோற்றுப் பா
லவையாடித்தந் திரஞ்சிவி நெடிதுபெற்றின்பம்மிருங்கான். (கக)

காயத்திரிமகிமை யுரைத்த சருக்கம். ௬௬௫

ஆதலாலத்தலமகிமை யளப்பில்காயத் திரிமகிமை
யொதற்கரிதுவேதகிரீ யண்மையதினும் பெரிதாமென்
றேதங்கடிந்த நாரதன்பண் டிசைக்கவேர்ந்திந் திரத்தாமன்
போதமகிழந்தாய்ந்தனனென்றுபுகனனமுனிவர்க்கருட்கூதன்
பருதிமதிசூழலகினைடைப் பவாநிகூடற் பதியுண்மை
பெரிதென்றுரைத்தமுனிவே னைப்பின்னுமுனிவர்வினவுவார்
சுருதிமலையின்பெருஞ்சிறப்பைச் சொன்னீயென்னத்துகளறுத்
த, புனிதமுனிவராகுழாவகேட்பச சூதன்மீட்டும் புகலுவான். ()

பதினான்காவது காயத்திரிமகிமை யுரைத்த

சருக்கமுற்றும.

ஆகச்சருக்கம் பதினான்குக்கு விருத்தம்.(௭௪௧)

திருசிறிறம்பலம்.

உ

சீவமயம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

ப தி னை ந் தா வ து.

வேதகிரிமகிமையுலாத்த

ச ரு க் க ம்.

மையிறெயவ வதரிச்சிவபுரச

செயகராயத் திரிசிலையுண்மையை

யுயநன்கினி தோதினமொபிலாத

துயயவேதகிரிபபுகழ சொல்லுவாம்.

(க)

சூதன்வாண்முக நோககிச சுடாவிதிரு

சாதயோகச சவுனகன் கேட்குமுன

வேதவெற்பின விழுமிய ம்மனமைசற்

றோதினாயவிரித் தோதுதி யீண்டெரு.

(உ)

என்றயோக விருடியர்க கின்னருட்

குன்றன்னுரைக குங்குணத் தீர்குளிர

துன்றுசோலைச் சுருகிச்சிலம்பதின்

வென்றியேற்றம் விளம்புதற்கொண்ணுமோ.

(ங).

அந்தணர்க்குரைப் பானருட் சூதன்முன்

பிங்கீர்த்தயமணக் கெமின்மாடணி

சுந்தைமீக்களி கூரத்தெருட்டிய
சந்தவேத சயிலப்பெருமையை. (௪)

மாற்றருந்திண் மதுகை யிடவரென்
ஞற்றன்மிக்க வவுணர்கள் பண்டையிற்
ஞேற்றினுருல குஞ்சுரர் யாவந்ந்
கூற்றைநேருயி ரிற்சுலைந் தாரரோ. (௫)

பொற்றருக்களைப் போய்ப்பறித்தும்பரை
வெற்றிகொண்டு விரிஞ்சன் மனோவதிக
குற்றடர்ந்தங் குடர்சது ராரணம்
பற்றிவெய்திற் பறித்தனரேகினா. (௬)

மருடலர்க்கண் வளர்பவன் மாநகர்
பொருமியேங்கப் பொருக்கெனக் கொண்டுபோய்க்
கருமனக்கொடுங் கண்டகர் கால்கிளர்
பருமகோததிப் பாதலத் தெய்தினார். (௭)

அருமைவேத மவுணர்கொண் டேகலு
மொருமையை ரொழுக்கமும் வேள்வியுந்
தருமமுந்தவ முந்தழை வைதிக
கருமமுந்தனி போயககடற் புககதே. (௮)

அருகனேபர மாமென் றதைதருந்
திருகுநூல்பல தேர்ந்திடி சாக்கியர்
கருகிருட்சமை யங்கதித் தெங்கணும்
பெருகியோங்கிப் பிறங்கிய தூலரோ. (௯)

தண்ணந்தாமரை தங்கயன் பாற்கட
 னண்ணியெண்ணரு நாகலை மேற்றாயில்
 பண்ணவற்புகழ்ந் தின்னபரிசெலா
 மண்ணளந்தவற் கோதிவழுததினான். (௧௮)

வருதிறத்து மதுகை யிடவரைட்
 பொருதுவென்று புகழ்மிகு வேதம்யாந்
 தருதுநின்வயி னஞ்சலை தண்ணரூப்
 பெரிதொழுகுமெம் முந்தியிறநதுளாய். (௧௯)

எனவரைத்தெழுந தெய்தினன் கற்பக
 வனம்வழுதது வதரி வனத்தினை
 கனிவினாங்க ணிலந்தையின் கண்வளர்
 புனிதனைத்திருப் பூசை திருத்தினான். (௨௦)

நச்சராவணி நம்பனருளிநான்
 மச்சமங்கி மகோத்தி யிறபுகுந்
 தச்செருக்கரை யாவியுண் டாதணர்க
 கிச்சைநான் மறையைக கவர்ந்தெய்தினான். (௨௧)

அடுத்தநாண்மல ரண்ணல் பொருட்டற
 மூடித்தநான்மறையோர்பொருட் டெழுகழ்
 தொடுத்ததெய்வச் சுருதியைத் தூயர்பாற்
 கொடுத்தனன்மலர்க் கொம்புறை மாற்பினான். (௨௨)

கலைதெரிந்தநன் காப்பவர் வேதங்க
 டிலைகிரிந்து கிடக்குத் தகுதியா

வேதகிரிமகிமை யுனாத்த சருககம். ககக

னிலைதெரிநதிலர் நீளிற வண்ணனைத்
தொலைவிலனபிற் றுதித்தலுந் தோன்றினான். (கடு)

விரைவினங்கண் வியாசனபடிவமா
யுருவடைந்தவி ரொண்குட ராழியோன்
மருவல்தை வதரிவனத்தடைந்
தரிவைபாகத் தமலனைப்புகித்தான். (கசு)

ரண்டிமூல விலிங்கசசயம்புவை
யாண்டுநூறள வுஞ்சிறந் தலுளம
பூண்டுபூசனை செயப்ப புராதகனை
றாண்டருஞ்சுட ராயெதிர தோன்றினான். (கஎ)

பாசமற்ற வியாசனைப் பாரததுநின்
பூசனைக குவாதே மிப்புரிதனை *
கேசிலுத்தர பாகத்திருநதிடுந்
தேசினிற்றிகழ் சாயகைச் சிலம்பரோ. (கஅ)

அப்பொருப்படைந் தாரண நான்கையுஞ்
செப்பமாகத் தெருட்டி யுயர்ந்துளோ
ரெப்டயன்களு மெய்த வளித்தியென்
றொப்பிலானருட் போத முதலினான். (கக)

அருளடைந்து வியாச னுள்ளன்பினாற்
றெருளினுத்தர திக்குன் மறைச்சிலம்
பிருளறுத்து விளங்குல்கண் டிண்டினான்
மருளுத்தர் மயக்க மகற்றவே.

வேறு.

வென்றைம்புலனை வேரறுத்த வியாசன் றரக்கா சனத்திருந்து,
 பொன்னாழ சடையோன்கழலுனனிபடோதமிககமுனிவரொடு
 மொன்றாய்த தலைகால்தெரியாது திரிந்துவிரிந்தவொருபெரிய,
 குன்றாகாராய்க்கிடந்தகோதினமறையைத்தனிநோக்கி. (உக)
 மன்னுமநத மறையையனுவாகங்காண்டம பிரசகினமென்
 றுன்னுபூன்று வகையாககி யவறறைநாறபந குளுற்றியதே
 தென்னினிருசகோடெசாசாமமியமபற்கரிதாமதர்வணமென்
 றன்னநாற்பாற பகுத்ததனை யநதனுளாக களித்திட்டான். ()
 சுததமுனிவன் றரக்கொண்ட தூயமறையோர் தொல்குருதி
 யத்தியான பரராகித தருமமணுவந தவிராமற்
 சித்தநிலகூடா தாற்றிமகஞ் செய்துபுவியிற் சிறப்புற்றார்
 முததயோக முனிவரெல்லாந தத்தநியம முயன்றிருநதார். ()
 மாதோர்பாகன்றிருவருளால் வியாசன்வந்து மறைநான்கைப்
 பேதாபேதந் தெரிநதறிஞர் பேணப்பிரிததுககொடுத்ததனால்
 வேதாசலமென றனையதிருவெறபுகுயர்போவந்ததென[மை.
 வேதாமுனிவன் மீட்டுமகிழந துரைப்பானர்தப்பொருப்புண்
 செங்கண்மாய நவதாரஞ் செயயுந்தொறு மிச்செழுமறையின்
 பொங்குணைநது பூசித்துப்போவானபுததேன்பெருமான்முன்
 வெங்கணமுல்கால் விருத்திரனை வெனறவெயய பிரமகத்தி
 யங்கணடைந்து பூசித்து நீங்கிசகவற்க மளித்தனனால். (உரு)
 அன்னதன்மை வரன்முறையாலதைதியென்னவருள்செய்வான்
 முன்னமுறண்கோர் தானவருண்முனித் தடந்தோள்விருத்திரனை

ன், ஸுன்னஹகரிய கொடியதிறலொருவனனவில் தவமாற்றிப்
பொன்னிறப்பொலிந்த நகாமுதலாமபுரங்ஙன்யாவு டீழித்தான்.

கண்ணாயிரத்தோன முதலாய கடவுளோர்பாற் கடலீண்டித்
தண்ணூர் துவவங் கடழ்திருத்தோட் டாமோதரன்பான முறை
யிட்டார், மண்ணோரடியாலளந்ததிருமார்பன்மகிழ் துவரமருளி
விண்ணோர்பெருமான் தனக்களவில்வீரங் கொடுத்தவிடை
கொடுத்தான். (௨௭)

மருநதுதரும்புலவர் பிரானவரமபெற்றெழுதுவிருத்திரன்
போ, யிருநதுதவஞ்செய்யிடமாதியீண்டித்தடக்கையிடைச்சுட
போல், விநிந்தவயிரப படையாற்கண்விழியாதிருநத விருத்தி
தீன்க்குநதுசிரம்பா ரிடைவீழுக கடிதானகுருதி கடலேற. ()

ஆயகாலேப்பிரமகத்தி யாகண்டலீனச சுற்றிடலும
பேயினுழன்று தானபுரக்கும பெருநாடிழநது பீதியன
யேயுமுறக்கமரகார மினறியுலகத் தெண்ணிலாத்
தூயதலங்க டொறுஞ்சென்று சுற்றத்திரிந்துந தீர்விலதாய். ()

பொருப்பையிறகு தடிதவனோர் வருடம்பூவைவலஞ்செய்து
மருப்பமினுநீங்காமையினுடைந்தரன்முன்செய்யருந்தவத்தா
ற், நிருப்பவாங்குடலெனுந திருமாரகர்வாரச சங்கமமா
மருப் பொன்னதியிற்குடைதிலந்தை மருநதைப்பின்னாள்வழி
பட்டான். (௩௦)

வேதகிரியைத்தினந்தினும்போய்வலஞ்செய்திலந்தைவிமலன்
ன், பரதம்பாசிதூறுமகம் வியாழப்புத்தேன் பணித்தருளா

லோதும்வண்ண மாவகியற்றப் பிரமகத்தியொழிந்தியான்
 போதற்கிடமயாதெனக்கேட்ப்புகல்வான்புலவரநுங்குரவ
 பூவிற்களராயமின் னூர்பாற பூப்பாய்ப்புனலுட் பேனமாய்
 மாவீற்றருக்கனிடைபிசினுய்வைகென்றகற்றிப்பினனருநீ
 னாவிற்பகாவான் கருப்பமுறு நவகைமாராகண் மதிபத்தி
 னாவறபுதல்வற்பெறுமளவு மணைநதாடவரை மருவிடுக. (௩௦)
 தொட்டநிலத்துக குழிதூர்நதுமேவததொடாநதுகுடாரத்தா
 வெடடுநதுருமாதழைதேநாகிமெனமேலவளர்கவெனவெ
 ர்ககு,மிட்டமுறவிவவாறுபணிதழ்மையோர்தலைவனெடுஞ்
 ன்று,சிட்டாபரவும்வேதகிரி பணிநதுதெயவபுரஞ்சோநதா
 ஆதலாலிவவதரிவனத தமலனறனககுத தரதிககின்
 வேதவோங்கற் றிருமகிமை யிவவாறென்று விரைகமமுந
 தாதார்தொடையிந திரததுயமமன றனககுமிகரோதமுனிவ
 னேனதினெனென்றுயர்நதோராககுசகுதமுனியிங் குணர்த்தினுன்
 பதினேநதாவது வேதகிரிமகிமைச சருக்க முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் கரு-க்கு விருத்தம்.(௪௭௫.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சுவமயம்.

திருச்சிறுமடலம்.

ப தி னு ர வ து

பிரமாவுக் குபதேசத்த

சருக்கம்.

மாதவவேத வியாசுன வழத்தும
வேதவிரித்திரு மேனமை யெடுத்தீண்
டோதினமோதம லூதி தனககுச
சோதிமெய யுண்மை தொகுத்த துரைப்பாம். (க)

உத்தமருக குயர் சூதனுரைப்பான்
பத்திமையிற்பயில் பான்மையர்கட்கு
முத்தியளித்த பவாரியின் முன்னுள்
மெய்த்திருவேதன விழுப்பொருள் பெற்றான். (உ)

விரித்ததை யோதுகி வேதியவென்ற
வுரைத்திடுவான்முன் னுயர்ந்தவி தாதாத்
திருத்திகழ்கின்ற திலோத்தமை யென்னு
மருத்திகுண்டின்னை வருத்தி யமைத்தான். (ங)

காவியிளம்பிறை கார்முக மொண்கண்
வாவுதுதற்புரு வம்பகர் பைம்பொன்
னோவியமன்ன வருப்பொலி வாண்மேல்
மாவியனன்முகன் மையலடைந்தான்.

(௪)

தன்றனிலானவண் மீதுதய வின்
றொன்றியபோக முஞற்ற நிலைந்து
மன்றல்செய் போதன் மயங்கினனென்றால்
வென்றதை யாவாவில்ககிடவல்லார்.

(௫)

பங்கமில்லேண்மை பரும்புகழ் மேன்மை
யங்கனமான முதற்பலயாவுந்
தங்கியவெததகை மைத்தவர் கட்டு
மங்கையராசையின் மாள்குறு மன்றே.

(௬)

மட்டவிழ் பங்கயமன்னவன் மின்னைத்
தொட்டதிலுலுள தொன்னிலைபாறச
சிட்டனமைத்த சிருட்டிகள் வேறு
பட்டனதன்மை யுணர்ந்து பயந்தான்.

(௭)

இத்தனைகுற்ற மிழைத்தது வேறோ
ரெத்தனமாற்றினு மிற்றில வீசன்
பத்தியினீக்குதல் பண்பெனமாயோன்
புகதிரன்வானி புரத்தை யடைந்தான்.

(௮)

பூவனமாசிப புண்ணிய வைப்பிற்
பூவனமாசெனு மூல்பொருள்சன

பூவனமாவென வீழ்ந்து புகழ்ச்சம்

பூவன்மாதன பூமபுனலாடி.

(36)

அஞ்சனவண்ண மிடறறனைநூலா

றஞ்சனவண்ண மருச்சனை செயதர

னஞ்சனவண்ண கை யாரலராலே

யஞ்சனவண்ண நிவேதனமாற்றி.

(37)

நலங்கொண மனோவதி நன்னகாமேலாம

பலங்கொ மிட்டொளிர் பனமணியேறுங்

கலன்கண மிலைந்து கரங்கா குவித்து

வலங்கொ டிறைஞ்சி மகிழ்ந்துதுதிப்பான்

(38)

வேறு.

முப்புரமொருங்குசெநீ மூட்டிய நகையாயபோற்றித்

துப்புறழ்சடையாய் பாரற்றிச் சுடாவிடுஞ் சூலபோற்றித்

கப்பிணர்வதரிமூலக் கறைவிடற் றமலபோற்றித்

தற்பரபரமானந்தச் சங்கமேச சுரனேபோற்றி.

(39)

அரியநான்மறையுமோரா நகமுமுணர்ந்த சைவப்

பெரியவரிதையகஞ்சப் பீடிகையினிது வைகும

பரிபுரப்பாதபோற்றிப் பராபரப்பொருளே போற்றித்

தரியலாபுரமுறட்ட சங்கமேசுரனே போற்றி.

(40)

ஆதியேபோற்றிமுக்க னாரணவடிவ மின்னாள்

பாதியேபோற்றித்தெய்வப் பவாநிராயகனே போற்றிச்

சோதியேபோற்றிவெற்றிச் சுடர்மழைப் பட்டையாய்போற்றித்

தாதியேபோற்றிவெற்றிச் சுடர்கரபோற்றி பென்னா. (41)

மறைகளாலனந்தஞானி வழுத்தலும் வதரி மூலக்
கறைமிடற்றமலன்கோடி கதிரென வுதித்துமுன்னு
ளெறிகடலுண்டசெவ்வா யிருடியை யினியமுத்தி
யுறுதிநாரதனை நோக்கி யருள்செயவானுலகமுய்ய. (கரு)

அரிதெனவிளங்குபஞ்சாக கரத்தினை யலரின்வையும்
விரிமறைக்கிழவன்பாங்கு மேனமையா லுபதேசத்தைப்
புரிதிரென் றருளியெம்மான் போதனைப் பாரத்து நீபோயத
தெரிதவர்தம்பாலுண்மை தெளிதியென் றருளிச்செய்தான். ()

மடலவீழ்க்கடிப்பூஞ்சேக்கை வானவன்றனக்கிவ் வண்ணந
கடல்விடமயின்றோன்சூறி மறைதலுங் கலைமின்கோமான்
விடையமற் றிருந்தோர்பாங்கர் விழுமியவெழுததஞ்சண்மை
யுடலுரையுள்ளமொன்றி யுணர்ந்தன னெழுந்துசென்றான். ()

முன்னிலைமின்னானீத்த முளரியான் முளரிபாபன்
றன்னிடைவந்துசெம்பொற சலசுநாளத்தி னுள்போ
யுன்னருமுகையைதேற லுக்வுடைத தெழுதுதேதான் றிப்
பொன்னலர்ப் பொருட்டின்வைகிப் புவனங்கள் படைததான்
முன்போல். (கஅ)

விரிந்தமுககுணத்தினின்ற முதற்குணவியற்கைத்தாகிப்
பரிந்தருணிறைந்தவேத பாரகன் பலவேறுகி
யிருந்திடு சிருட்டிமாற தியற்றலங்குசலதுட்பங்
தெரிந்தில வதனாற்சிந்தை தேரிலாநெண்ணமிக்கான். (கஆ)

எல்லையல் சிருட்டியாதி யேனையகருமம் யாவு

எல்லையல் சிருட்டியாதி யேனையகருமம் யாவு

தொல்லரும் பவாபிகூடற் சோதிதன் கடைக்கணைக்க
மல்லது வேறின்றென்னு வாணவ நீங்கியுன்னு. (௨௦)

புண்ணியப் பொலிவாய்மின்ற தெக்கணவளகைப்பூயி
நண்ணியங்கரிது நோற்று நாயகனாள்பெற்றிந்த
வெண்ணருஞ் சிருட்டியாதி யியற்றுது மென்னுமீட்கிந்
தெண்டறையவனபவாபித திருநகர் வந்துசேர்ந்தான். (௨௧)

மன்றலஞ் சருதிவெற்பின் வைகனான் பின்னரந்தக்
குன்றினுக் கிரண்டதாய குரோசத்திற் றென்பால்வையுந்
தென்றல்கூழ் வதரிக்கானிற் சிவபராஞ்சுடர்க்குத் தென்கீழ்ச்
சனநனன் பிரமன்காயத் திரிசிலைத் தானந்தேடி. (௨௨)

வேறு.

சரசுதிகாயத் திரிபிருமலமாயத் தழைத்தசாவித்திரியென்னும்
நிரைசெறிதெய்வத் தீர்த்தமோர் மூன்றின் விகியுழியாடிவெ
ண்ணீறு, நிரைசெறி வெண்ணூர்ன் மாற்பினுநான்கு நீமல
வாண் முகத்தினும்விளங்கப், பரசனிகரணை காலமோர்மூன்
றும் பூசித்தான் பழுத்தமெய்யன்பால். (௨௩)

பின்னருங்காலம் வதரிகாவனத்திற் பகரருந்தவஞ்செய்தான்பி
ன்னு, மன்னமென்னடையாள் பங்கனைவ்ருச்சி கத்திருத்திங்க
ளிலவிருந், தன்னிகரில்லாப் பூரணத்தினத்துச் சகத்திரந்தாம்
ரைமலரா, வுன்னருஞ்சருதி மந்திரநாவா வுச்சரித்தருச்சனைபுரி
தான். (௨௪)

மறைகளாற்றுதித்தா னாட்டமோரெட்டும் வழிந்தொழுதான்
நீதிக்கண்ணீர்த், துறைகளானனைந்தான்சோதியேசருதித் தோ

கையோர் பாகமவீற்றிருக்கு, மிறைவனே டுயே னிழைத்தி
டுவகுற்ற மனைததையு மபொறுத்தியென்ற ரைததுத த நிபடும
மமபோல் வீழ்தவுதயவாற றரித்திலை ச புகமமூர்த்தி (௨௫)

இரங்கியமமூலச சயமபிணிநதெழுந்தா னிரவியோரா கோடி
போலெதுரே, காங்குவித்திரந்த சமலு தத்திருக்கைக கமலவா
ணமலரின லணைதது, வரங்கொ டுருவபஞ சாககரமூலமந்தி
மந்தனையுபதேசித, தரங்குளராசுரப டடைவிது வருளசெய கமல
மரவிலிவசதுடபுகுமதாய . (௨௬)

அஞ்செழுததுணமை யமலருவகுணாததப பொறுவனமலமா
யலிளங்கு, மெருசினருகி மருவந்தயனடது தனருழினியம
ததினின்றன, பஞ்சப தகங்க லெனதுமி டுததைப பதிது
நுண பொடிசெயுமாத, வெருவிலேயொ தெழுந்ததுண
மையிசனையுரைத்திடயேணடும (௨௭)

பூதிசாரனமபூண டசசுகியோராய டுபாருவருமோரிடத்தி
ருந்தவ, காதமவொடுமைந்தெ டுத்தினே றி டு சரித்தருந்ரு
வுருவேற்றி, லோதருநூறதெட டுயிரமபடுரு யிரமுறையில்
ககமோர்கோடி, போதமேறபெருகாயப பலுதருமிடதப்
புண்ணியததலததுமேன்மையினு . (௨௮)

ஞானநீறணிந்து கண்டுகைபுணடு லலங்கொளாதெழுததை
யுள்ளோதி, மானதபூசை யாற்றிலுமந்த மகாடலமுத்தியைக
கொடுக்கு, மாஸ்தாலிந்த மாஸதபூசை யாற்றினோருமுனி
வரராயத, தானினிதுதித்து நித்தமாயசேவன முத்தராயத தலை
மைபெற்றிருப்பார . (௨௯)

இன்ன ரீரீத மானதபுசை லீபிற ரீனோயை கி பவமபாந
பண்ணு தநகேசு மன ஸவலெ ளறு பசருவாரா ச தேரத
சின, முனெ நநுடளி சிலிப ளனலோர வ சூவிருடாசயி
வனும, பொன்னலாகண்டி புறமீ டலாயப புண சீசோரா
சீனாதலாதிருப்பா (௧௧)

பரததி பகமத பருசெழிதிருநகரா சிபுதரு நாடி நூர்ணை
கரததி வகசண்டி லீவல ரீபி ரீப டு பனகரீ பரம பனோ
ரது, விராசசெழும பி தரித வராய விபர்பா பி முறை
வர ரொருராண, மருசெழி தரவனத்திடையடை துருவா
யாடட ரீரீல. (௧௨)

புறொடுபுறயுடேசமு நகியகாற பொர மனகீதாந் தச
சொறகீகாந, விரலொ டு மிநி டாச பருகெடெ ளாநசலோ
டடலு க ரீபி, உறவறவிகழபா லெ ரடககரததா லு
ணவிருடாகபி யசுப்ப, புறுச ரவி ல் பி டுனடித ரொருநாக
சொருவ செள ரீததன ருறா (௧௩)

இறதககாணடி உ டிப ரீநீர்டட வியலபினுற சலிப கரபீசா
னமகன்பாற, பிறதத ளெருவ ளநிவொடுகப்பாரா வதொ
னபுடய ரொடு மமைசச, துறசசருமகனா வலிமுசகொ
பபே ரொடுமினிதொருவனவ சித்ததாந, புறசொழுநக
ண்டி சூதியி ளசராவாற புரு வுணாவீனராளு (௧௪)

தககணவளகை மகிமை தருவததிற சிறப்பொடுகே ளனா
சுனா, பொககமிலனபா ளருவருமபவாரி புரததீளய
ஹடலு பொன்னிலகை மகசையகளை நெடுநீனமிந் து

முப்பொழுதினும் தொழு தினை ரொ செகநா வாணசடைபா
னருவின வல்ல முததாரா ச விவபதரேச நதார். (1௩௪)

ஊழினகீய புந் ரொணை வாரந் செய தபமுததி
தொண்டலொ மர் ட ரொ நலாதா ர கொடுகத , கே
ட்டாரலின. முடிவிடாரு னாசேனாம அவ்வென வுரை
செய்வா னவ டிதேசர் , லெ டாட பபுலடா குலத்தினிலு
தேதோ அவல பொர கொடிய வகோசன. (1௩5)

திபவெங்கொலொர மயபிரியு சதேர னெல ரினினை திருவ
னாபலாதி, டாடகல மகலம் யாவாணவிறற் யுணர்நதனனே
ர பி யறியோனா, செயலா வதரி வனத்த டைவாழ்நா சிவபாரு
சு னரயும் வேதத, தையயுமபவ ச சவகமகலரயு த்
மருநுணணினை திருப்பபா. (1௩௬)

பொருடூமி டினையோ யாவர வ ர னக்த மாணதபுசையா
பதகினமு, டிரு ததாரொரு ர ிரயடைவேங்க டெனழினம
' னபுரு துவைப சுளவாண, டரு தனமுதலாம பொருளகவா
' கசலவா னககுளதாரதாசண்டலே, வரு ஹபபினிதக
வாறறினையரசன் மருபகுபொர வணககினருரைததார. (1)

கூடுததனருரைததல கேடடலும்வேந்த னகலகொதித் திரவி
ருங்கவனீண், டெடு ததவையினததுங் கலாருதமறவனை யி
நகரெயிறபுறங் கொடுபோயப், படுத்திொன்றுரைப்பக கொ
ணடுபோயவாளாற் பதைத்திடலீசலுமிருகை, பெடுத்திருகண்
னீர் சொரிந்திடப்பவாதி யீசனேகாததியென் றிசைத்தான்.

புது

[illegible]

1. ஆகலாரசிபுகளடங்கிய எபிதீலியம் கிணவற்றின் மீது நு
மேதத்தை உறுதி செய்து கொடுக்கின்ற பிழையெண்
ன, வேகமேறியதில் விளம்பியிருந்த பிழை பற்றி சர்க்கா
ரின் எண், மூலநம்புபாருளே பிறவினையெனக் குறிப்பிட்டு
நிலைமையுள்ள (சக)

இனையெதானமகிமைத தலமதாதலு ளெண்கணைய சிருட்டி
 ழீடெடட, டுனயிழைபாகற போற்றுகோற்றாறாற புன்தப
 ஞசாககரவுணைம, யி ரிபுணா த வினா நிரததயமன்த
 மெடறநாத்தனிசெதத, னனிதஞகாதை யிபுவுணசஞ்தன சவு
 னகணமகி டுதிட வினாறாண. (சு 2)

பதினாறுவது பிரமாவுக்கு உபதேசித்த

சுந்தரபாண்டியம்.

ஆகச்சுருக்கம் - பதினாறுக்கு வீருததம் (அகன)
திருசுஸ்ரமமபலம்.

உ

சமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேழாவது

பிங்கலெ மோட்சச் சநுக்கம்.

சேடடிா கங்ட குறவியீதர் நுகுந டீரமும் ஈடுபரநுக்
டாடா, பாடலிழா யம டயபா ததேர டாபபொருந்
ணாடதவா ன் தீழ்ம, டேப டாாமருந் மானை-த தவா
யப பிணயுனமை ராகு தல, வாட டாடகந்ருங்கட பிவச
லேரததி மல பிய தனதமைய பசா யம (க)

வியாக்கனிகரநா தவததேனாநேட்ப மீளவுஞ்ஞ தமாமுனிவ
னையிழிநிசைக்குட வகரிடமப யார் நகரிடனநகாசேனசந்
ஞ சயாதனை னிசகுஞ்சடுணாதடமதோட சதமகனசநுமாலபி
ரமன, வாடதருநகரும வழுததிடுமெனா மறநிணியுரைகருமா
பெருநே. (உ)

பாரதியமுதா திழ்ரிபதாகை பமைனிகொளித்திடும பொன்னி
வாரலையமுனை மாநதிபவாநி வளநதிமூன்றுமென மதலைத
தாரணிமுததருத தெனறிரிவேணி சங்கமமாகியதகவாந்
சீரணியிமையோர முனிவர்கள்யாருந் தென்பிரையாகையென்
றுரைப்பார். (ங)

நிவிதேயணி சவசமாதிவாத தெளியுடையாவேயெளிது
 கொருபெரு தானரு செடிசினமுனையுழவியைகழனறிமீ
 டிம, புத்தருதாய ம தசில நாம பொருநதிடு மறறுமோர்
 டானம், விதிருமுணைவாறு புரிசினித்யா வீட்டினிலிருத
 துமையே (ச)

அரு கத்தேயாயது விட்டினையடைந்தா னணியயிராணிவந
 தாடிப, பெருகிருவுமபா பிராண மையடைந்தான பெறலரு
 னையையனகு மாந், தருதெயிறுலோபா முத்திரைமுதுகி முழங்
 குதண சடலெலாது புது, வராதருதெயவப பொகிடமவீற
 றிருந்த மாதவாபத்திபா ருநா. (ரு)

இததிருதிவா கையிடாரோறு மிருத்தினிதாடி நீருடிப
 புத்தமுதொழுது மதுலபருசெவவாயப புண்ணியமறைககொ
 டிபங்கா, மதகையமுனறு போதமவநதிறைஞ்சி லடைநதிடும
 புண்ணியபபலாது, ததிரகுததிரெனபவாசெவகை தினசுச
 வததெழுதவுமாட்டாது. (சு)

முனையேநாளவருதி முயலதவப்பயத்தான் முநாதிகுழமதிட
 வவாதிப், பொன்னகாமரணங் கிடைத்திடுமன்றிப பூருவப
 ணணியமிலேலாக, காமகாமரணங் கிட்டொணதன்றி யவ
 மிருத்தாயினுமத, கணனகரிடததுக கிடைக்கினுமுத்தி நணுகி
 டிமெனமறைவதறும். (எ)

பெருகொளிபரப்பும் பன்மணிவரன்றிப் பிறங்கலைகறங்கிடும்
 பொன்னி, முருகலர்பவாதி சூழ்தரப்பொலிந்த முத்திகூர்தெ
 ககண வளகைப், புரிகயிலாய மல்லதுவேறு புகல்வதென் புனி

கஅச

பவாநிகூடற்புராணம்

தமாவத்தி, ரொருககையின்னு முரைக்குதுவகேண்டி நென்
றெடுத்திவப்பொடும்பகர்வான். (அ)

சங்கலையெழிந்து தோணியைத்தகர்க்கும் தமரவரறுதிவெலுநீல்
ப், பைங்கலையுடுத்த பார்மகண்முகமாம்பவாநியம் பழியிடை
யுகிதத, வங்கலையிரமபும் வெண்ணிலாமசிய மனையசம்பூரண
வதனப், பிங்கலையென்னு மொருமகன்கணிகைப பேசை யர்
குலத்தினி புத்தகாள். (ஆ)

பங்கயத்தவிசி ஸிருத்தயான் முகத்தோன் பார்த்தோழொலாம்
வாரிச, செங்கையாற்றிரட்டி மாககோமராககத திருத்தியபடி
வமோவன்றி, யைங்கலையெழுவன் சங்கனாற்றுபோட்டா
டவராவிசோரர் துருகத், தங்கியகோல மோகன்கொலலோ
வெனப்பொவிசெனந்தரப்படிவாள். (க)

மானினைமருட்டி வனத்திடையோட்டி வானிலையுறையிடை
கிடத்திப், பாண்டம்போதை நெய்தனாண்மலனாப் பயத்தி
டையிருத்தியம் புயத்தைத், தானனிமுனிந்து குழைகண்மே
ற்றாவிச் சஞ்சீகங்களைத் தழைந்த, கானிடைத்தூரத்திக் கடு
வமுதிருந்த கடலெனப்பொலிதடங்கண்ணாள். (கஉ)

வேறு.

விரிதிரையுகள்திரி வேணிசங்கம
புரிதனில்வதரியம் புனிதநீழல்வாழ்
சுருதிநாயகியிட சோதிபாதத்தைக்
சுருதிலார்மனமெனக் கறுத்தகூந்தலாள்.

(கஉ)

நட்டமுங் காழக றோனையுந் கமுன
காட்டிய வேவீலக கடக்கலானமயுந்
தீட்டிய சாதன ச செம்பொன்னுலையைப்
பூட்டிய குழைச்செவி பொலிந்தகோலத்தாள. (க௯)

முகமுழையென வயிர்தய முத்தமாய்த்
தகவொலிவீமானமே சார்து கோணத்தி
பங்கலவிநுந் தோக் கிவதலாட மனப்
பகர்நருநாகர பரணப் பானமாராள். (க௯)

சுன்னலை முனிர் துமுன் சநடப் படாநின்ற
தின்னமுநெய்விடப் பெண்ணித்திசைக
கின்னரயீணை உயக நெருடபங்கஞ்செய
துன்னமுழலைதே ஸ்ரமுகுஞ்சொல்லினான். (க௯)

இனக்கதிர் மணியிறை யிலங்குமார்பெனுங்
கனக்கடுங் கூடதழிற் கனிந்தறஞ்செய்யா
மனக்கொடும் புல்லியோர் வருந்தியீட்டிய
தனக்கவளங்கொளுந் தனக்கின்றிறான். (க௯)

இழுக்கிய கலவையு மினியசார்தமு
மெழுக்கிய குங்கும மிலைநதபூண்முலை
முழுக்கிய மதசல முரிந்து தாரையா
யொழுக்கிய தாமெனு முரோமபங்கியாள். (க௯)

கதிமறுமைக்குமீம் மைக்குங் காப்பற
மதுவலாற் சதிரிலை யாதலாலதை

மதியினி லயாததுள மாசகடமபெரு
திதியெனத தேயந்ததிரு கிமமரு பபுலாள். (கௌ)

சாரதன்ரு செவனசுயான 1400 3 11 தெனப
தூபகிசுமுதரும பொறு நகங்கு
ஸேசுந 1 கொங்கைடா ஸினிசு கரபநு
லாப தவைவரபபுசுண டநிசுசு 100 பிசுநா. (கக)

மாசதபபரதநு ஸீசுசுதமாணபுற
வாணசுயிற சாறுநு 11 ஸைநிவிசு டேபபடம
பாசுசுமு மட 100 பாடி 11 நகசு டேலம
மீசுசுனமு பொழுத 2 மவநரு 11 ஸாள். (கங)

காலியிற காலிசு தேயா 11 100 பாடி 100
கோலவண ஸீசுசு 11 100 பாடி 100
சாலானகிசுசு 11 100 பாடி 100
பாலினிசு நருடம பயிசு 11 100 பாடி 100. (க)

இனபற விசுசு 11 100 பாடி 100
னனபருக கறனெறி யாநநீடடி
பொனபொரு ஸியாதெயும பேரறநிசுசுதிடு
மனபுளவகத்தினு ஸமுகிசு மிகசுளாள். (கஉ)

சினதையின புறத்தினந தினமுநூறுபொன
நந்தவா தமககருக தனங்கொடுததுமேற்
செநதுவரிதமுநுந தேறலுட்டிவேட்
கூதமெல்லிசுதிபோற் கலவியாற்றுவாள். (கங)

மன்னவராயினம் வழக்குநூறதாம்
பொன்னிலோரா பொன்னறிற் பொருந் துகிற்றிலாள்
பின்னவரேனுமப் பெற்றியீர் கிடி
னன்னவளரம்பையி ன்றேநந்துகுகுவாள். (உச)

மாலையுங் காலையும் வதாராயக
னாலயம் புகும்பொழு தலங்கண்மன்றலுஞ்
சேலையின் வாடையுந் தேகங்குகுகிபு
மேலுமம் வண்டென விடர்கள் சுற்றுவார். (உரு)

முன்புநா துன் கின் முறையிற்சொண்டிபோ
யன்புட னவிதகரித தறற லாலயிற்
பின்பவட் கொழுந் பிச்சுடிகொடியா
லென்புரி வேமென வேங்கு வார்சிலர். (உ௫)

பாபந்தொடிக களித்திடப் பண்டமின்றிய
மைந்தரெங் வனமும்வவ் வறுமையுறதெற
விந்தெனும் பிங்கலை யென்னுங்காமரு
சுந்தரி யுருவுனிச சோர்கின்றார்சிலர். (உ௬)

சுத்தியாற் றிசைதொறுஞ் சுழன்றுநொந்தன
பித்தமாங் கவட்கருள் பித்துளோர்சிலர்
கித்தலு நூறுபொன் னவட்குநோந்திடப்
பத்தியாற் றெய்வதம் பரவுவார்சிலர். (உ௭)

அதிகமும் குறைதலு மடைந்துளோர்தரு
நிதியமும் கைக்கொள நினைகிலானவண்

மகிதனிற குறிததே வாங்கியாகவறு
பதியென முயங்கிய கற்பின்பானமையாள. (௨௬)

வேறு.

இன்னீரமைவி னொழுகிய விநங்கியின
டனெனழிந் துண முசயியவனைதையுந் தானகண்
டநகதரதேனா வகுசாதத கரீராயங்கவனபோ
துனல்ருந் வ விரகிஞ வ சுனநதனெனப்பான. (௩௦)

கைதபரமபெர் திலனில கைபபொருள் சொண்டரங்
கொதததல குல வாணிபமுந் தவோ னொருநாண்
முததவாணனகப பிகுல பாலவாய முசக
தைததகோயிலுக் கிரிதபோ லடைநிதக கண்டான. (௩௧)

முன^௨ எய்யுவி^௨த தொடாபுற முரிவிறகாமன
கொன்னெடுங்கிண துறததலும பெருமயலகூர் து
தன்னிடததுள தனிபபொருள் தன்னிலீராரது
பொன்னிலாபையா லுள்ளன கொண்டுபின போனாண். (௩௨)

அடுத்தனன வரககாண்டலு நிறைவாயிழைக்க
கொடுததனன குறை நிரப்பிநங் கோலமெலமழி
யிடசதுவரவென வியமபினளேகின ளிரவி
மகிததசெங்கரஞ் சுருக்கிமேறறிசைக்கடன மறைநதான். (௩௩)

வருததமுறறிடு மனததினன் மனையடைப போகா
னருததமின்றிய குறையுமே லனங்கவேளபகழி

தூறத்துசோபமு மாநி சுண்டதன் னெனபோன்

ருத்துவாடியாக கிருத்தபோற கூம்பினகபலம். (நச)

பூனவமாந்தரிந் கற்பிலார் புருடனாககாரேநிற்

காவியாகருண மருட்டிவாள் முறுவலகாட்டுதல்போ

லாவியன்வதன் பரியாறறிமலைகண் டன்பரம்

வரலிவாயநகை புரிந்தன் கபிரவ மல்ல கா. (நந)

கன்னலாசில குறைந்த வங் கடியிடாககி ரக

டுள்ளிவேனவிடச கோடியு ருரு காமதன்னை ற கக்குப்

பின்னல்வாரசடைப பியலை கொடுத்திடும விரக

வன்னிபுபமரம் க குணநடையு நித்தது மகியம். (நச)

இத்துவாணிலா வெறிசுடர் டெறுவதைபாறறி

மதமாறாத மஞ்சரந் துடர் மட புல பக

குத்தாய்க்கணக குறுகயு குலைநரம வல்லா

மதனையாரகுழ லணங்கொள நினைநதுனாத ருனல். (நச)

உடங்குடாதிர வுத்தி ரக கடப்பதெவ்வாறென்

தூறங்கொடேகெ னமுங்கலகண் டகறறுவானுன்னி

நிறங்கொளக்குத்திசை நெடு நிறை முழங்கியநிலக்

கடங்குதண்கடன முகட்டினி லுத்திதனங்கதிரோன். (நச)

படங்கொள்பையரா வல்குலாள் பாங்குறக்குறைப்பொன்

கடன்கள்கேட்பன விடனெலாங் கேட்டலுங்கடல்வாய்

விடங்கொள்கண்டன தருட்டிருச் சோதனைவிலக்கான்

முடங்கியெங்கணுங் கிட்டிலவிதிவலி முயக்கால். (நச)

தூமவாராகுழற் றேகைமேற சுரத்திமோகக
காமரோயதிலைக கேறலுந் கடக்கலனாகி
வராமமேகிலை மறைக்கொடி பங்கிலவீத றிருநத
சோமசேகரன சன்னிதவாயதலிர றோககரன. (௪௦)

காரிலகங்கு கண்டலோப பளாந்திர கண்கள
தாணைகால றிடச சாற்ற வரன் றமியனேன்றி தாற
பேரமேலு ரும பிரபவினுகசாயிது மவனன
பாரிபாயவரப பரிந்தருள வரமென்பபள தால் (௪௧)

அங்கனாபகற பளி துடோ யவிரதிவேணி
சங்கமாதிலை யமமுன றவேண்டின ருபுடது
செனகை உபயி ற றனவட சேருடாதவால்
வெங்கனா விரைந் திறங்குன்ன வீது துயி விதிததான (௪௨)

இன்னவாகியங் கூவனசெயத நீரன்மபை யெழினின்
னன்னநேரிடை உணங்கனா கேட்டறிந் தாதோ
வெனனிமித்தமா யெறபுணாகாதலா லெறிநீப
பொன்னியிறபுகுந் திறந்ததெ பொருடடினானே (௪௩)

மேததயாககைத் த தன்னொடுமியைவதற் கெண்ணி
விதித்தனமைமா றா றுணிவையு மனபையும வியடது
மதித்தநெஞ்சினா மறைக்கொடி பாகவீத றிருநத
மேதததுமபிய கண்டனேயின தகங் கனிந்தாள. (௪௪)

அறத்தினுககுமெய் உநதணாதமக்குமெய யன்பாற
றிறத்தினீட்டிய தனமெலாநு சிறப்பறவங்கி

முறைகொடிகொண்டு பாகீ நவலஞ்செய்து மூன்று
முறைத்திருக்கறை யெய்விட்டு நன்குநாடினதான (சு6)

மறக்கொடுத்தொன்மையி லெண்ணீராகம் பெருமா
னிறகுநீரமைய னைதலாலி றிவரு பிரபபிற
நரைகதனாகவன நங்கையாடல் கொநு தமிடேன
பிறக்கவேண்டுமென் றிறம்பன்னா பிரபலயெனபான (சு7)

வாககுமையுள் மொருபபி வனமயேராவி
புச்சவரங்கவர நிலையின மொப னெடுத்தத
துச்செயப்பெருக புரந் மகிமைபட பிற்பணப
புராயசுருமகநா மகிமையும ராததனை மதித்தான. (சு8)

மனத்தினையகவ ரொண்ணிபவண்ணமே ம
புனத புரபுரநுட டுதபுரபுரபுர திட வா கி
கனத்தசேவையும படை புரபுர சத்தரு லென்க
வனதடுலவந்தளி துதிபுரபுர முடிவ ரபவரத்தால (சு9)

பொருக்கவாயி நும பூபபொப எமநவடி வும பொருற
ஞ்செயொரந சரீர மேனெடெனமீது ஞ சென்று
வைகிமெ ளகுர லெழுப்பியுண்டாலென மருவி
மெய்கலாதொடாறு யிருநகனநெடுங்குநமவிருப்பால. (சு10)

துன்னவாறவன பிரியுறகசுடோத மோரியனடி
மகாக்கன ளுண்ததுற வாரூயிரவிததுப
நானிலங்கொளிர் விமானத்திறபுராதுடோயககைலை
நனிரோயகன கணகுகளின் கைகினயனமே. (சு11)

மிடைநதகாதலாண் வணைமட்டு வினய விடுததோ
 டாடைதபேறினவ மாதாலாண் கி உலகந
 தடாதழீஇமந்ற தலதந்றபு உடயு தகவாற
 படாநத வாரசனடப பகவஸேட கா தடப படுமால், (நுக)

கடிநமபூதநி தெருகண னா னசடுப கடலு
 படியுனிற் றெவ பாமலாடே டுலப உடாப
 மடினமகூடபிர் மததடுகா வரநதந டெலலாச
 கொடியபாவமு மநநகா குபைதத்திமல தே, (நுஉ)

ஆபதனை மசால் மகிமையிறபெரவிடதவ மகாவாயக
 காயுமவெஹ்றவேற கலிங்கதேசா டப டெருபு
 றாயனாமபெயா சுதாமனென ஸுளவன சுதரு
 மேயதிணடிதல விசுவதாமனபுகு மிசகோன (நுக)

ஆங்ககனாணி நகரிடை டாகசெய நாளிற
 றீங்கிலவேட்டகரு செடகுவா ட றெஹ்றினசடு மசகத
 தேங்குநாணமலாட புறவமுதலை மகெட மருவி
 தூங்கு குன்றமுட தின டதோறுட ஸுருவிநதன டுல, (நுக)

கனதததாணையான கவனாாமபரிப னசகடுகி
 யினதகுளோரொடுகு சிலதினளுகாங்கணீ ததீணடிச
 சினததைவென்றுளோர சோதருதெக்கண வதரி
 வனததையுறறன னங்கடா சூழலுள்வருவான, (நுக)

கின்றவாங்கொரு கோவிலைமரையென கிணைநது
 துன்றுவெஞ்சிலை குழைத்தொரு சுடுகணைதுறநது

கொன்றனன்விரைந் தேகினனபராததன்ன கொதித்தா
னனுசெய்தன னென்னுளாடுங்கினன சோநந்தான். (நுக)

வொதுயாககடல விழாதனன் கணநணீர்விடுத்தது
நொநதுலப்பிலா நோயுளாதென் செயகே னென்னச
நமதைநைநதுளோன நன்னெ னீரகணனு வனசி வனபோல
வாதுதோன்றினன் காண்டலுமலரடி வீழுகான். (ந௦)

நிட்டனுக்கவ னிகழ்ந்ததைச செபபின்னடியேன்
கெட்டொழுகிடா துயகெழிகிலாததுதி யென்ன
மட்டலர்ந்ததார மானவனிரங்நலு மறையோ
ஸுட்டயாவொடு முயயுமாறொருமொழி பகாவான். (நுக)

வேறு.

மாயப்பிறவிக கொருமருந்தாம் வதரிவனத்துச சிவவடிவாங்
காயத்திரிமா நன்குழகிக கருதுங்காயத திரிசிலைக்க
ணையததொடுமாங கிருநதைநது சிமலவெழுததையாயிரப்பத
காயதாகவுருவேற்றி லடுகோவத்தி யறுமென்றான். (நுக)

சுவ்வாறுணர்த்தது மருந்தவனை வணங்கியரச னருணெறியாளு
செவ்வாறதனைக கடைப்பிடித்ததுத திறம்பாதாற்றித்தீதகற்றி
வெய்வாயுலையி லுருகியசெம பொன்போலவிளங்கி மெய்யன்
பான், மைவாளகண்டன் சினகரத்தின் மல்குமபணிகள் பல
செய்தான். (க௦)

சின்னாங்குவதிந்துசிவ விலிங்கப்பதிட்டை செய்துமறை
யின்னாகற்குத்திருவிழா வியப்பாநடத்தி விடைகொண்டு

தன்னாடடைநதுமேலாய தருமமியற்றித் தகைசான்ற [ஜே
பொன்னாயகன்போற் றரியசிவ புரத்தை யடைந்தான்புரவல
ஆதலாலிப்பவாபிபுரி யருமையெம்ம னோர்களுடேத்
தோதற்கெளிதன றுயர்தவத்தி னுணமையடைந்தீரினையகதை
திஜ்லாதநாதனிட திரதனும்னுக்குத் தெருட்டினதென்
தேதமகன்றோர் களிசிறப்பச சூதமுனிவனிசைத்திட்டான். ()

பதினேழாவது பிங்கலை மோட்சச்

சருசுகமுறழியது.

ஆகச்சருக்கம் பதினேழுககு விருத்தம்.

(அளக

திருச்சிற்றடபலம்.

உ

வெமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெட்டாவது

சிவார்ச்சரிச்சருக்கம்.

பிங்கலை கதிபுகும் பெற்றியீதினி
மங்கல முனிவர்கள் வதரிகாவனத்
தெங்க னாயகன்றனை பெய்திரான்மறை
யங்கவ ரருச்சனை யாற்றல்சாற்றுவாம். (க)

மேதகு தவத்துளோர் விபப்பச்சூதனா
மாதவன் வதரிகா வனத்துமேன்மையை
யோதலுங் கேட்டுன முருகிக்கைமலர்
முதருந் தவரசடை முடியிற்கூப்பினார். (உ)

ஐயவெம் பொருட்டிவ ணருளினீண்டியா
முய்யுமா னுணர்த்தின யொப்பிலாயெனத்
தெய்வமா முனிக்கருஞ் சுறப்பளித்தபின்
மெய்யர்தென் னளகையை மேவற்கெண்ணினார். (ஈ)

மருத்துனு நைமிசா ரணியவைப்பினின்
நருத்திசால் சவுனக ராதியந்தணர்

கருத் துவம் நெடுநாதுதென் றிசையிற்கண்ணுறு
திருத்தகு தமபல தெரித்தெந்திடம். (ச)

மயில்பயி னறுபலி னனமும்வான்றொடு
புடல்படி சயிலமும் புனிதத்தீராததமு
மியல்புடன் கடந்தூர்த் தெய்தித்தெக்கண
சயிலமும் வதரியங் காணநண்ணினார். (ந)

நாடினார் சங்கம நதியைநண்ணியாங்
காடினார் நீறனார் தங்கையுச்சியிற்
சூடினார் சாமநற் கருதியன்பினர்
பாடினார் கோபுரம் பணிந்துபுகினார். (க)

வேதனாடிகொரு பாகமேவிய
வாதினா வதரியா யருதியாயுறுந்
சோதியையாகமச கருதிநான்முறை
திதம்பூசனை திராததினாரோ. (எ)

பண்கொளுஞ் கருதியார் பரவியானந்தம்
கண்களீ ருகுத்தனர் கருணையங்கய
லொண்கணன் பாகனை யுலகநம்புளோ
னண்கணன் காண்பரு மிறையெவாழ்த்தினார். (அ)

பிங்கலன்பூசனை பெரிதுவந்தினி
தங்கவன் பேர்புனை யமலபோற்றிமெய்
தங்கியபராசரன் றவமுவந்தருள்
சங்கமகேத்திரத் தலைவபோற்றியே. (ஊ)

மற்கைவாள்வண்ணரை மடிந்தவீரிரு
 ஆற்கையர்தமைதருஞ் சேரதிடோற்றியி
 வங்குரற்கடிந்தவன் வரங்கள்வேட்டதை
 நற்கருணையினருள் ரம்பபோற்றியே. (௧௦)

பண்ணைவனப்பினுற் பறிட்டைசெய்திடு
 தண்ணமுதருஞ்சிவ சயம்பிற்றோன்றிய
 கண்ணரும் வரத்தரு மீசபோற்றிமுக
 கண்ணலின் றிருவடிக் கமலம்போற்றியே. (௧௧)

மாலுதா னறகுநன் மகிமைத்தருள்
 வாலவாண் மதிசடை வள்ளல்போற்றிமுன்
 சாலவெரு சாபத்தைத் தருமசன்மனஞ்
 தீலனாகக் கூற்றிய தேவபோற்றியே. (௧௨)

தருதுவர்த்தனனெனதுர் தலைவன் பினுல்
 வந்தருச்சினைசெய மகிழ்ந்துமாண்புறு
 மைமத்தளைத்தந்தருள் வழங்குநான்மறை
 சுந்தரிபங்குறை சேரதிடோற்றியே. (௧௩)

மருத்தனைமுனிந்தவன் வலியபேரினைத்
 தரித்தருங் கீதிதருந் தலைவபோற்றிமுன்
 கருத்துவந் தாழியோன் கண்டதீர்த்தங்கட்
 கருத்தியின் வரந்தரு மமலபோற்றியே. (௧௪)

பண்டுகாயத்திரிப் படிவமாயுருங்
 கொண்டு வந் தடைந்துளோர் குறையைக்கியாங்

கண்டருந் தொழவுறை யமலபோற்றிமென்
றண்டளிர் வதரிவாழ் தலைவபோற்றியே. (௧௫)

மாதவத்தொருப்படி வியாசன்வந்தருட்
போதநான்மறைகளை வகுத்துப்பூவிடைச்
சாதகர்க்களித்திடத் தடங்கிவைகிய
வேதவெற்புறைதரு விமலபோற்றியே. (௧௬)

பாட்டளி துதைதிசை பாடுஞ்செவ்விதட்
டோட்டல ரமபுயித தோன்றற் குய்நெறி
காட்டியவஞ்செழுத் துணமைகாதிடை
நாட்டியதிருவரு ணம்பபோற்றியே. (௧௭)

கொங்கலர் கருங்குழற் குமுதசசெய்யவாய்த்
திங்கள்வெண்பிறைதுதற் சிறியநுண்ணிடைப்
பிங்கலைக் கருள்புரி பெருமபோற்றிசீர்
தங்கிய மீறைக்கொடி தலைவபோற்றியே. (௧௮)

சுசநின் றிருவடி போற்றியெம்மனோர்
பூசைகொண்டருளிய புனிதபோற்றிமுன்
மாசகல் சூதனின மகிமைநங்களுக
கேசறச் சொலத்தரு மிறைவபோற்றியே. (௧௯)

இம்முறை யிறைவனை யிரங்குமன்பினால்
மும்மலங் கழுவிய முனிவர் போற்றலு
மைம்மலர்க் கந்தர வதரிநாயகன்
மம்மர்தீர் பேரருள் வழங்கினாரோ. (௨௦)

சிவார்ச்சனைசருக்கம்*

ககக

இறையருள் பெற்றன ரின்பமுற்றனர்
மறையுமை கோன்விடை வழங்கவுண்மைநூ
லறைதரு சவுணகராதி மாதவர்
நறுமலர் நைமிசாரணிய நண்ணினார். (2க)

வேறு.

வாழியத்தனர் வானவரானிரை
வாழிவையக மாதவரன்பர்கள்
வாழிதென்னள கேசன் மலர்க்கழல்
வாழியாரண வல்லிபொற் றுள்களே. (2உ)

பதினெட்டாவது சிவார்ச்சனைச்

சருக்கமுற்றும்.

ஆகசருக்கம் கஅ-க்கு விருத்தம் (க0க)

பவாநிகூடற்புராணம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் பரிசு
புத்தகம் - 60000